I

Wykład
Nabożeństwa
do przenajświętszego Serca Jezusowego

przypisany M^{ści} Biskupowi Foulquier, z dyecezji Mende, przez X. J. Charbonnel'a kapłana z tejże dyecezji.

Wydanie drugie.

Zatwierdzone przez Jego Mośći Arcy-Biskupa z Tours, i przez J. M^{ości} Biskupa z Mende.

Drukowane we Francyi w m. Tours, w księgarni Ad. Mame i spółki — roku 1853.

Zaś na język Polski przetłumaczył w r. 1866.
X. Melech-Juljan.

„ Cœur de Jésus, notre unique ressource dans les tribulations qui nous accablent, ayez pitié de nous.

Serce Jezusowe, jedyne nasze źródło w strapieniach, które nas ciężko przygniotły, zmiłuj się nad nami.

Cor Jesu, adjutor noster in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis, miserere nobis.

List autora ofiarujący swoją pracę swemu Pasterzowi,
Jego-Mości Foulquier Biskupowi w dyecezji Mende.

Excellencyo, Nasz Pan Jezus Chrystus, wybrał pokorną dziewicę Małgorzatę-Maryę Alacoque, aby nam objawił pragnienia coraz goręsze swojej miłości. A kapłani, pracujący około zbawienia dusz, osiągną najświetniejsze korzyści i znajdą sztukę poruszyć najtwardsze serca, jeśli sami przejęci będą czułem nabożeństwem do przenajświętszego Serca Jezusowego.

O tym szczęśliwym zdroju dla pracowników ewangelicznych, Wasza Biskupia Mość, już oddawna wiesz. To właśnie źródło niedaleko od nas pokazało się tak potężnem w słowa i czyny.

Odkąd boskie miłosierdzie raczyło udarować nas tą łaską, że powierzyło pieczę dusz naszych Tobie, nie przestawałeś ofiarowywać nas uroczyście przenajśw. Sercu boskiego Mistrza.

Gorliwość Twoja nie zatrzymała się na tym pierwszym akcie pobożności. Ale na wstępie 40º dniowego postu świętego „ zostawując proboszczom staranie przypominać swoim owieczkom obowiązek czynienia pokuty, serce Twoje pobożne idąc za natchnieniem, przemówiło do nas jedynie o nabożeństwie przenajśw. Serca Jezusowego, do którego, jakeś się wyraził w okólniku pasterskim, odnoszą się wszystkie nadzieje Twojego Apostolstwa między nami.

Nareszcie na owem dostojnem zgromadzeniu (Synodzie prowincyalnym w Albi dnia 23. Czerwca 1850 r.), gdy Wam, ojcowie naszej wiary, miłosierdzie Boże dozwoliło naradzać się za wspólną zgodą względem interesów naszych wiecznych, wydaliście wyrok względem: „poświęcenia całej prowincyi kościelnej Albi przenajświętszym Sercom Jezusa i Maryi."

A ja wiem dokładnie, żeś Wasza Pasterska Mość, popierał gorliwie ten wyrok zbawienny.

Z tego powodu, Mości Biskupie, wypracowawszy dziełko o „Nabożeństwie do przenajśw. Serca Jezusowego," poczytałem sobie za obowiązek ofiarować je Tobie, i wydać na świat pod Twojém godłem i opieką: Oby mogło być miłem! Oby przyczyniło się choć trochę do poznania i zamiłowania Boskiego Serca Jezusowego!

Mam honor zostawać z głębokiém uszanowaniem,

Waszej Biskupiej Mości,

Najpokorniejszy i najposłuszniejszy sługa,

Ksiądz J. Charbonnel.

Zatwierdzenie Biskupie.

My, Jan-A.-Marja Foulquier, z miłosierdzia bożego i z łaski Stolicy Apostolskiej, Biskup dyecezji Mende.

Na przedstawienie naszego Wikarego generalnego, zatwierdziliśmy i zatwierdzamy zbiór pobożnych uwag, modlitw i świętych ćwiczeń, który Ksiądz J. Charbonnel, kapłan naszej dyecezji, ogłasza pod tytułem: „Wykład nabożeństwa do przenajświętszego Serca Jezusowego." To dziełko zgadza się z nauką świętą, i zarazem będąc dowodem pobożności autora, zdolne jest z swej istoty krzewić nabożeństwo zawsze drogie Kościołowi, i wedle zdania Apostoła, bardzo jest właściwe otworzyć nam skarbiec nieoszacowanych bogactw Jezusa Chrystusa.

W mieście Mende dnia 21. Stycznia 1850.

Jan-A.M. Biskup w Mende.

Przedmowa.

Nabożny czytelniku, oto zalecam ci jeszcze książkę o nabożeństwie do przenajśw. Serca Jezusowego.
Ja także chciałem przyłożyć się do chwały Serca naszego dobrego Mistrza, i niejako zmusić go, swoją pracą aby się zmiłował nad naszemi nędzami, które niestety! bardzo są wielkie i niezliczone.
Znaczna liczba książek które się ukazały w tym przedmiocie, wcale nie przeszkodziła nam zajmować się nim. Nigdy dosyć będzie mówić o przenajśw. Sercu Jezusa, o jego doskonałościach nieskończonych, dobroci niewyczerpanej, a osobliwie o sposobie najkorzystniejszym i najpiękniejszym oddawać cześć Sercu Jezusowemu.
Mimo moją nieudolność, sądzę, żem wykonał pracę pożyteczną Katolickiemu gronu wiernych. Dzieła, jakie przeczytałem w tej materji, zdały mi się jedne za obszerne i trochę za górne, drugie niedokładne i bez porządku.
Starałem się przeto dać poznać „nabożeństwo do przenajśw. Serca Jezusowego." we wszystkich jego szczegółach, zachowując prostotę i dokładność stylu oraz porządek.
Obyśmy mogli dopiąć naszego celu.
autor Ksiądz J. Charbonnel.

Przedmowa tłumacza:

Juž autor dostatecznie wyraził przyczynę ogłoszenia nowej książki o nabożeństwie do Przenajświętszego Serca Jezusowego: Iż z wielu dzieł obszernych nieznajdował celującego krótkością bez obcięcia przedmiotu, zwięzłością przy jasnym porządku, i prostotą przy dźwięcznej jędrności stylu.

I rzeczywiście, maleńka to książeczka co do objemu, bogatą nader jest: co do treści, zapału, i najrozsądniejszej gorliwości tak pod względem teoryi jak i praktyki.

Przyswoić ją ~~[illegible]~~ mowie polskiej, było przyłożyć się nietylko do Bozkiej Czci Sercu Jezusowemu, ale nadto językowi kwiat nader piękny dorzucić.

Bo pisać książki do nabożeństwa z własnego pomysłu, może tylko i winien dobry teolog dogmatyczny, a nadewszystko umiejący się sam modlić, to jest: wyćwiczony biegle w rozmyślaniach nad niewzruszonemi prawdami wiary i moralności.

A znów tłumaczyć z obcego języka i przyswoić własnemu, zdolny tylko – biegły w grammatyce obu tych języków. Bo tłumaczenie dobre, jeśli nie przewyższać, to równać się winno zupełnie pierwowzorowi. –

Sprobowałem i ja na tém mozolném polu sił własnych, i starałem się nadewszystko o okresowość stylu, wraz grammatyczne budowanie i wiązanie zdań, pomnąc na różność składni obu języków.

A że język Francuzki najucywilizowańszy w Europie, i prowadzi do wiedzy języka klassycznego, którym Następca Chrystusów przemawia ze skały Piotrowej do wszech-narodów,

umieściłem przeto najpiękniejsze ustępy po polsku i francuzku, aby młodzież żądna błogiej nauki w nabożeństwie znalazła zachętę do wyższych nauk. Tylko ciemnota albo złośliwa wola niewstydzi się bełgotać: Niepotrzebna Francuzczyzna, niepotrzebny Latynizm!!

Wyznaję nadto z przyjemnością, żem i ja jeszcze w szkołach w książce „Schola Pia." znalazł pobudkę do ćwiczenia się w lingwistyce. Tylko bojaźń Boża jest początkiem i błogim owocem Mądrości. A właśnie jakraz to króciuchne nabożeństwo do Bozkiego Serca Jezusowego, do Najświęt. Serca Niepokalanej Panny Boga-Rodzicy, i do św. Serca Józefa czystego oblubieńca, przypada młodzieży zatrudnionej zabawą nauk. Oby jej Przenajświętsza Rodzina: Dzieciątko Boże Jezus, Marja i Józef, błogosławili!-

Czci-godnemu X^dzu Fr. Salezemu Andrzejeskiemu Kandydatowi świętej Teologji, Proboszczowi w Słowikach, Dziekanowi w Dyecezji Augustowskiej, niegdyś Kolledzę, następnie Przyjacielowi i szczególniejszemu Dobrodziejowi którymię żywił wedle 1 Cor. XVI niniejszą pobożną pracę w dowód najgłębszej wdzięczności

Przypisuje
i Ofiaruje

X^dz Melech-Julian

W dzień Ś^go Salezego d. 29 Stycznia 1870 r.

Wykład nabożeństwa do Przenajświętszego Serca Jezusowego.

Część I.

Sam wywód tego nabożeństwa.

Rozdział 1.

O istocie nabożeństwa do przenajśw. Serca Jezusowego.

Nabożeństwo do Przenajświętszego Serca Jezusowego jest Aktem Religji, mającym za przedmiot czcigodne Serce Jezusa Chrystusa pałające miłością ku ludziom, a jednak znieważane ich niewdzięcznościami.

A zatem, przedmiotem i główną pobudką tego nabożeństwa jest niezmierna Miłość Jezusowa względem ludzi, której ognisko w Sercu.

We wszystkich uroczystościach dotyczących świętego Człowieczeństwa Zbawiciela, zawsze jest podwójny przedmiot: jeden widoczny i zmysłowy, drugi niewidzialny i duchowy, które czcimy jedno-cześnie.

Trzeba dobrze tu zauważyć, że przedmiot zmysłowy i widzialny nadaje zawsze nazwę nabożeństwu albo uroczystości.

Mamy tego przykład w nabożeństwie do pięciu Ran naszego Pana Jezusa Chrystusa. Naprzód przedmiot zmysłowy: są Rany; a potem przedmiot duchowy: są cierpienia jakie te Rany sprawiły naszemu Panu Jezusowi Chrystusowi, oraz miłość która Mu kazała je wytrzymać.

Ten podwójny przedmiot znajduje się także w nabożeństwie do Przenajświ. Serca Jezusowego.

Przedmiotem zmysłowym jest: Jego Serce święte, uważane w znaczeniu właściwem, a wcale nie w sensie przenośnym.

To jest: przedmiotem widzialnym nabożeństwa Przenajśw. Serca Jezusowego, jest Jego Serce Cielesne, podobne naszemu.

Lecz przedmiotem duchowym i głównym tego nabożeństwa jest Miłość jaką to Boskie Serce pałało i pała, miłość niezmierna, nieskończona, ale niepoznana albo zapłacona przez czarne niewdzięczności i krzywdy niezliczone.

Po takim wykładzie, łatwo widzieć różnicę zachodzącą między nabożeństwem do Przenajśw. Serca Jezusowego, a Przenajśw. Sakramentem Ołtarza, ponieważ przedmiot tego ostatniego nabożeństwa jest zupełnie inny. Gdyż przedmiot materjalny tego nabożeństwa jest Ciało zupełnie całe Pana naszego Jezusa Chrystusa, albo raczej Jego obecność rzeczywista pod pozorami (postaciami) sakramentalnemi. Przedmiotem zaś duchowym jest także Miłość naszego ukochanego Zbawcy; lecz tu w Sakramencie Miłość ta ma znaczenie szczegółowe odnoszące się do Instytucji (ustanowienia) boskiej Eucharystyi.

<u>Cel</u> jaki sobie zakłada Kościół w nabożeństwie do Przenajśw. Serca Jezusowego, jest następny:

1º Czcić sposobem zupełnie odrębnym nieskończoną Miłość naszego słodkiego Zbawcy, która Go skłoniła zstąpić z tronu swojej chwały aby się odziać naszą przyrodą i wszystkiemi naszemi nędzami; pędzić całe swoje życie w pracach, upokorzeniach, i cierpieniach; umierać dla naszego zbawienia śmiercią najhaniebniejszą i najokrutniejszą; a nadewszystko, udarować ludzi tem, czegoby się nigdy nawet nie śmieli spodziewać, ani nawet nigdy o tem pomyśleć, to jest: ustanowić czcigodny Sakrament naszych ołtarzy, którym zasila nasze dusze, a w którym założył swoje mieszkanie nie na pewien czas tylko, ale aż do końca wieków.

2º Wynagrodzić temu boskiemu Sercu wszelkiemi możliwemi drogami za wszystkie gorycze któremi ustawicznie jest napawany, nietylko przez niewiernych zamykających oczy na błogie światło jego Ewangelii, albo heretyków i odszczepieńców szarpiących łono jego Kościoła; ale nadto przez chrześcijan niewdzięcznych zapominających o swoim Panu w jego przybytku, albo bez uszanowania Go tam nawiedzających; nigdy albo rzadko przystępujących do ś. stołu, i co nie- do pieść Boże w mojej krainie, całujących Go pocałunkiem zdrajcy, jak to czynił Volter (Voltaire) we Francyi.

Ale dlaczego szanujemy i czcimy Miłość naszego Pana Jezusa Chrystusa względem ludzi pod symbolem jego Serca, a nie pod innem jakiem godłem? To dlatego że serce jest organem i stolicą miłości. Otóż w swojem Człowieczeństwie ś. nasz Pan Jezus Chrystus był we wszystkiem nam podobny; On więc miłował jak my, a zatem, Serce jego święte jest organem i stolicą jego gorącej miłości.

Gdy więc mówimy, że serce jest organem miłości mowa nasza nie jest nowa ani pozbawiona fundamentu. Już dawno Bóg nam to powiedział usty Mędrca: Synu mój, daj mi serce twoje.[1] Największy z Teologów wielki ś. Tomasz z Akwinu, tłumacząc przykazanie miłości Boga ze wszystkiego serca, mówi że: jak przyrodą ognia jest palić, tak też przyrodą Serca jest miłować, kochać.[2]

1. Prov. XXIII, 16. – 2. ~~4~~ O miłości Boga i bliź. rozd. XIX.

Tegoż samego nas uczy Kościół, kiedy nam każe w tymże sensie wzywać Ducha S.: Przyjdź Duchu S^ty; zapal w naszych sercach ogień ~~miłości~~ miłości Twojej.
Wreście, w języku pospolitym, wyraz Serce oznacza nietylko Serce materjalne człowieka, lecz nadto jego wolę, jego miłość i wszelkie jego uczucia.

Rozdział 2.

O początku nabożeństwa do Przenajśw. Serca Jezusowego.

Nabożeństwo to jest tak dawne jako samo chrześcijaństwo, ponieważ ściśle się łączy z jego zasadami głównemi. Nabożeństwo to zaczęto się na Krzyżu, gdzie to Serce boskie, przebite żelazną dzidą, otworzyło odtąd wiernym schronienie nienaruszalne.
Gdy pierwsi chrześcijanie, gdy Męczennicy, całowali rany Jezusa ukrzyżowanego, z tą wiarą, z tą miłością, że tryumfowali z męczarni, i z samej śmierci, któż może powątpiewać, iż przykładając swoje usta do boku zranionego swojemu Zbawicielowi, rozmyślając jego mękę, w tym samym czasie ~~...~~ wspominali sobie ~~...~~ jego Serce i miłość nieskończoną tegoż Serca, którego płomienie zdawały się wychodzić przez ten otwór!
Tak jest, we wszystkich wiekach, Święci wnikali w tajemnicę tego nabożeństwa, które nam Niebo raczyło później objawić w sposób szczegółowy.
„Nie mogę się lękać widoku moich mnogich grzechów, mówi S. Augustyn. Gwoździe, włócznia, wołają na mnie że jestem istotnie pojednany z Jezusem Chrystusem, jeżeli Go kocham. Longin (Długosz) żołnierz otworzył mi żelazną dzidą bok Jezusów; wszedłem tam, i jestem w nim bezpieczny. (1)

1. Mois du sacré Cœur de Jésus. A. M. D. G. 12. jour.

„W tym to czcigodnem Sercu, mówi S. Kardynał Piotr Damian, znajdujemy wszelki oręż zdatny ku naszej obronie, wszelkie lekarstwa na uleczenie naszych chorób, pomoce najpotężniejsze przeciw napadom naszych nieprzyjaciół, najmilsze pociechy na ulżenie naszym cierpieniom, najczystsze roskosze aby napełnić dusze nasze weselem. Jeśli jesteś strapiony? jeśli twoi nieprzyjaciele prześladują cię? jeśli wspomnienie twoich grzechów trwoży cię? jeśli serce twoje bywa miotane niespokojem, obawą i namiętnościami? Ah! rzuć się w objęcia Jezusowi Chrystusowi, wejdź aż do jego Serca; jest to schronienie, ucieczka dla dusz świętych i miejsce doskonałego bezpieczeństwa, jest to skarbiec niebiański." (1).

S^ty Eleazar pisał do S. Delfiny: „Jeśli chcesz mię znaleźć, to szukaj mię w przebitym boku Jezusa Chr.: jest to miejsce mojego mieszkania."

„Przybliżmy się do Jezusa, mówi S. Bernard, unośmy się radością na wspomnienie Jego Serca. Oh! jak dobrze, jak przyjemnie mieszkać w tem Sercu!" (2)

Ale przeznaczono dla wieku XVII. oglądać to Przenajśw. Serce Jezusa Chr. uwielbiane czcią publiczną, a źródło tej Czci pochodzi z chrześcjańskiej Francji.

Osoba, której Bóg użył do objawu swoich zamiarów miłosierdzia, była prosta zakonnica Wizytek z klasztoru Paray-le-Monial z Dyecezji d'Autun, której potem Talleyrand był biskupem cywilnym i odszczepieńskim. Nazywała się ta zakonnica Małgorzata-Marja Alacoque.

Oto historja objawu, jakim zaszczycona była: ona go sama napisała z polecenia swego spowiednika, szanownego Ojca de la Colombière, (Gołębia), jezuity:

1. Tamże. dzień 10. – Ibid. 24 dzień.

„Będąc, mówi ona, przed Najśw. Sakramentem w dzień jego oktawy, otrzymałam od mojego Boga łaski nadzwyczajne jego miłości. ~~Będąc~~ który widząc mię ~~...~~ tknięta pragnieniem odpłacić mu miłością za miłość, ~~...~~ mówi do mnie: „Ty nie możesz mi uczynić większej jak spełniając to, o com cię już tyle razy prosił." Wtedy odsłaniając mi swoje boskie Serce: Oto, mówi mi, to Serce które tak tyle ukochało ludzi, ~~które~~ iż nic nie oszczędziło aż do wyniszczenia siebie i ofiarowania się, byle tylko im wyświadczyć swoją miłość; a przecię zamiast wdzięczności, odbieram tylko od wielu zniewagę przez pogardę, nieuszanowania, świętokradztwa i oziębłość, jakie mają dla mnie w moim sakramencie miłości. Ale co mnie jeszcze bardziej boli, że to są i serca mnie poświęcone. Dlatego proszę cię, aby ~~w~~ pierwszy piątek po oktawie Bożego Ciała poświęcono na uroczystość odrębną ku uczczeniu mojego Serca: naprawiając mu jego sławę przez to publiczne uznanie winy, kommunikując w tym dniu dla powetowania zniewag wyrządzonych mu podczas wystawienia na ołtarzach. Przyrzekam ci, że Serce moje rozszerzy się z wylaniem obfitém skutków swojej boskiej miłości na tych, którzy mu okażą ten honor, i którzy postarają się aby mu go okazywano.(1) "

Ale dlaczego Pan nasz Jezus-Chr. chciał, aby nabożeństwo do jego Serca Przenajśw. było wyłącznie, że tak rzekłnę, udziałem naszej epoki? Nasz ukochany Zbawca z wysokości niebios, gdzie siedzi na prawicy swego Ojca, nieprzestannie czuwa nad swoim Kościołem, i każdą epokę trwania wieków udziela mu swoje łaski stósownie do potrzeb. W XII. (w dwunastém) stu-leciu tchnął swym duchem w kościół, aby ustalił uroczystość osobną na cześć jego Bożego Ciała istotnie obecnego pod pozorami sakramentalnymi. Chciał przez to odżywić wiarę wyznawców względem Tajemnicy swojej Miłości, i zabezpieczyć ich nadługo wprzód przeciw napadom protestantyzmu.

1. Żywot czcigodnej Małg.-Marji przez Mgr. Languet, arcy-Bisk. de Sens, stron. 129.

Tak znów w tych ostatnich czasach (to jest w XVIIw.) raczył odkryć zupełnie swoje boskie Serce człowiekowi i społeczeństwu, w chwili kiedy bezbożność miała podnieść łeb i ostudzić zmrozić wszystkie serca chłodem śmiertelnym niedowiarstwa i obojętności. Przez to pokazał się jak ojciec familji, który, wyczerpawszy dno wymowy przez najczulsze wyrażenia, i używszy całej rodzicielskiej miłości w wynalezieniu środków, aby zatrzymać na brzegu przepaści syna ukochanego, niespodzianie wzywa to dziecię niewdzięczne, i, odsłaniając swoją pierś, mówi mu: Patrz, oto moje serce: jeśli znasz inne szczerzej i mocniej cię kochające, to idź, poświęć mu swoje, a to Serce twojego Ojca porzuć!

Rozdział 3.

O postępach nabożeństwa do Przenajśw. Serca Jezusowego.

Margorzata-Marja Alacoque czci-godna otrzymawszy to szacowne objawienie od Pana Jezusa, odpowiada mu: „Ale, mój Panie, do kogoż to udajesz się, do tak słabego stworzenia, do tak biednej grzesznicy? „ah! jej niegodność zdolna przeszkodzić spełnieniu twojego zamiaru! „Masz tyle dusz dostojnych do wykonania tego nabożeństwa. „Jakto, mówi jej Zbawiciel, czy ci niewiadomo, że używam istot najsłabszych aby zawstydzić mocnych, i zwykle nad prostaczkami i ubogimi duchem okazuję moją wszechmocność z blaskiem, aby ~~oni~~ nie przyczytali sobie[1] darów i łask nadprzyrodzonych ale usilnie i gorąco o nie prosili." Tedy rzekła zakonnica: podaj mi Panie sposób wykonać twój rozkaz.

Na to Pan nasz Jezus tak mówi: Udaj się, odnieś się do mojego sługi Ojca duchowego ~~Kolombiera~~ Colombièrea Kolombièra (Gołębiowskiego) księdza, i powiedz mu odemnie, aby, o ile może, starał się

1. wspólnie od Łaski Boga, i od swobodnej i usilnej Woli zależy zbawienie człeka.

zaprowadzić to nabożeństwo, a przez to aby uczynił radość mojemu Sercu."

O. de la Colombière [1] doświadczywszy z wielką pilnością gruntownej świętości owej Zakonnicy i przekonawszy się przez oznaki zewnętrzne o prawdziwości jej objawień i rozmów z Bogiem, poczytał sobie za obowiązek wpłynąć na ustalenie nabożeństwa tak świętego, które zresztą nie miało nic podejrzanego.

Od tego (czasu, to nabożeństwo ganione, krytykowane jak wszystkie dzieła Boże, nareście się ustaliło na całym świecie z zadziwiającym postępem, a szczególniej odkąd je wszechwładni Papieże uroczyście zatwierdzili.

Ale najwięcej przyczynił się do chwały Przenajśw. Serca Jezusowego osobliwie we Francji, następujący wypadek, to jest: uśmierzenie zarazy w mieście Marsylji, sprawiedliwie przypisywane nabożeństwu tego boskiego Serca. (Przekonaj się o tem w historji Kośc. przez X. Rohrbacher tom. 26. stron. 488.).

W roku 1720. miasto Marsylją nawiedził Bicz boży (flagellum, fléau) dotykający morem wielką liczbę jej mieszkańców. Wówczas pobożny Biskup de Belzuns, udał się pod obronę nowego nabożeństwa Serca Przenajśw., a jego ufność była nagrodzona widocznie; bo pomor, dotąd tak wściekły, zaczął zmiejszać się, a wkrótce zupełnie ustał.

Jednak Niebo nie przemówiło jeszcze dość głośno językiem cudów, aby doszedł do uszu każdego ludu chrześcjańskiego.

---

1. Ztąd piszący uwaga, że to nabożeństwo pochodzi z natchnienia Ducha Śgo, bo godłem Ducha Śgo jest Gołąb, a tu nazwisko Xiędza Colombière znaczy gołębia.

Po dwu (2) latach, taż klęska zapaliła się z tą samą zapalczywością. Miasto Marsylja wkrótce przedstawiło obraz szerokiego placu boju usłanego trupami i konającymi.

„Jestem jeszcze na nogach z Łaski Boga, pisał biskup Mgr. de Belzuns; jednak wszystko obalonem zostało przy mnie, a z Kapłanów „towarzyszących mi, został mi tylko mój jałmużnik. Jezuici wszyscy „pomarli, z wyjątkiem trzech, lub czterech: przybyli oni tu z daleka „szukać w Marsylji śmierci. Kapucyni 33. zmarli. Reformatów „20, i tyluż Bernardynów zmarło na posłudze chorym, tudzież „Karmelitów tak bosych jak trzewiczkowych.

„Oddychałem patrząc przez ośm dni na dwustu trupów gnijących „przy moim domu i pod mojemi oknami.

„Musiałem chodzić po ulicach, a wszystkie bez wyjątku, z obu stron „zawalone trupami na pół przegniłemi, i pogryzionemi przez „psy, środek zaś pełen zapowietrzonych i plugastwa że nie można „było gdzie stąpić.” 1.

W takiem strapieniu, Biskup Mgr. de Belzuns, kazał wznieść ołtarz (Przenajś. Serca) w dzień wszystkich Świętych na placu publicznym. I jako nowy Karol Boromeusz Biskup Medjolański, szedł z bosemi nogami z powrozem na szyi, modlić się za swoją owczarnię. Supplikacye trwały 15. dni, ale niebo nie okazywało się łaskawem.

Jednak Mgr. de Belzuns nie stracił swojej ufności. Postanowił uderzyć jeszcze raz i to mocniej jak dotąd w Serce boskiego Mistrza. A tak, na jego prośbę, całe grono urzędników złożyło ślub chodzić corocznie do Kościoła PP. Wizytek, w dniu oznaczonym na

1. Katechizm X. Gome tom. VIII. nauka 46.

uroczystości Przenajśw. Serca Jezusowego, aby tam uczcić ten szczytny przedmiot naszej miłości, przyjmować S.ta Komunję, ofiarować białą świecę woskową ozdobioną herbem miasta, i wreście assystować na wielkiej processyi (pochódzie), jaką Biskup zamierzył wprowadzić w tym dniu nazawsze. I byli wysłuchani wsposób najzupełniejszy.

Od tego właśnie dnia, chorzy wyzdrowieli, a którzy byli dotąd przy zdrowiu, nie zostali dotknięci. Po sześciu tygodniach, biskup Marsylski Mgr. de Belzuns mówił w okólniku dyecezalnym pobudzając do wdzięczności Bogu swoich dyecezan: „Cieszymy się teraz zdrowiem tak doskonałem, iż to jest bezprzykładnem w mieście tak obszernem i tak zaludnionem jak Marsylja; i to zakrawa na cud, że nie mamy prawie więcej w Marsylji od niejakiego czasu ani zmarłych ani chorych na żadną słabość."

Rozdział IV. 4.

O zacności nabożeństwa do Przenajśw. Serca Jezusowego.

Dzisiaj w wielkiem społeczeństwie Katolickiem nader już mało kościołów takich, coby w nich nabożeństwo do Przenajśw. Serca Jezusowego było nieznanem, i gdzieby nie obchodzono jego uroczystości okazale. Jednak między chrześcjanami, chociaż rozumiemy tu nie tych tylko co są chrześcjanami z nazwiska tylko, ale i tych jeszcze którzy są zresztą wiernymi w obowiązkach istotnych Religji bardzo mało jest takich co są pobożni do Przenajśw. Serca Jezusowego. Czemu to przypisać? jeśli nie temu, że wiele osób nawet niewie co znaczy i czy existuje takie nabożeństwo.

Ah! czemużeś nam Polakom nie raczył odsłonić Twego Serca w całym blasku!

Chrześcijanie, Serce Przenajśw. Jezusa jest najszlachetniejszym przedmiotem jaki wyszedł kiedy z rąk Boga stwórcy; jest ozdobiony wszelkiemi bogactwy łaski i chwały.

Serce Jezusowe jest święte, świętością samego Boga. Przeto też wszystkie ruchy tego świętego Serca, wszystkie jego westchnienia, wszystkie jego uczucia, wszystkie jego żądania, wszystkie jego działania, wszystkie jego pragnienia, podług godności Osoby wykonywającej je, stają się nieskończonemi w ich cenie i w ich wartości.

Serce Jezusowe jest największe ze wszystkich serc, bo obejmuje i nosi w sobie serca wszystkich. To Bozkie Serce

Jest najpotężniejszem, bo kieruje sercami ludzkiemi podług upodobania, zna ich tajnie i wie wszystkie sprężyny, i może im nadać ruch podług swej woli.

Jest najgodniejszem do rozkazywania ponieważ najwięcej uczyniło, najwięcej kocha, i przeto najwięcej godne jest kochania.

Jego rana jest jego całą ozdobą nadającą mu największe prawo do nas. Nie możemy mu odmówić posłuszeństwa: bez niesprawiedliwości, ponieważ wszystko jemu winniśmy; bez szaleństwa: ponieważ zaleca nam tylko to, co jest dobrem dla nas.

Serce Jezusowe jest ołtarzem z którego poświęcił Bogu Ojcu ofiarę najmilszą na odkup całego świata.

Wszystka cześć jaką stworzenia składały dotąd Bogu, wszystkie ich pochwały, ofiary, pokłony, i ich miłość, niczem są w porównaniu ze czcią, jaką Serce Jezusowe samo jedno oddaje najwyższemu Bóstwu, z przyczyny tej, iż ono samo tylko

kocha Boga i czci go wedle swojej zasługi.
W Sercu Jezusowem Kościół się narodził; wyznawcy przeto winni je kochać jako kolebkę swoich narodzin, i nigdy z niej niewychodzić. Gdy Jezus zasnął snem śmierci, Kościół wytrysnął z jego Serca. Chciał aby otworzono wtócznią Serce Jezusowi dla zapewnienia sobie tej chwały, iż wypłynął z boku swojego Zbawcy. Serce Jezusowe jest sercem Kościoła: Ono czuwa, gdy ten śpi. Ego dormio, et Cor meum vigilat.
Do jakiejże czci, do jakiej miłości winniśmy się poczuwać dla Serca tego, przez które otrzymujemy wszelkie dobrodziejstwa duchowe i łaski! Ah! gdyby przedstawiono naszemu uszanowaniu, serce Piotra Sgo namiestnika Chrystusowego, serce Sgo Hieronyma lub Sgo Augustyna, Sgo Salezego lub Ludwika Gonzagi, Serce Stej Teressy lub Małgorzaty Alacoque, jakże żywą wiarą i gorącym zapałem napełniłyby się nasze uniesienia.
A oto tu Serce Jezusowe... to Serce przy którem wszystkie inne są tylko niedoskonałemi. Oto tu w Sakramencie Miłości, jest rzeczywiście dar nieba, to Serce które biło i dotąd jeszcze bije tchnieniem dla naszego szczęścia jedynie. A my będziemyż tylko obojętnymi i nieczułymi widzami!
Czcijmy to Serce Przenajśw. tak szlachetne i przezacne; składajmy mu nasze pokłony, bo to jest Serce naszego Boga-Człowieka. Idźmy w ślad za jego poruszeniami, ponieważ ono jest zasadą i nieomylnym sternikiem szczęścia na świecie. Poddajmy mu nasze wole, ponieważ jest królem serc naszych.-

Rozdział 5.

O korzyściach nabożeństwa do Przenajśw. Serca Jezusowego.

W narodzie to chrześcijańskim pełni się najistotniej ta przepowiednia proroka Izaiasza: „Czerpać będziecie wody z radością w źródłach Zbawiciela." Źródła te Zbawicielowe są jego rany, ale nadewszystko rana jego Serca świętego.

W tym to Sercu znajdują się wszystkie skarby miłości, łaski, miłosierdzia, uświęcenia i zbawienia. Nie moglibyśmy więc pójść do źródła obfitszego i czerpać wody zbawienia.

Ale jeśli nieskończone bogactwa Serca Jezusowego skłaniają ku niemu wzrok naszego rozumu; dobroć jego bez granic niemniej pociąga nas ku niemu. Otóż, ogień nie pali z taką prędkością przedmiotu uległego płomieniu, kamień nie spada z taką szybkością, rzeki najbystrzejsze nie płyną z takim pędem do morza; z jakim zapałem Serce Jezusowe pragnie złączyć się z naszemi duszami, i ubogacić nas swojemi darami najszacowniejszemi.

I jak gdyby nam nie wyświadczył dość licznych i dość świetnych dowodów swojej niezmiernej miłości, nasz ukochany Zbawiciel raczył uczynić czcigodnej Służce Małgorzacie Maryi obietnice najwspanialsze na korzyść odprawujących nabożeństwo do Przenajśw. Serca Jezusowego.

„Skarby błogosławieństw i łask, mówi ona, zamknięte w Sercu „Jezusowem są nieskończone. Nie wiem, czyli jest jakie nabożeń„stwo w życiu duchowem zdolniejsze w krótkim czasie wznieść „duszę do szczytniejszej doskonałości i dać jej zasmakować „prawdziwe słodycze, nad nabożeństwo do Przenajś. Serca Jezusowego.

„Tak jest, mówię to z pewnością, gdyby wiedziano o ile to nabożeń-
„stwo jest miłem Jezusowi Chrystusowi, niebyłoby ani jednego chrześcija-
„nina, któryby, dla okazania choć trochę miłości temu ukocha-
„nemu Zbawicielowi, nie praktykował zaraz tego nabożeństwa."
„Osoby zakonne odniosą z niego tyle pomocy, iż nie trzeba im będzie
„innych środków do przywrócenia pierwotnej gorliwości i ściślej-
„szego przestrzegania reguły po klasztorach rozwolnionych - a w kla-
„sztorach żyjących według swej reguły, nabożeństwo to pomoże im
„do szczytu doskonałości."
„Mój boski Zbawiciel objawił mi, że proboszczowie pracujący nad zbawieniem
„dusz, będą umieli poruszać serca najtwardsze, i będą praco-
„wali z cudownym skutkiem, jeżeli sami będą przejęci czułem
„nabożeństwem do Jego boskiego Serca.
„Osoby świeckie za pośrednictwem tego nabożeństwa słodkiego znajdą
„wszystkie pomoce potrzebne ich stanowi, to jest: spokój w rodzinie,
„ulgę w pracach, błogosławieństwo Nieba we wszystkich swoich przed-
„sięwzięciach, pociechę w ich nędzy; to właśnie znajdą w Prze-
„najśw. Sercu Jezusowem w ciągu całego swego życia, a osobliwie
„w godzinę śmierci. Ah! jak miło umierać po statecznem
„nabożeństwie do Przenajśw. Serca Tego co nas będzie sądził.
„Naraście, widocznie jest, iż nikt taki nie znajduje się na świecie,
„coby nie uczuł wszelkiej pomocy Nieba; miawszy dla Jezusa Chry-
„stusa wdzięczną miłość, taką jaką mu się okazuje przez nabożeń-
„stwo do Jego Przenajśw. Serca.

„ Nasz Pan odkrył mi skarby miłości i łask dla osób poświęcających się
„ rozszerzeniu czci, miłości i chwały do Jego Serca, w miarę swojej mocy;
„ i to skarby tak wielkie, że niepodobna mi ich wyrazić. To ukocha-
„ ne Serce pragnie nieskończenie być poznane i miłowane przez
„ ludzi, w których ono życzy sobie założyć swoje panowanie, jako źró-
„ dło wszelkiego dobra, aby zaopatrzyć wszystkie ich potrzeby. W tym
„ celu pragnie aby się udawano do niego z największą ufnością." (1)

Rozdział 6.

Czego Serce Jezusowe wymaga po sługach swoich.

Serce Jezusa całe się poświęciło dla nas: czegoż żąda od nas nawzajem?
1º Naprzód żąda od nas serca; serce za serce. Niepodobna jest rzeczą aby się serce nasze nie ofiarowało komu, ponieważ żyć nie może bez kochania, a nie może kochać (miłować) bez zaprzedania się czyli zupełnego oddania się. Otóż, jeśli serce nasze jest na sprzedaż, któż je może lepiej kupić nad tego kto jest jego szczęśliwością błogą, jego celem, jego wieczną nagrodą? A jeśli jest ku oddaniu, któż zasługuje lepiej posiadać je nad Stwórcę?
Z jednej strony świat żąda od nas serca, ale na to aby je zamienić w jakieś piekło; przeciwnie zaś, Jezus pragnie gorąco posiadać je, aby uczynić z niego raj w tym życiu jeszcze: komuż damy pierwszeństwo, światu czy Jezusowi?
Godna rzecz prawdziwego podziwienia, że Serce Jezusowe nie przestannie szuka człowieka: i prosi o jego serce, jak by się nie mógł obejść bez niego. Cóż za przyczyna, że z taką zazdrością zabiega o nie? Ach! nie inna jak tylko, ta, że serce jest najszlachetniejszym darem który czyni miłemi wszystkie inne dary istoty ludzkiej.

(1) Życie czcigodnej Małgorzaty Maryi przez Biskupa Languet.

Jezus nietyle patrzy na przedmiot, jaki mu ofiarujemy: ile na serce, z jakiem mu go dajemy. Ale to rozumie się w rzeczach przyrodzonych.

Ztądto pochodzi, że najtrudniejszem zadaniem do zwyciężenia jest serce: serce zdobyć, jest to wszystko owładnąć. Otoż przyczyna dla której Jezus ma sobie za chwałę podbić nasze serca i królować w nich jako najwyższy władca.

2° Powtóre wymaga od nas Jezus, abyśmy nietylko nasze serca w hołdzie mu złożyli; ale nadto starali się pilnie z całych sił naszych pozyskać mu największą liczbę serc, krwią Jego Przenajśw. odkupionych.

Dowód najwyraźniejszy miłości jest: gorliwość. "Qui non zelat, non amat, mówi Sty Augustyn: Kto nie jest gorliwym, nie miłuje.

Azatem, trzy są sposoby okazania tej gorliwości: są one dostępne każdemu człowiekowi.

Pierwszy środek jest dobry przykład. Dawajmy tylko z siebie przykład czułego nabożeństwa do Przenajśw. Serca Jezusowego: a to będzie najkrótsza i najskuteczniejsza lekcya.

Drugi sposób jest: doradzać je, zapoznawać z niem nieświadomych, podtrzymywać je i pomnażać w mających już o niem ideę.

Trzeci sposób najpewniejszy i najłatwiejszy, jest modlić się gorąco do tego Boskiego Serca, aby się dało poznać i zamiłować przez owe łaski wewnętrzne, przez owe natchnienia tajemne, co oświecają i zmieniają serca nasze.

A któżby niemiał żarliwości w rozszerzaniu nabożeństwa do Przenajśw. Serca Jezusowego, widząc pocieszające obietnice objawione nam przez pośrednictwo czcigodnej Matki Małgorzaty-Marji?

Oprócz wyrazów i zdań przytoczonych już w tym przedmiocie, Pan nasz Jezus Chrystus inną razą rzekł do tejże Świętej Wizytki: „Imiona wielu osób są zapisane w jego Sercu, z tej przyczyny, „że pragnęły i same go kochać, i aby było kochane i czczone od innych, i dlatego nigdy zeń nie będą wymazane." 1.

Pamiętajmy jednak, że, aby nasza gorliwość owocowała, winna być roztropną i oświeconą. Sprawy tyczące się Jezusa i jego prawdziwej Religji są zupełnie różne od spraw światowych; gdyż w sprawach bożych trzeba zważać na natchnienia ~~jego~~ Ducha Śgo, nie tamować wpływu jego łaski przez grzech, ale postępować całą siłą za jego objawami, wedle nauki Kościoła.

Nabożeństwo do Przenajśw. Serca Jezusowego powinno się wcisnąć mile w serca nasze przez namaszczenie miłością.

Rozdział 7.

O przeszkodach stawianych nabożeństwu do Przenajśw. Serca Jezusowego, i o sposobach zwyciężyć je.

Cztery są zawady mogące nas zatrzymać na drodze prawdziwej pobożności do Przenajśw. Serca Jezusowego.

Pierwsza zapora jest: obojętność, to jest ni zimny ni gorący; stan taki duszy, to tylko czyni, czego mu wyraźny rozkaz opuścić nie dozwala, nadto spełnia swoje obowiązki jak najpóźniej i z największą oziębłością. Dusza, znajdująca się w podobnych usposobieniach, nie może bez postanowienia silnego podnieść się aż do Przenajśw. Serca Jezusowego. Zbawiciel mówi do niej przez Jana S. w Objawieniu: „Ponieważ jesteś letny, a ani zimny ani gorący, pocznę cię wyrzucać z ust moich."

Druga zapora jest: własnamiłość. Serce Jezusowe oddało się nam całe, nic sobie nie zastrzegło; wymaga więc po sercach szlachetnych

1. Miesiąc Serca Jezusow. A. M. D. G. dzień 33.

aby się mu także całkowicie oddały, aby się nie lękały daleko
posunąć, naprzykrzać się, lub uwikłać w miłości Jezusowej.
Trzecia zapora jest: namiętność górująca, której dogadzamy, której
nie możemy się wyrzec.
Chociażbyśmy wszystkie prawie umorzyli, jeżeliby jedna z nich tego
rodzaju została, połączenie serc nie może się dokonać. Wyegzami-
nuj z szczerą wiarą, jaka to jest namiętność, której jeszcze oszczę-
dzasz, i poświęć ją szlachetnie Przenajśw. Sercu Jezusa; a bądź
pewnym, że cię to mniej będzie kosztowało, kiedy się jej zupełnie, całko-
wicie wyrzeczesz, niżgdybyś w połowie z niej uczynił ofiarę.
Czwarta przeszkoda jest pycha utajona, ten duch próżności, który
lubi się pokazać, lubi powodzenie; a smuci się i upada na męstwie
w nieszczęściach. Który rozszerza swoje serce na widok honorów odbie-
ranych i pochwał oddawanych. Ten duch pychy wślizga się aż do
ćwiczeń cnót najwznioślejszych. Z tego to źródła jadowitego wyra-
dza się ta delikatna czułość z obrazy honoru, te smutki tak bliskie
zazdrości, te zobojętnienia, ten zbytek nawet zgryzoty i upadnięcia
na duchu, skoro śmy popadli w błędy upokarzające. Podobne uczu-
cia nie mogą się pogodzić ze zdaniem wyrzeczonem przez Zbawiciela:
„Uczcie się odemnie cichości i pokory (Mat 11.).
Chcesz pokonać te zawady, te zapory, te przeszkody? weź się mężnie
do umartwienia wewnętrznego i zewnętrznego. Oba są bezwzględnie
potrzebne do osiągnięcia doskonałości: jedna bez drugiej ostać się nie może.
Lecz wewnętrzne umartwienie bez zaprzeczenia jest konieczniejsze, od któ-
rego nikt się nie może uwolnić. Jest to ten przymus, który

trzeba sobie ciągle zadawać, aby porwać królestwo niebiańskie.
Wszelka praca chrześcijanina na tej drodze musi być i powinna być ta: kochać i nienawidzieć: Kochać (Boga) Jezusa całym obszarem swego serca, a nienawidzieć siebie samego dla Chrystusa Pana. A sposobności i wydarzenia dojść do tego celu w praktyce, napotykamy w każdej godzinie. Niema nikogo, coby nie mógł umorzyć swojej przyrody, swoich pragnień, swoich skłonności, milczeć wówczas gdy go żywość unosi do odpowiedzi i próżność do mówienia, znosić niewygody właściwe miejscu, porze, osobom itd. Otóż na czem głównie zależy umartwienie wewnętrzne.
Naprożno podchlebiamy sobie, że miłujemy J. Xa, gdy nie jesteśmy umartwieni. Wszelkie praktyki pobożności, najpiękniejsze uczucia świątobliwości są podejrzane bez umartwienia wewnętrznego i zewnętrznego. Toteż, gdy była mowa o pewnym Kapłanie jakoby świętym, wówczas s. Ignacy Loyola rzekł: „Będzie nim, jeśli prawdziwie jest umartwionym."

Rozdział 8.

Sposoby zdobycia pobożności do Przenajśw. Serca Jezusowego.

Pierwszy sposób osiągnięcia gorącej miłości dla Jezusa Chrystusa i czułej pobożności do Jego Przenajśw. Serca, jest modlitwa. Jest to sposób pewny, nieomylny, dostąpić tego, czego żądamy; Jezus Chrystus nic tak często, tak uroczyście nie obiecywał, jak wysłuchiwać nasze modlitwy.
Lecz ze wszystkich modlitew, najmilsza mu ta, przez którą prosimy Go o miłość dla Jego Przenajśw. Serca. A więc też i najłatwiej bywa wysłuchiwana.
Drugi sposób zasadza się na częstem przystępowaniu do Komunji ś. Jest to środek najpewniejszy zapalić się miłością dla Jezusa Chrystusa

zbliżając się często do tego boskiego sakramentu: „Niepodobna, mówi Mędrzec, położyć ogień na łono swoje, i nie zapalić się.”

Ale powie nam kto, że choć komunikujemy często, czujemy się być zawsze jednako, zawsze obojętni, zawsze lodowaci, bez energji zwyciężyć swoje wady. Niestety! tak jest, ponieważ przystępujecie do J.Ch.a z sercem przywiązanem do jakiego stworzenia, z sercem pełnem uwielbienia dla dostatków, dla zaszczytów i przyjemności tego świata, z sercem zamkniętem i nieprzystępnem powabom miłości boskiej!

Trzeci sposób, są częste odwiedziny P. Jezusa w Najśw. Sakramencie. Czcigodne Serce Jezusowe jest w namiocie ołtarza żywem źródłem płynącem dniem i nocą bez przerwy, pragnąc przelać się w nasze serca, aby je oczyścić i zapłodnić. Woła na nas z głębi Sanktuarjum (swego nieba na ziemi: „Jeśli kto ma pragnienie, niechaj przyjdzie do mnie i pije. Si quis sitit, veniat ad me et bibat. (Jan VII 37). Ale puste jego Kościoły dowodzą nam nanieszczęście, że chrześcijanie nie dosyć go słuchają. Mała może liczba dusz wiernych głosowi swego Zbawcy zdawa mu się wynagradzać niejako tę nieczułość innych; gdyż w czasie swych odwiedzin do Najśw. Sakramentu czynionych, Serce Jezusowe ma upodobanie rozpraszać łaski swoje w obfitości na nich.

Czwarty nareście sposób zależy od nabożeństwa do Świętych Serc Marji i Józefa.

Święte Serca Jezusa, Marji i Józefa są ściśle złączone z sobą, tak iż jedno z nich niemylnie wiedzie nas do drugiego. Prawda, że przenajśw. Serce Jezusowe kocha się szczególniej w duszach czystych; ale grzesznicy nawet mogą łatwo znaleźć przystęp do Jego boskiego Serca przez pośrednictwo Świętych Serc Marji i Józefa, które są

ucieczką dla grzeszników, wytryskiem zbawienia całemu światu.
Udawajmy się przeto do Marji i do Józefa, udawajmy się szczególniej do ich Serc świętych jako najdoskonalszych pierwowzorów Przenajśw. Serca Jezusowego, najdokładniej zjednoczonych z niém, podzielających w każdej chwili jego uczucia, jego radości, jego prace, jego boleści, jego miłość dla nas. Nigdy nie znajdziemy Jezusa bez Marji i Józefa, a Marji i Józefa bez Jezusa.
Nie rozłączajmy nigdy w nabożeństwie naszém Serc Jezusa, Marji i Józefa. Czcijmy je, kochajmy je wszystkie trzy z głębi naszego serca. Poświęćmy się, ofiarujmy się całkiem tym ukochanym Sercom. Zanośmy nasze prośby do Boga Ojca przez Serce Jezusowe, a do Jezusa przez święte Serca Marji i Józefa; a otrzymamy wszystko od Ojca przez Serce Syna, a od Syna wszystko przez Serce jego Matki i przez Serce jego ojca karmiciela.

Część II.

O praktyce nabożeństwa do Przenajśw. Serca Jezusowego.

Dział I.

O praktyce nabożeństwa do Przenajśw. Serca Jezusowego w ogóle.

Cześć publiczna zamyka w sobie dwa gatunki aktów: jedne są wewnętrzne i należą do duszy; drugie podpadają pod zmysły i objawiają na zewnątrz pobożność wewnętrzną osoby czyniącej te akty.
Cześć wewnętrzna Ś[te] Serca Jezusowego, zasadza się: na Rozumie, Woli i Pamięci.
a Rozum. Z poglądu rozumowego; : aby się starać o oświecenie postępowe

we względzie zacności i najwyższej godności tego boskiego Serca, o jego cnotach, jego miłości, jego świętości, jego boleściach poniesionych za nas, o skarbach Łask zawartych w niem, jednym wyrazem, o tem wszystkiem: co czyni to Serce święte najgodniejszym przedmiotem upodobań Ojca wiecznego, a hołdem miłości dla ludzi. Przedmiot, choćby był najzacniejszym, nie może być uszanowany, skoro się go dostatecznie nie pozna. Przeto też pierwszém staraniem się, chcącym zamiłować nabożeństwo do Przenajśw. Serca Jezusowego, powinno być poznanie jego gruntowne, czego dostąpić mogą przez Czytanie, Rozmyślanie, a osobliwie przez modlitwę — mówiąc do Przenajświętszego Mistrza z Augustynem ś.: Noverim te. Obym Cię poznał!

b. Wola. Ze strony woli, trzeba wzniecać w sobie akty i tkliwości odpowiednie wzniosłej idei wyrobionej o boskiem Sercu Jezusa, tojest, akty: hołdu, dzięk-czynienia, miłości, ufności, pragnienia naśladować jego cnoty, gorliwości o jego chwałę, boleści z powodu zniewag odbieranych, z upragnioną chęcią wynagrodzić mu je, i t.d.

c. Pamięć. Ze strony pamięci; aby sobie przypominać często to boskie Serce czci-godne, aby ta pamięć uobecniała go naszemu umysłowi, często dlań wzbudzała nasze hołdy, skłaniała naszą wolę od czasu do czasu ofiarować Ojcu niebiańskiemu usposobienia nieskończenie święte Serca jego Syna, dopełniając niedoskonałość serc naszych; wreszcie ta pamięć aby nas ukrzepiała w działaniu, w modlitwie, w wytrwałości, jednym wyrazem, wykonywać wszystkie nasze czyny w duchu zjednoczonym z tem boskiem Sercem.

Cześć zaś zewnętrzna Ś. Serca Jezusowego zależy na każdej czynności zewnętrznej poświęconej jego szacunkowi, albo raczej uszanowania.

Najpierwsza i najgłówniejsza praktyka jest święcenie uroczystości do tego Przenajśw. Serca.

Aby godnie przepędzić ten święty dzień, naprzód trzeba przystąpić

do sakramentów Pokuty i Eucharystji; powtóre, zaraz bezpośrednio po Komunji trzeba o ile można uczynić Panu naszemu JXwi honorowe zadośćuczynienie za zniewagi któremi Serce jego ustawicznie trapią[1]; potrzecie, kilka razy nawiedzić Najśw. Sakrament w tym dniu wystawiony ku czci wiernym; poczwarte, nareście, wykonać, wedle swej zdolności, jakie dzieło mogące się przyczynić do chwały Przenajśw. Serca Jezusowego, np. jałmużnę, umartwienie, akt łagodności albo pokory.

Te dwie cnoty są najmilsze Sercu Jezusowemu. Otwierając nam swoje Serce wszystkim, pomija niezliczone inne doskonałości, a tylko nam zaleca dwie: łagodność i pokorę: „Uczcie się odemnie, mówi Zbawiciel, żem jest cichy i pokornego Serca." (Mat XI 29.); co znaczy uczcie się odemnie łagodnej cichości i pokory.

Pierwszy piątek każdego miesiąca, albo pierwsza niedziela dla osób zbyt zatrudnionych w ciągu tygodnia, jest także dniem osobliwie przeznaczonym ku uczczeniu Sgo Serca Jezusowego. Tak samo prawie i wszystkie piątki w roku, w te przeto dni trzeba choć w części wykonywać ćwiczenia wskazane na dzień Uroczystości; albo przynajmniej w każdy Piątek o godzinie 3ciej zmówić: Anioł Pański na pamiątkę przebicia boku Zbawicielowi i Serca.

Nadto, osoby pragnące osiągnąć z nabożeństwa do Przenajśw. Serca Jezusowego całą korzyść możliwą, jaką z niego odnieść można, nie pozwolą żadnemu dniowi przeminąć, nie wypełniwszy jakiegoś ćwiczenia lub części jego. Są pilne w ofiarowaniu się do tego boskiego Serca w swoich modlitwach Rano i wieczór, przy Mszy ś. i przy odwiedzinach Najśw. Sakramentu; w ciągu nawet dnia, kilka razy zasyłają doń, choćby tylko w myśli, jakieś krótniuchne westchnienie, np. Serce Jezusowe płonące miłością ku nam, spraw, abyśmy także palili się miłością dla ciebie. Cor Jezu, flagrans amore nostri, inflamma Cor nostrum amore tui.

Pożytecznie także ofiarować Bogu, w każdy ranek wszystkie swoje czynności a osobliwie swoje modlitwy przez Najśw. Serce Jezusowe, używając do tego

1. jako to: klęczyć przed Najśw. Sakr., pokłonić się i czołem uderzyć, ręce ku Niemu na chwilę podnieść, co zwykł czynić nasz ludek i doznajesz jego błogosławieństwo.

modły następnej używanej w wielkiej części przez szanowną Małgorzatę-Marję:
„Mój Boże, ofiaruję Ci wszystkie moje czynności złączone z zasługami Serca
„Jezusowego, Najśw. Panny i Świętych, w jedności z wszelkiem dobrem, w sprzeczno-
„ści z wszelkiem złem, przeszłem, obecnem i przyszłem.
„Więcej dalej, mój Boże, ofiaruję Ci Serce Jezusowe Twojego Syna ukochanego,
„na podziękowanie Ci za wszystkie łaski uczynionemi; ofiaruję Ci Serce Jezusowe
„za moją modlitwę i prośbę, hołd i wszelkie przedsięwzięcia. Przyjmij je, wieczny
„Ojcze, na dopełnienie tego wszystkiego czego żądasz odemnie, ponieważ nie
„nie mam godniejszego Ciebie ofiarować Ci, nad Jezusa mojego Zbawiciela,
„którego dajesz mi w posiadanie i używanie."

Wystarczy przestrzegać ściśle i wytrwale praktyk ogólnych przez nas określonych, aby być prawdziwie pobożnym do Przenajśw. Serca Jezusowego i uczestniczyć w łaskach najlepszego Mistrza.
Jest przecież wiele praktyk szczegółowych nader korzystnych, że ich milczeniem pominąć nie wypada; uchybilibyśmy pobożności tych wielkich dusz pragnących ubogacić się różnemi sposoby, i które nigdy nie mowią: to dosyć.

Wydział II.

O praktykach szczegółowych nabożeństwa do Przenajśw. Serca Jezusowego.

Rozdział 1.

O bractwie Serca Jezusowego.

1° O warunkach przyjęcia. Naprzód trzeba się wpisać do tego bractwa bądź w Rzymie, bądź w innym jakim kościele gdzie zaprowadzono toż bractwo na mocy pozwolenia udzielonego przez naszego Świętego Ojca Papieża. Zapisujący się otrzymują zwykle w tym czasie obrazek czyli szkaplerz poświęcony z wyobrażeniem Przenajśw. Serca Jezusowego, z patentem następującym:

„Ja, (imię, nazwisko stowarzyszonego oraz dzień przyjęcia),
„aby coraz bardziej wzrastała chwała Jezusa umarłego na krzyżu za nas,
„i aby odwdzięczyć miłością za gorejącą miłość jego boskiego Serca okazywaną
„nam szczególnie w Przenajśw. Sakramencie Ołtarza, a nadewszystko, aby
„powetować zniewagi uczynionemu w tym sakramencie miłości, przyłączam
„się do wszystkich stowarzyszonych tego nabożeństwa, i pragnę uczestniczyć
„we wszystkich odpustach do niego przywiązanych i do łask nań spływają-
„cych, na za dosyćuczynienie za moje grzechy, i pragnę przynieść ulgę duszom
„w czyśćcu cierpiącym."

2° Odpusty wyłącznie dozwolone temu towarzystwu: (1). Obacz o odpustach Biskupa Bouvier, i Kardyn. de Bonald.

a. Odpust zupełny:
Ow „ dzień przyjęcia;
„ uroczystość Przenajśw. Serca Jezusowego, albo w niedzielę następną;
„ Pierwszy piątek, albo w pierwszą niedzielę każdego miesiąca.
„ w Inny jaki dzień każdego miesiąca, podług obrania stowarzyszonych.
„ w Chwili śmierci gdy się wezwie Imię Jezus przynajmniej w sercu.

b. Odpust cząstkowy: Lat 7. i kwadragen 7. (Kwadragena znaczy dni 40. przeto 7 kwadragen równają się 280 dni – jest to forma użyta do odpustów przez Stolicę Apostolską).
w każdą ze czterech niedziel poprzedzających bezpośrednio uroczystość Przenajśw. Serca Jezusowego.

c. Dni 60. za każde dzieło pobożne dokonane w ciągu dnia.

Uwaga. Dla dostąpienia tych odpustów, trzeba być przyjętym do Bractwa Przenajśw. Serca Jezusowego, i mówić każdego dnia pobożnie:
Ojcze nasz – Zdrowaś Marya – i Wierzę.
oraz następujące westchnienie:

Divin Coeur de Jésus, donnez-moi pour partage
De vous aimer toujours et toujours davantage.
Boskie Serce Jezusa, daj to w udziale,
Bym Cię kochał (stopniowo ku wiecznej chwale.
codzień to więcej ku chwale

3. Inne odpusty.

a. Odpust zupełny:

w Wielki-Piątek, - na ~~Wielkanoc~~ Zmartwychwstanie, - na Wniebowstąpienie, - na Narodzenie Boże, - Te 4 uroczystości Chrystusa Pana.

Pięć uroczystości Matki Boskiej:

w Niepokalane Jej Poczęcie się (8 Grudnia) - Narodziny (8 Września) - Zwiastowanie (25 Marca, lub w poniedziałek po niedzieli in Albis Przewodniej) - Oczyszczenie albo Wywód (dnia 2 Lutego) - Wniebo-wzięcia (15 Sierpnia) - W uroczystość Wszystkich Świętych (1 Listopada) - i na Dzień Zaduszny czyli wspominanie wiernych Zmarłych (dnia 2 Listopada.) -

W święta: Sgo Józefa (19 Marca) - S.S. tych Piotra i Pawła (29. Czerwca) - i Sgo Jana Ewangelisty (27. Grudnia.) -

b. Lat 30 i 30. czterdziestnic:

w Piątek wielki i w Sobotę wielką - przez cały tydzień Wielkanocy - od Wigilji Zielonych Świątek to jest Zesłania Ducha Sgo aż do następnej soboty, włącznie -

Trzy dni następujące po Narodzeniu naszego Pana Jezusa Chrystusa - Uroczystości Obrzezania i objawienia czyli Trzech Króli (dzień 1 i 6. Stycz.) Niedziele 70ta i 60.ta, w niedzielę: 50.ta

W dzień Sgo Marka Ewangelisty, i, w trzy dni Krzyżowe (des Rogations Prośb).

c. Lat 25. i 25 pięćdziesiętnic - w niedzielę Palmową.

d. Lat 15. i 15 - pięćdziesiętnic: w dzień Popielcowy: w 4ta niedzielę Postu, w 3^cia niedzielę miesiąca, w nocy Bożego - Narodzenia, i na Mszy ś. o wschodzie jutrzenki (aurora) -

e. Lat 10 i 10 pięćdziesiętnic: we wszystkie dni Postu, Adwentu i we wszystkie Suche - Dni (4^or Tempora.)

f. Lat 7. i 7 pięćdziesiętnic: w każdy dzień nowenny poprzedzającej Uroczystości Przenajśw. Serca Jezusowego; w uroczystości Nawiedzenia (2 Lipca) i Ofiarowania (Présentation 21. Listopada.) B^{st} Mar.

Ofi dni SS. Apostołów dotąd niewzmiankowane.

Uwaga. 1. Aby dostąpić tych odpustów, trzeba, oprócz warunków, przepisanych dla otrzymania odpustów, już przez nas wyżej wyrażonych, trzeba nawiedzić Kościół albo Kaplicę bractwa Serca Jezusowego, a w razie niepodobieństwa, spełnić każdy inny dobry uczynek przepisany przez Spowiednika.

2° Wszystkie tu wypisane odpusty mogą być ofiarowane na uwolnienie Dusz z Czyszcza.

Rozdział 2.

O trzech innych bractwach, które powinny być milemi stowarzyszonym członkom bractwa Przenajśw. Serca Jezusowego.

Pierwsze z tych bractw jest Godzina święta. I.

Jest to wykonywanie modlitwy umysłowej, albo też modlitwy ustnej; w nocy z piątku na sobotę, która za szczegółowy przedmiot ma boleści Serca Jezusowego podczas jego pasowania się (agonie) w ogrójcu Oliwnym. Pan nasz JX^{us} rzekł niegdyś do szanownej Małgorzaty-Maryi: "Oczekuję od ciebie abyś przepędzała na modlitwie noc w piątki, od 11. jedenastej aż do północy, aby podzielać boleści mojego pasowania się w Ogrójcu Oliwnym, i, aby uspokoić mój gniew względem grzeszników."

Oto treść tych urządzeń bractwa „Godziny S^{tej}":

a Trzy osoby zmawiają się aby odbyć Godzinę S^{tą}, każda w swej kolei.

b Posyłają swoje imiona celem zapisania ich w rejestr klasztoru PP. Wizytek —

c Można zacząć odbywanie Godziny S^{tej} po zachodzie słońca, i to czynić w kościele lub innem miejscu świętem.

d. Osoby żyjące w jakiej komunii, wspólnie, są wolne od stowarzyszania się, dosyć gdy prześlą swoje imiona do Wizytek, i, gdy odprawować będą godzinę Stą, w czasie oznaczonym przez przełożonego.

e Odpust zupełny jest pozwolony wszystkim wiernym, nietylko odprawującym Godzinę Stą w kolei swojej, ale także gdy ją odprawują w inne piątki tuż następujące.

II

Drugie bractwo, o którem mamy mówić teraz, jest Święte i niepokalane Serce Marji. – Aby uczestniczyć w jego łaskach, dosyć ~~jest~~ zapisać się do księgi stowarzyszenia; i, aby pozyskać jego odpusty jakiemi je wszechwładni Papieże wzbogacili, trzeba mówić codzień „Zdrowaś Marja." na cześć Jej Serca niepokalanego, i za nawrócenie grzeszników.

Stowarzyszeni jednak są wezwani i proszeni:

a Nosić na piersiach medal cudowny Niepokalanie poczętej Marji.

b Mówić pozdrowienie anielskie, modlitwę S. Bernarda „Pomnij o Panno Najśw. Memorare, odezwę napisaną na medalu cudownym: „Marjo, ucieczko grzeszników, módl się za nami."

c Modlić się za nawrócenie Anglji.

Główna uroczystość tego towarzystwa jest dzień Sgo Serca Marji, który przypada w niedzielę poprzedzającą Septuagesymę (70ą).

Odpusty są następujące:

1. Odpust zupełny w uroczystości: Sgo Serca Marji, Obrzezania - Oczyszczenia Stej Panny - Zwiastowania, Narodzenia, Wniebowzięcia Niepokalanego Poczęcia, 7miu Boleści -
Na nawrócenie Sgo Pawła (25 Styczn.)
Na Stą Magdalenę (22 Lipca.)
W rocznicę Chrztu S. – W Godzinę śmierci, byle powtórzyć przynajmniej w sercu Święte Imię Jezus, jeśli niemożna się spowiadać i komunikować.

2. Odpust pięciuset (500) półtysiąca dni, dla stowarzyszonych i dla wszystkich wyznawców assystujących pobożnie w Kaplicy stowarzyszenia na Mszy ś. odprawianej w każdą sobotę na cześć Sgo Serca Marji, i gdy modlić się będą za nawrócenie grzeszników.

III

Trzeci bractwo czyli towarzystwo, które przedstawiamy stowarzyszonym Przenajśw. Serca Jezusowego, jest confraternja dobrej Śmierci, które zostaje pod opieką Sgo Józefa.

Wystarcza postarać się o zapisanie do księgi bractwa, i, nająć czyli zakupić dwie Mszy ś. w ciągu swego życia, jedną aby otrzymać Dobrą śmierć współstowarzyszonym żyjącym, a drugą za błogi spokój braci zmarłych.

1º Odpustu zupełnego dostępuje się:

a W dzień zapisu, b. ~~w pierwszy piątek lub sobotę~~ w piątek albo w Sobotę każdego miesiąca, c w Godzinę skonu gdy się wezwie, choć w sercu, Ste Imię Jezus.

d W uroczystości: Bożego-Narodzenia, ~~Wielkanocy~~ Zmartwychwstania, Wniebo-wstąpienia, Objawienia czyli Trzech Króli, Zesłania Ducha Sgo, Stej Trójcy.
w uroczystości Panny Przenajśw.: Wniebo-wzięcia, Narodzenia, Niepokalanego Poczęcia, Urodzin S. Jana Chrzciciela (24 Czerwca), w dni SS. Apostołów, Sgo Józefa, Wszystkich-Świętych.

2º Odpust 7. lat i 7 czterdziestodnic: a dla wszystkich stowarzyszonych w piątek lub w niedzielę w wieczór assystujących wystawieniu Przenajśw. Sakramentu, modląc się tam podług zamiaru wszechwładnego Papieża.
b. dla wszystkich braci czyniących jakieś umartwienie.

3º Odpust roku jednego: a dla członków stowarzyszonych assistujących exportacji zmarłego do grobu, albo będąc przeszkodzeni to uczynić, gdy mówią: Ojcze nasz 1. i Zdrowaś Marja 1. za spokój duszy nieboszczyka.
b dla stowarzyszonych znajdujących się na zebraniach tak publicznych jak i prywatnych, nabożeństwach, konferencjach duchownych, zachęcaniach i innych pobożnych ćwiczeniach, tudzież na Mszy ś. w ciągu tygodnia.

c dla stowarzyszonych czyniących Rachunek sumienia przed spaniem,
dla nawiedzających bądź więźniów, bądź ubogich chorych w szpitalach
albo w domach prywatnych.

Wszystkij członkowie tego stowarzyszenia: „Dobrej Śmierci." gdy, w dni Postu
i w inne oznaczone Mszałem Rzymskim na stacye Rzymu, nawiedzają
kościół w którym bractwo to jest zaprowadzone, modląc się tam podług
intencyi (zamiaru) wszech-władnego Papieża, zyskują te same odpusty
jak gdy odwiedzali istotnie kościoły Rzymskie.

Wszystkie odpusty, bądź zupełne, bądź cząstkowe, co są nadane bractwu
„Dobrej Śmierci." mogą być ofiarowane za dusze w Czyscu cierpiące.

Aby pozyskać odpusty zupełne tu wyżej wygłoszone, trzeba, o ile okoliczno-
ści to dozwolą, komunikować w Kościele gdzie bractwo to jest zaprowa-
dzone, i trzeba wieczorem assystować wystawieniu Przenajśw. Sakra-
mentu, oraz modlić się według zamiarów wszechwładnego Papieża.(1)

Rozdział 3.

O czci nieustającej, o hołdzie nieustającym, i o roku Przenajśw. Serca Jezusowego.

Cześć nieustająca jest towarzystwo szczegółowe (specyalne) na cześć Przenajśw.
Serca Jezusowego, które zasadza się na tem, aby sobie obrać przynajmniej
jeden dzień w roku na poświęcenie go czci boskiego Serca Jezusowego,
sposobem osobliwszym zupełnie.

Aby być jego członkiem, trzeba być już wpisanym do bractwa przyłączonego
do towarzystwa Najśw. Maryi in capella w Rzymie. Dyrektorowie mogą
przyłączać do czci nieustającej.

Jest odpust zupełny i nieustający, w dzień albo w dni obrane na modlitwy ustne
albo myślne przez godzinę, ciągiem albo z przerwą, jeśli do przerwania
jest dostateczna przyczyna. Odpust ten może być ofiarowany za dusze
w czyscu cierpiące.

---

1. Przypisek tłumacza. Nazywam tu Papieża wszechwładnym na mocy zdania i
wyroku Chrystusa, „Danemi wszechwładztwo na ziemi i niebie." (Mat 28.) aże Piotr S.
jest namiestnikiem, a następcą Piotra Papież, więc jest wszech-władnym.

Aby zyskać powyższy odpust, trzeba, krom godzinnej modlitwy;
a Odwiedzić jaki kościół; b modlić się, najprzód podług zamiarów wszech-
władnego Papieża, potem, za stowarzyszonych Czci nieustającej, i za dusze
w czyszcu cierpiące; c podnosić w ciągu dnia swoją duszę i serce
do Przenajśw. Serca Jezusowego; d naostatek odnowić przyrzeczenia
na chrzcie ś. uczynione, a jeśli to ksiądz jest, to jeszcze przyrzeczenia przy
święceniach orzeczone, i inne wedle stanu jakie się mogło Bogu uczynić.
Po tem pierwszem stowarzyszeniu, ustaliło się inne pod imieniem „Nieu-
stającej adoracyi czyli hołdu Przenajśw. Serca Jezusowego." później
te oba bractwa zmięszały się w jedno, tak iż stowarzyszeni „Nieustają-
cej adoracyi," są także w czynie członkami „Czci nieustającej."
Vice versa, jednak, czyli naodwrot, tak być nie może.
Główne praktyki „Nieustającej adoracyi czyli hołdu są:
a Praktyka powyżej tu wskazana dla bractwa nieustającej Czci.
b Uświęcenie pierwszego piątku miesiąca przez uczestnictwo w Sakra-
mentach (Spowiedzi i Komunji ś.), przez post, wstrzemięźliwość, lub
przez inne umartwienia, tudzież jeśli można przez znajdowanie się na
ćwiczeniach odbywanych w miejscowym Kościele bractwa.
c Przystępowanie do Sakramentów przy najmniej co tydzień, a we czwar-
tek wieczorem łączenie się z Jezusem pasującym się w ogrójcu Oliwnym.
d. Odwiedzanie codzienne Pana naszego J. Chr.ua w Najśw. Sakramencie
Ołtarza, tudzież skupienie ducha przez kilka chwil.
e. Nareście westchnienia częste do boskiego Serca Jezusowego.
Czciciele Przenajśw. Serca Jezusowego obowiązani są nadto, we wszyst-
kie dni a osobliwie w pierwszy piątek miesiąca, w dzień uroczystości
Sgo Serca, w główne uroczystości naszego Pana i Przenajśw. Panny Matki Jego
zmówić przed przyjęciem ś. komunji, następujący akt ofiarowania się:
„Słodki Jezusie, wieczna miłości, Ojcze miłosierdzia, Boże wszelkiej pociechy,

„który, niewysłowioną dobrocią, otworzyłeś Twoje boskie Serce nędznym i niego-
„dnym grzesznikom; i przychodzę, acz z wszystkich grzeszników najniegodniejszy,
„złożyć Ci dzięki za niezliczone dobrodziejstwa nam z łaski udzielone,
„w szczególności w ustawie Przenajśw. Sakramentu Eucharystji; na zado-
„syć-uczynienie Ci za liczne obrazy, przez które z taką niewdzięcznością
„odpowiadaliśmy Twojemu Sercu Ukochanemu w tej niepojętej tajemnicy.
„Poświęcam się Tobie na zawsze, z tem wszystkiem co posiadam i posiadać
„będę na przyszłość; wyrzekając się wszystkiego dla Ciebie, ponieważ wszystko
„pochodzi od Ciebie, i Ty wszystkiem rządzisz wedle twego najmilszego
„upodobania. Obiecuję nadto, rozszerzać cześć i nabożeństwo twojego
„boskiego Serca, o ile mi to pozwolą moje słabe siły. Obieram sobie
„i poczytuję za matkę i za najmilszą mi Panię, niepokalaną i prze-
„błogosławioną Pannę Maryą. Ofiaruję się również z całem mojem
„mieniem, temu przeczystemu Sercu, obiecując starać się o rozszerzenie
„wedle ducha świętego Kościoła, czci tej Matki litościwej, a nadewszyst-
„ko nabożeństwa do jéj niepokalanego Poczęcia. Błagam Twojej łaska-
„wości i twojej nieskończonej dobroci, mój najmilszy Jezusie, abyś raczył
„przyjąć tę moją ofiarę jako woń przyjemną; a ponieważ podobało
„ci się natchnąć mi ją i udzielić mi łaski do ofiarowania jéj tobie,
„racz mi jeszcze dać obficie łaski potrzebne do dobrego wypełnienia jéj."

Zaleca się wszystkim Kapłanom zapisanym do „Nieustającej Adoracyi", aplikować w pierwszy piątek miesiąca, liturgję Mszy ś. na intencję rozszerzenia Czci boskiej miłości.

Trzeba być zapisanym do bractwa Przenajśw. Serca Jezusowego, by stać się członkiem towarzystwa nieustającej Adoracyi.

Oprócz odpustów udzielonych różnym bractwom Przenajśw. Serca Jezusowego, stowarzyszeni nieustającej adoracyi otrzymują następujące:

a Odpust zupełny: w dzień przyjęcia do bractwa; tudzież w dzień każdego miesiąca gdy się codzień odwiedzało Najśw. Sakrament.

b Odpust lat 7 i 7 czterdziestnic: każdego dnia gdy się nawiedzi Najśw. Sakrament, w pierwszy piątek każdego miesiąca assystując pobożnym ćwiczeniom towarzystwa, tudzież za każde odmówienie powyższego aktu ofiarowania.

c Dni 40 i ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ za każdą dobrą sprawę.

Rok.

Rok Przenajśw. Serca Jezusowego jest towarzystwo, które sobie stanowi wynagradzać codziennie krzywdę wyrządzaną boskiemu Sercu najlepszego mistrza, gdy je znaczna liczba niewdzięcznych dzieci szarpie każdego dnia nie uznając jego miłości. Wymaga się tylko od każdego członka, aby raz jeden kommunikował w roku na intencję wyżej tu wyrażoną, i mówił raz jeden każdego dnia, następujące króciuchne westchnienia:

„Coeur sacré de Jésus, ayez pitié de nous."
Serce Święte Jezusowe, zlituj się nad nami.

„Coeur immaculé de Marie, priez pour nous."
Serce niepokalane Maryi, módl się za nami.

„Coeur très-pur de Joseph, priez pour nous."
Serce bardzo czyste Józefa, módl się za nami.

I ażeby ta Komunja i te błagalnie stały się zapłatą codzienną miłości i oczyszczenia, przedstawia się duszom pobożnym, aby się łączyły celem utworzenia dwunastu miesięcy na Kommunję. Tak dwanaście osób obierają sobie każda po jednym miesiącu w roku, i zobowiązują się starać się o komunikujących na każdy dzień ~~[illegible]~~ miesiąca przez się obranego. Osoba, przyjmująca na siebie miesiąc, nazywa się zelatorką (gorliwą), wyciąga losem dni komunji dla swoich stowarzyszonych i uwiadamia

ich o tém. W tym jednak względzie każda żelatorka postąpi wedle swej roztropności
i stosownie do zgody swoich współstowarzyszonych. Nie jest koniecznem aby liczba dni mie-
siąca miała takąż ilość osób, gdyż jedna i taż sama osoba może przystę-
powáć kilka razy do komunji ś. w tymże miesiącu, lub w kilku rożnych,
Byle tylko komunja ś. odbywała się codzień, cel tego nabożeństwa
będzie doskonale osiągniętym.
Taksamo liczba żelatorek niekoniecznie ma być 12^{ście}, jeśby jedna
osoba miała łatwość i na kilka miesięcy upewnić kommunikujących.

Rozdział 4.

O innych jeszcze praktykach nabożeństwa na cześć Przenajśw. Serca Jezusowego.

1. Wszyscy czciciele Przenajśw. Serca Jezusowego są zachęcani: znajdować się
duchem (myślą), dwa razy dziennie, w boskiem Sercu Zbawiciela, jakgdyby
na zgromadzeniu duchowném, celem złożenia swoich hołdów, każdy
podług swego powabu i w miarę łaski. Ta pobożna schadzka ma miejsca
rano o godzinie 9^{tej}, a wieczorem o godzinie 4^{tej}.
Można wtedy czynić następujące westchnienie, któremu Ojciec S^{ty} Pius
VI nadał odpusty: „O boskie Serce Jezusa, ja Ciebie czczę, ko-
cham i wzywam ze wszystkiemi moimi współstowarzyszonymi, po
wszystkie chwile naszego życia, a osobliwie w godzinę naszej śmierci."

2° Nabożeństwo nader miłe Przenajśw. Sercu Jezusowemu, czynić nowennę
Komunji ś. w dziewięć piątki poprzedzające uroczystość Serca Jezuso-
wego, albo chociaż w pierwszy piątek każdego miesiąca, w ciągu dziewięciu
miesięcy kolejnych przed taż uroczystością. Ta praktyka była zwyczajną
szanownej Małgorzacie-Marji; natchnął ją do tego sam Pan nasz Jez.
obiecując dla wykonawców łaskę ostatecznej wytrwałości i łaskę
przyjęcia Sakramentów kościelnych w godzinę śmierci.

3° Już Słudzy Marji poświęcili jej cały miesiąc Maj. Czciciele Przenajśw. Serca Jezusowego toż samo pragnęli uczynić względem boskiego przedmiotu swojej Miłości. Oznaczyli aż 33 dni które mają stanowić Miesiąc Przenajśw. Serca Jezusowego, pragnąc uczcić 33 lat J.X.^ta spędzonych na ziemi i całkowicie poświęconych zbawieniu ludzi oraz chwale Ojca swojego.

Można to nabożeństwo odprawiać w którymkolwiek miesiącu, i to czy samemu czyli też wspólnie z innymi podług natchnienia duszy. Ale epoka najstosowniejsza zdaje się nam być miesiąc Czerwiec, w którym to czasie często przypada uroczystość Bożego-Ciała, a zawsze Święto Serca Jezusowego. A tak nabożeństwo to wypadałoby po miesiącu Maju poświęconym Marji ~~[illegible]~~ i będącym jako wstępne przygotowanie do miesiąca Czerwca poświęconego Czci najdroższego Serca Jezusowego.

Nie lękamy się powiedzieć, że dusze nabożne znajdą w tem nabożeństwie Czerwcowem potężny środek doskonalenia się w praktyce cnót chrześcijańskich; w pokorze, w łagodnej cichości, czystości, a nadewszystko w miłości boskiej będącej Duszą całej Religji's. a której nabożeństwo do Przenajśw. Serca Jezusowego jest ćwiczeniem najpewniejszem.

Oto jak można odprawić Miesiąc Świętego Serca Jezusowego. Naprzód mówi się każdego dnia z żarliwością Akt ofiarowania się Przenajśw. Sercu Jezusowemu, następnie czyni się (to jest: czyta się) rozważanie jakiej prawdy religijnej mogącej służyć za przedmiot rozmyślania, a kończy się tak:

1° Modlitwą krótką a gorącą (strzelistą), którą powtarza się kilka razy na dzień.

2° Praktyką odpowiadającą przedmiotowi prawdy rozważanej.

3° Trzykrotnem wzywaniem Serc Świętych: Jezusa, Marji i Józefa.

Uwaga. Pożytecznie byłoby w tym celu nabyć sobie dwa następujące dziełka:

1°. „Mois du Sacré Coeur de Jésus. A. M. D. G. in-32. Lyon, chez Pelagaud.

Drugie 2° „Manuel de la dévotion au sacré Coeur de Jésus par le Père Gautrelet in-18. Lyon, chez Périsse.

Rozdział 5.

O codziennem przebywaniu w Przenajśw. Sercu Jezusa w ciągu całego tygodnia.

Niedziela. Będziesz wchodził do otwartego Serca Jezusowego jako do pieca miłości (1) abyś się tam oczyścił ze wszystkich plam zabrudzonych w tygodniu, i abyś poprzestał życia grzesznego, a zaczął żyć miłością czystą, miłością świetlną, nieskalaną, która przekształci w tobie wszystko. Ten dzień: Niedziela = dzień Pański, będzie przeznaczony wszczególności na złożenie hołdu Trójcy Śtej.

Poniedziałek. Będziesz ~~[illegible]~~ się poczytywał za występnego ~~[illegible]~~ pragnący zaspokoić swego Sędziego żalem za swoje winy, ~~[illegible]~~ ~~na zadość uczynienia~~ i usiłując zadość uczynić jego sprawiedliwości. Ty wchodzić będziesz umysłem w Przenajśw. Serce Jezusowe aby się zamknąć w tem więzieniu miłości, pragnąc uczestniczyć w goryczach owych jakiemi Serce twojego Zbawiciela napawano; zapragniesz być z Niem związanym i tak ściśle skrępowanym, iż nie będziesz miał innej wolności nad miłość jego; innego światła, innego ruchu albo życia nad owę czystą miłość, która go trzyma jako jeńca bez poruszenia w Najśw. Sakramencie. Przez zasługę Jego tej boskiej niewoli, i będziesz go prosił o wolność przyśpieszoną duszom w czyszcu cierpiącym, i wykonywać będziesz wszystkie twoje czynności pokutne w tym widoku, to jest miłości Jezusa.

Wtorek. Wchodzić będziesz w Serce Jezusa jak do szkoły, której jest Założycielem. Tu to jest szkoła w której się uczymy umiejętności Świętych, nauki czystej; miłości zapominającej o wszelkich umiejętnościach światowych. Słuchać będziesz z uwagą głosu twojego Mistrza wołającego na Cię: Ucz się odemnie cichości i pokory, a znajdziesz dla duszy twojej prawdziwy spokój.

---

(1) wyjątek z życia św. Małg. Maryi Alacoque.

Środa. Wchodzić będziesz w Serce J. X^sa jako żeglarz do okrętu: miłość jest jego masztem, który cię zawiedzie szczęśliwie przez morze burzliwe życia do przystani szczęśliwej wieczności. Burze którychbyś się powinien lękać, wieją z twojej miłości własnej (filautyi), z próżności, z przywiązania do swojej woli: maszt miłości szczytowej Przenajświ. Serca Jezusowego obroni cię od tego, i jeśli będziesz wiernym, dozwoli ci żeglować w ciszy i spokojności.

Czwartek. Wchodzić będziesz w Serce Jezusowe jako przyjaciel zaproszony na ucztę swego przyjaciela: a znajdziesz tam gotowe przyjemności, przewyższające twoje pragnienia i twoje wiedze; napoisz się winem słodkiem jego miłości: wino to osładza gorycze świata tego i obudza niesmak ku wszelkim rozkoszom ziemskim. Przyjaciel przyjmujący ciebie jest równo szczodrym jak i czułym; rzecze ci: „Wszystko co „do mnie należy, jest twoje: moje zasługi, moje rany, moja krew, moje boleści: moje „miłość czyni te dobrodziejstwa wspólnemi dla nas; ale szczodrość winna być wzajemną, i ja chcę także posiadać ciebie całego, bez żadnego zastrzeżenia i podziału." W tym dniu spełniaj wszystkie twoje zatrudnienia w duchu miłości.

Piątek. Będziesz rozważał Jezusa X^sa na krzyżu rozpiętego jako matkę czułą która cię zrodziła w swojem Sercu z boleściami nieskończonemi: spoczniesz w jego objęciach i na jego Sercu, jako dziecię znajdujące na ręku swojej matki pociechę i bezpieczeństwo. Zanurzaj się w to Serce boskie bez przystępu niespokojności i niezaufania na przyszłość; On jest wszystko-przewidującym a to dosyć dla ciebie. Ogranicz się na kochaniu go z ufnością w czasie obecnem, a bądź pewnym że cię nieopuści. Przepędzisz ten dzień w duchu rezygnacyi na wszystkie przypadki twego życia, nic sobie niezastrzegając tylko miłości.

Sobota. Przedstawisz się Przenajświ. Sercu Jezusowemu jako offiara przybywająca do Świątnicy narzeź, a która staje przed Offiarnikiem. Ten boski Kapłan, ~~[illegible]~~ zabijając ją duchownie, umorzy w niej życie zwierzęce, a następnie trawiąc ją ~~[illegible]~~ ogniem miłości, nada jej życie nowe i boskie. Spełniaj z przyjemnością obowiązki całopalenia; polub umierać

dla świata i całej zmysłowej jego rozkoszy, a zamiłuj cześć J.Xsa, a znajdziesz życie nowe które miłość ~~[illegible]~~ tylko ożywia. Szczęśliwyś jeśli możesz wyrzec z całą prawdą: „Już to nie ja żyję, ale J.Xus żyje we mnie, a żyje przez swoją miłość: przez Xsa to i w Xsie ja działam, ja cierpię, ja kocham."

Zresztą, czy chcesz wiedzieć, która dusza najpierwej wejdzie do świętego mieszkania w Sercu Jezusowém? Dusza najpokorniejsza i najwięcej wzgardzona, dusza ogołocona ze wszystkiego, posiadać go będzie najbogaciej; najwięcej umartwiona będzie najczulej pocieszona; najmiłosierniejsza będzie ~~od~~ Jezusowi najukochańszą; zachowująca milczenie będzie od niego najlepiej pouczona; nareście, najposłuszniejsza będzie miała najwięcej zaufania i władzy.

Część III

Zbiór modlitew i innych pobożnych ćwiczeń na cześć SS. Serc: Jezusa, Marji, i Józefa.

Modlitwa

Aby po ocknięciu ofiarować swoje uczynki i dobrze pokierować swój zamiar względem osiągnięcia odpustów.

W Imię: Ojca (na czole), i, Syna (na piersiach, bo się narodził z Łona Maryi), i, Ducha Śgo (na lewém ramieniu pod którém jest Serce, bo Duch Śty jest Sercem czyli Miłością łączącą Ojca z Synem i od obu pochodzącą — jak Serce w człowieku łączy Głowę z Łonem.) — Amen.

Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Śmu, teraz i zawsze i przez wszystkie wieki wieków. Amen.

O Boże mojego serca wierzę w Ciebie, pokładam nadzieję w Tobie, i kocham Cię nadewszystko.

Jezusie Chrystusie ukrzyżowany bądź przedmiotem wszystkich moich: myśli, żądań i czynności.

Pozdrawiam Cię dostojna i niepokalana Maryo, Matko Boża, Królowo Aniołów i ludzi; racz spuścić na mnie twoje oczy litościwe, i osłaniać mię twojim błogosławionem skrzydłem przeciw napadom moich nieprzyjaciół.
Witam Cię także o najlepszy i najpotężniejszy Sty Józefie. Ustanowionym byłeś gospodarzem domu Bożego; zrób mię uczestnikiem skarbów w nim zawartych.

Sty Michale archaniele, Księciu wojska niebiańskiego, świetny obrońco praw Boga, zwycięzco potęg piekielnych, o! Ty który jesteś (naszej Francyi) (także i Galliciji polskiej) aniołem-patronem, proszę cię równie jak i wszystkich duchów błogosławionych, abyście bez ustanku wielbili Pana za nas, i bronili nas od niezliczonych nieprzyjaciół.

Witaj także ty mój dobry aniele stróżu, najlepszy z przyjaciół, wierny towarzyszu mojego wygnania (1), nie lękaj się moich przyniewierzeń, ale nie przestawaj oświecać mię, prowadzić mię i opiekować się mną.

Moi sławni święci patronowie N. et N. przyjmijcie także moje ukłony, a z waszej strony raczcie mi otrzymać łaskę godnego postępowania na wzór ciebie, odpowiednio mojemu powołaniu.

I wy wszyscy Święci i Święte Boże, nadewszystko N. i N. i których kościół dziś obchodzi pamiątkę, pozdrawiam was i polecam się waszej łaskawej pamięci.

O! mój Boże, spodziewam się, że, przez wzgląd na tylu potężnych orędowników moich, będziesz miał cierpliwość nade mną, a szczególniej z powodu Świętych Serc Jezusa, Maryi i Józefa będących najpierwszym przedmiotem twojego upodobania.

Z mej strony, o mój Boże, przy pomocy twej ś. łaski; ofiaruję wszystkie moje: myśli, zdania, i uczynki dnia dzisiejszego. Wiem, że bez twojej łaski, upadłbym w największe niewdzięczności. Moje pragnienie i mój zamiar jest czynić wszystko dla chwały twojej i dla miłości twojej: na podziękowanie Ci za twoje dobrodziejstwa; na uproszenie przebaczenia za moje grzechy; i zarazem na zadosyćuczynienie twojej sprawie-

(1 z gubern. Lubelskiej do Kostromskiej w r. 1864. przypisek tłumacza.

sprawiedliwości; dla uproszenia łaski wytrwałości i słowania w ~~jego~~ twéj służbie, dla ulżenia duszom w czyscu cierpiącym (a mianowicie N. i N.); nareszcie, dla uproszenia sprawiedliwym cnoty wytrwania w ~~[illegible]~~ katolickiém wyznaniu, grzesznikom cnoty nawrócenia, heretykom i odszczepieńcom powrotu do jedności z namiestnikiem Chrystusowym, a nędznym ludom zagrzebanym w cieniach śmierci poznania świętego imienia Twojego.

Pragnę także pozyskać wszystkie odpusty przywiązane do różnych ćwiczeń pobożności, jakie będę miał sposobność praktykować w tym dniu, i stanowię sobie ofiarować je za dusze w czyscu cierpiące, aby co prędzéj uwolnione zostały od karświch. Amen.

Wzywanie SStych imion: Jezusa, Marji i Józefa.

1° Jésus, Joseph et Marie,
Je vous donne: mon coeur, mon esprit et ma vie.
Jezusie! Marjo! i, Józefie! Wam polecam moje serce, umysł i życie.

2° Jésus, Joseph et Marie,
Assistez-moi dans ma dernière agonie.
Jezusie! Marjo! i, Józefie! towarzyszcie mi przy moim zgonie.

3° Jésus, Joseph et Marie,
Que je meure paisiblement en votre sainte compagnie.
Jezusie! Marjo! Józefie! obym umierał spokojnie w waszém towarzystwie świętém —

Uwaga. 300 dni odpustu, 100 dni za każde powyższe westchnienie.
Odpusty te mogą być ofiarowane duszom w czyscu cierpiącym.

Dział I.

Ćwiczenia pobożne dotyczące nabożeństwa Przenajśw. Serca Jezusowego.

Rozdział 1.

Ćwiczenia w celu jednoczenia się z Przenajśw. Sercem Jezusowem w czasie ofiary Mszy ś.

Ofiarowanie przede Mszą ś.

O! Ojcze wieczny, przyjmij mile Przenajśw. Serce Jezusa twojego Syna ukochanego, które On Ci ofiaruje we Mszy ś. Przyjmij łaskawie na korzyść moją, wszystkie uczucia, tkliwości i tchnienia tego boskiego Serca; są one dla mnie, ponieważ dla mnie ofiarują. Przyjmij je jako jedynie godny Ciebie hołd, jedyny środek złożenia Ci chwały nieskończonej. Przyjmij je na zadośćuczynienie za grzechy moje, i udziel, przez zasługi tego boskiego Serca, tak mnie jak i wszystkim tym za których modlić się będę, łaski nam potrzebne.

O! Serce Jezusowe, upraszam Cię: o ciągłą uwagę, głębokie uszanowanie, żywą wiarę, i rzewną pobożność w czasie tej czcigodnej liturgji. Uczyń serce moje ofiarą twojej miłości, aby się mogło zjednoczyć z twojem Sercem i uczestniczyć we wszystkich jego zasługach.

Gdy Kapłan stoi u stopni ołtarza.

Modlitwa Śgo Augustyna do Pana Naszego Jezusa Chrystusa.

O! Boże, któryś, dla odkupu świata, raczył się narodzić, dozwolił się: obrzezać, być odrzuconym przez Żydów, wydać pocałunkiem zdrajcy Judasza, obciążyć łańcuchami, zaprowadzić na ofiarę jako niewinny Baranek, z hańbą być wleczonym od Anny do Kaify, od Piłata do Heroda, potępianym przez fałszywych świadków; wycierpiałeś biczowanie, obelgi i plwania; dozwoliłeś się ukoronować kolcami, być policzkowanym i bitym trzciną; dopuściłeś zakryć sobie twarz, obnażyć z szat, przybić gwoździami i zawiesić na Krzyżu:

~~który~~ chciałeś być porównany z łotrami, napawany żółcią i octem, przebity włócznią; 6. Ty mój Panie, przez te okrutne katusze które ja przywodzę sobie na pamięć, racz mię acz niegodnego, przez nie i przez twoją świętą śmierć oraz krzyż twój ś., zachować od mąk piekielnych, a użyczaj mi mocą tej ofiary, odpuszczenia moich grzechów, pomnożenia łaski, i szczęśliwości wiecznej.

Na Kyrie eleison. (Panie zlituj się).

Ojcze Święty, zmiłuj się nad dziełem rąk twoich. Serce Jezusowe, zmiłuj się nad duszą która Cię tak drogo kosztowała. Duchu Ś^ty^, zmiłuj się nad mojem sercem, które jest twoją świątynią, napełnioną twojemi darami.

Pieśń Aniołów. (Gloria).

Chwała na wysokości (na, w, niebie) Bogu, a pokój na ziemi ludziom dobrej woli.!
Ciebie chwalimy, ciebie błogosławimy; ciebie czcimy; ciebie wysławiamy; tobie składamy dzięki ~~za widok~~ w celu twojej nieskończonej chwały, o. Panie Boże, Królu niebiański, o. Boże, Ojcze wszech-mogący; o. Panie, Synu jednorodzony Boże, Jezusie Chrystusie.
Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami; który gładzisz grzechy świata, przyjmij naszą modlitwę; który siedzisz po prawicy Ojca (dzierżysz pierwszeństwo władzy ojcowskiej jako Bóg-Człowiek), zmiłuj się nad nami.
Ponieważ Ty sam Święty (to jest: Najświętszy), Ty sam Pan, Ty sam Najwyższy, o. Jezusie Chrystusie, z Duchem Świętym, w chwale Boga Ojca. Amen.[1]

1. Amen, wyraz hebr. znaczy: prawdzie, istotnie, albo niech tak będzie.

Na Kollektę – (t.j. na modlitwę ogólną za kościół powszechny.)

O najłaskawszy i najmiłosierniejszy Jezusie, ulituj się nad Kościołem twoim, zmiłuj się nad krajem i bractwem naszém Przenajśw. Serca; użyczaj członkom jego rozproszonym po całym wszech-świecie i sługom poślubionym czci twego Przenajśw. Serca, użyczaj: żywej wiary, stałej nadziei, szczerej i powszechnej miłości, głębokiej pokory i anielskiej czystości: daj nam łaskę przekształcić siebie, bać się Ciebie, służyć Tobie wiernie, i, kochać Cię wyżej nad wszystkie istoty. Twojej dobroci polecam wszystkie nasze sprawy i potrzeby: Zmiłuj się nad wszystkimi ludzmi, za których rozlałeś Twoją Przenajśw. Krew. Ah! zaklinam cię nania, nawróć do łaski i ożyw nią nędznych grzeszników: daj żywym łaskę i przebaczenie, a wiernym zmarłym błogi spokój i światłość wiekuistą.

Na Epistołę (t.j. Ustęp z listu Sgo Apostoła).

Uwielbienie, ~~[illegible]~~ Cześć i chwała Tobie Jezusie, któryś, narodzony wśród ostrości zimy, nie wzgardziłeś być: uwiniętym pieluchami, złożonym w żłobie, i karmionym piersiami twojej Matki. Kłaniam się Tobie o mój Odkupicielu, o Królu Aniołów; witam Cię, Książęciu pokoju, światłości narodów, Zbawco godny wszystkich naszych pragnień. Spraw, o Panie, abym się trzymał przed tobą zawsze w prawdziwym duchu pokory i korzenia się; spraw, abym dla twego Imienia podejmował najtrudniejszą pracę z natury, i abym Ciebie tylko kochał i Ciebie pragnął posiadać.

Na Ewangelję.

Uwielbienie, ~~[illegible]~~ Cześć i chwała Tobie Jezusie. Zbawicielu świata, któryś spragniony zbawienia dusz, poniósł tyle prac: przepędzałeś noce na modlitwie, trudziłeś się ich szukać, chodziłeś z prowincji do prowincji, z miasta do miasta, z wioski do wioski: a to wszystko w celu zbawienia ludzi.

Poprzysięgam Cię, aby miłość twoja uczyniła mię czynnym i ochoczym do wszelkiego rodzaju dobra, i obym nigdy niebył gnuśnym w twojej służbie. Daj mi łaskę zrozumieć i wykonać zasady zbawienia zawarte w Ewangelji, a przez Ciebie ogłoszone naziemi. Osobliwie zdziałaj to abym pojął mądrość ukrytą pod temi wyrazami stanowiącemi treść istotną Ewangelji: „ Jeśli kto chce iśdź za mną, niech dźwiga swój Krzyż, i niech mnie naśladuje. Weźcie jarzmo moje na siebie, i uczcie się odemnie żem cichy i pokornego serca, a znajdziecie odetchnienie duszom waszym. Co pomoże człowiekowi pozyskać (zdobyć, zawojować) cały wszech-świat, jeśli duszę swoją straci? Szczęśliwi (błogosławieni) ubodzy duchem! Szczęśliwi łagodni i cisi! Szczęśliwi płaczący (w niedoli)! Szczęśliwi pragnący i łaknący sprawiedliwości! Szczęśliwi ludzie niepokalanego serca! Miłuj Pana Boga twego, i całem sercem całym umysłem, całą duszą, i, wszystkiemi siłami twemi. Nowe daję wam nowe przykazanie: abyście się kochali społecznie jedni drugich jakom ja was umiłował.

Symbol Nicejski (z r. 325.)

„ Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stwórcę nieba i ziemi,
„ i wszystkich rzeczy (przedmiotów, istot) widomych i niewidomych;
„ I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego jednorodzonego;
„ a zrodzonego z Ojca przed wszystkiemi wieki; Boga z Boga, Świa-
„ tłość z Światłości, Boga prawdziwego z Boga prawdziwego; Zrodzonego
„ a nie uczynionego, współ-istotnego Ojcu, ~~xxxx~~ który wszystko stworzył; ~~[illegible]~~
„ ~~[illegible]~~; Który zstąpił z niebios dla nas ludzi i dla naszego zbawienia;
„ ~~[illegible]~~ I począł się mocą Ducha Św. w łonie Panny Maryi, i
„ stał się człowiekiem; potem męczon i ukrzyżowan za nas pod Pont-
„ skim Piłatem, i, pogrzebion; Dnia trzeciego (3) zmartwych-wstał po-
„ dług przepowiedni Pisma S.; I wstąpił do nieba, gdzie siedzi
„ siedzi na prawicy Ojca; I znów przyjdzie z chwałą sądzić żywych

„i umartych, a królestwu jego nie będzie końca.–
„Wierzę w Ducha Św. który także jest Panem dającym życie; ~~i pod~~
i pochodzi z Ojca i z Syna;[1] i jest czczony i chwalony łącznie
„z Ojcem i z Synem; i mówił przez Proroków.
„Wierzę w Kościół: jeden, święty, katolicki (powszechny) i apostolski.
„Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów; i, oczekuję wskrze-
„szenia zmartych, i, życia przyszłego wieku. Amen.

Na Offjarowanie.

Przyjmij o! Trójco Święta, tę czci-godną offjarę, (i wszystkie Msze św.) odprawujące się
dzisiaj na pamiątkę owej niezmiernej miłości co skłoniła Jezusa
Chrystusa naszego Pana poświęcić się za nas na ołtarz Krzyża.
Przyjmij ją dla honoru Przenajświętszej Panny Maryi, błogosławio-
nego S. Józefa, jej oblubieńca czystego; błogosł. S. Jana Chrzciciela,
SS. Apostołów Piotra i Pawła, i wszystkich Świętych, aby ta liturgja
posłużyła ku ich honorowi, a nam na zbawienie, i aby ci których wspo-
minamy na ziemi, raczyli się wstawić za nami w niebie; przez tegoż
JChsa Pana naszego. Amen.
O! Ojcze najłaskawszy, offiaruję Ci, w celu zjednoczenia się z zasługami
Pana naszego JChrsa: mój rozum, pamięć i wolę; moje myśli, zdania
i czyny; moje prace, przyjemności i wszelkie dobra; życie nawet samo
i to wszystko co posiadam lub mogę posiadać. A czynię tę moją offjarę
naprzód przez Serce Syna twego ukochanego, gdyż ono samo zdolne uczcić
Cię godnie, powtóre, przez ręce przebłogosławionej Panny Maryi, Św. Józefa
i wszystkich śś. Aniołów assystujących tej liturgji.

Na Orate fratres (módlcie się bracia).

Ksiądz: Módlcie się bracia, aby moją i waszą offjarę ~~[illegible]~~
~~przyjął~~ Bóg Ojciec wszechmocny przyjął łaskawie.
Służący odpowiada w imieniu ludu: Niech przyjmie Pan z rąk two-
ich tę offjarę dla sławy i chwały Imienia swego, na pożytek nasz

1º i pochodzi Duch S. z Ojca i z Syna, dodano później, ale Synody powszechne, szczególny ten dodatek zatwierdziły np. Synod Trydenc., więc już jest dogmatem Wiary.

Modlitka.

Za Ojca Ś. Zastępcę Boga JX^sa Papieża Piusa IX. który w roku 1870 dnia 16 Czerwca zaczął rok XXV. swego rządu kościołem powszechnym.

Z liczby Papieży przeszło półtrzecia sta, żaden dotąd nie dożył lat Piotrowych, to jest 25 na stolicy Rzymskiej. Oby się to zjiściło na Piusie IX tak chwalebnie zarządzającym, który obecnie otoczny jest episkopami z całego świata, których liczba dochodzi do ośmiuset.

Módlmy się.

Najwyższy i wieczny Pasterzu Jezu Chryste!
Polecam Ci zastępcę twojego na ziemi Piusa IX.
Ty nim rządź, Ty go oświecaj, Ty go wzmacniaj,
Ty go strzeż, Ty mu pomagaj, aby według woli
Twej świętej rządził Twoim Kościołem.
Niechaj Go Bóg strzeże i w życiu zachowa i we wszystkiem błogosławi.
I niech nie wydaje duszy jego w ręce nieprzyjaciół.
Ojcze nasz – Zdrowaś Marya – Chwała Ojcu itd.

O. Ś. Pius IX. pozwala odpustu lat 7 i tyleż czterdziestdnicic czyli 280 dni – każdemu coby tę modlitwę mawiał nabożnie – a odpustu zupełnego dostępuje każdy, jeśli ją przez cały miesiąc mówi, byle się spowiadał i komunję ś. przyjął. –

na pożytek nasz szczególny, i na korzyść całego ~~jego~~ swego Kościoła świętego.

Na Sanktus.

Uwielbienie, ~~[illegible]~~ cześć i chwała Tobie Jezusie! który wszedłeś do Jerozolimy pełen łaskawości i dobroci, a wśród pochwał publiczności biegnącej powitać Cię, zapłakałeś nad bliskiemi ruinami Jerozolimy;[1] udziel mi dokładnego poznania siebie, abym, poznawszy ~~[illegible]~~ swoją niegodność, korzył się przed Tobą, a sobą wzgardził głęboko. Spraw to o! Boże mój, abym nigdy nieznajdował żadnej przyjemności w pochwałach i względach ludzkich; ale abym się oddawał wewnętrznym (cichym) łzom pokuty i miłości. Spraw to, abym czuł ukarania drugich tyle co swoje własne, abym zarówno opłakiwał grzechy cudze, ile swoje.

Na memento 1e (na wspomnienie żywych).

W imię Męki i Śmierci Syna twojego ukochanego, w imię jego Serca ~~[illegible]~~ przebitego z miłości dla nas, wspomnij, o! Ojcze najłaskawszy, na Kościół twój Święty, i racz się nim opiekować, uświęcać go, i podwyższać go jako najmilszą oblubienicę Syna twojego. Napełnij Duchem Śtym jego Naczelnika Papieża, i podwładnych mu Biskupów, aby w zgodzie i harmonji z kapłanami ciebie uwielbiali i chwalili całą swoją władzą, tak jak Ty tego żądasz.

Wspomnij także, Panie, na moich Rodziców, moich braci, przyjaciół, N. N. (wyrazić imiona), i wszystkich za których chcesz abym się modlił; kieruj nimi, opiekuj się nimi, daj im za łaską twoją posuwać się na drodze zbawienia. O Jezusie Boże, schowaj w ranę boku twego wszystkich czcicieli twojego Przenajśw. Serca, ~~rozmnóż~~ powiększ ich liczbę, pomnóż w nich wiarę, nadzieję i miłość, i spraw aby swoją wiernością wetowali ci zniewagi zadawane przez tych, co mają to nieszczęście, nie kochać Cię!

1. O dwu płaczach Boga J. X.sa wspomina S. Ewang. nad zgonem swej ojczyzny i swego przyjaciela.

Na Podniesienie.

Duszo moja, oto twój Bóg, twój Zbawiciel i twój Sędzia. Mój Boże, kłaniam się tobie; mój Zbawicielu, kocham Cię; mój wszechwładny Sędzio, żałuję za moje grzechy. O! Serce mojego Jezusa, w którego rzeczywistą obecność tu wierzę, nie dopuść, abym kiedy w życiu mojem odłączył się od ciebie; spraw, aby serce moje ciągle spoczywało w twojem, abym umarł w miłości twojej, i ciebie rozmyślał i chwalił w wieczności.

Po podniesieniu.

O! Jezusie, Synu Boga i błogosławionej Panny Maryi, a mój Panie i mój Boże nieskończenie godny miłości, ~~który~~ chciałeś być ukrzyżowanym z miłości ku mnie, i pozwolić aby Serce twoje było otworzonem (1.) włócznią (dzidą żelazną, piką), aby odsłonić mi ten niewidzialny otwór który już uprzednio miłość twoja w boku wyżłobiła, przeto Ciebie czczę, Ciebie kocham, Ciebie wychwalam, z Ojcem i Duchem Stym: pragnę całą moją duszą, abyś był czczony, kochany i chwalony bez granic, od wszystkich ludzi, i wszelkiemi możliwemi sposoby, teraz, zawsze i w wieczności. W ciebie wierzę, w tobie nadzieję pokładam, ciebie kocham, a wszystko inne kocham jedynie dla miłości twojej. Żałuję i żałować będę zawsze, żem Cię obraził. Zapomnij moich błędów, zastąp sam moją niegodność, i napraw bogactwy twojego Przenajśw. Serca zło przezemnie popełnione. Odtąd Serce moje gotowe na posłuszeństwo każdej twojej woli –

Ojcze Święty, miej wzgląd na Syna twego ukochanego, którego Ci ofiaruję w liturgji chwalebnej, dziękczynnej i błagalnej: proszę Cię o te skutki z pokorą: przez jego łzy i krwawy pot, przez jęki i westchnienia (wzdychania) jego Serca Przenajśw., przez jego prace i posłuszeństwo, przez jego męczarnie i boleści, przez jego zasługi nieskończone, zmiłuj się nademną

1. S. Augustyn pisze, że Ewangelista ostrożnego wyrazu użył, aperuit otworzył, a nie zaś: vulneravit, v percussit = zranił, uderzył; ale nie przebił.

i nadwszystkimi ludźmi. Udziel mi łaskę kochać Cię doskonale, w tem życiu i w wieczności.

Na memento 2ie (na wspomnienie zmarłych.)

W imię twojego Syna najmilszego, o! Ojcze miłosierdzia, zlituj się nad duszami wiernych zmarłych, a szczególniej nad naszymi braćkimi Przenajśw. Serca, N. N. i nad wszystkimi za których chcesz abym się modlił wszczególności: udziel im, w twojej łaskawości, przebaczenie i wieczny spoczynek, aby Cię błogosławili wielbili i wysławiali wiekuiście, bo Tobie się należy cześć, chwała i uwielbienie.

Na Pater.

Zmówić razem z Kapłanem modlitwę Jezusową: Ojcze nasz.

Na łamanie hostji

O Panie Jezu, przez ową gorycz w którą pogrążyłeś się dla mnie na Krzyżu, nadewszystko w chwili gdy dusza twoja święta oddzieliła się od Ciała,[1] zmiłuj się nad duszą moją teraz i w godzinę śmierci mojej

Na Agnus Dei (na Baranek Boży.)

O Jezusie Synu Boży, niechaj zabrzmi w sercu mojém, to pełne pociechy zdanie twoje wyrzeczone do Apostołów po zmartwych-wstaniu: „Pokój wam." La Paix soit avec vous." Pax vobiscum.

Daj nam ten miły pokój przewyższający wszelkie uczucie i wszelką pociechę; o! Bararanku Boży, zgładź twą krwią Przenajśw. te niezliczone niegodziwości kładące przedział tak wielki między Tobą a nami!

1. P. Skarga w wykładzie swoim o Mszy ś. mówi: „że łamanie Hostji we Mszy ś. znaczy śmierć N.ja Pana konającego, gdy dusza rozłączała się od Ciała. Puszczenie zaś Cząstki do Kielicha, oznacza zmartwych-wstanie jego gdy Dusza dnia 3go wróciła z otchłani i złączyła się z Ciałem.—

Na Kommunję.

Rozważaj pogrzeb Jezusa Chrystusa i obfite owoce z męki jego. Tu możesz kommunikować duchowo. Kommunja duchowa zależy na obrzydzeniu sobie grzechów swoich, i na zaproszeniu z pokorą i z uszanowaniem aby Pan nasz Jez. Chr. przyszedł zamieszkać w sercu naszém; zresztą trzeba się zachować w tym dniu tak jak gdyby się kommunikowało sakramentalnie.

Akty przed Kommunją duchową.

O! Jezusie nieskończenie godny miłości, daj mi łaskę abym Cię nigdy nie obraził. Żałuję za wszystkie moje grzechy, gotów jestem pokutować za nie przez miłość dla Ciebie, o mój Stwórco i Zbawco! Niestety! dlaczegoż ja Cię obraziłem?

Zaproszenie Jezusa Chrystusa.

O! Jezusie mój kochanku, przyjdź, przyjdź mój Panie i Boże, moja nadziejo i miłości, i wszystko moje. Posiądź moje serce, zawładnij niém i uczyń je podobném twojemu, aby obydwóch jedna tylko była wola, teraz i zawsze i w wieczności.

Potém, jak gdybyś rzeczywiście kommunikował, i posiadał Jezusa Chrystusa obecnego w twojej duszy, mów:

Znalazłem tego kogo miłuje serce moje, trzymam go i niepuszczę go więcej. O! Jezusie jakżeś był i dotąd jesteś dobrym dla mnie. Uznaję to, i składam Ci dzięki za to z czułością, na jaką się zdobyć mogę. Ale, ileż to razy niestety! byłem niewdzięczny względem Ciebie. Boleję nad tém, ponieważ to Ciebie obraziłem, o! Serce nieskończenie dobre. Zapomnij wszystkiego, zastęp samo we wszystkiém, daj mi łaskę abym się poprawił z najcięższych wad, mianowicie dopomóż mi poprawić się (tu wymienić wadę), i spraw abym wytrwał na zawsze w twojej łasce, o! Jezu, o! Jezu. Amen.

Najpiękniejsza modlitwa Śgo Ignacego Lojoli
cudownego twórcy Jezuitów.

Która może służyć na dziękczynienie po kommunji sakramentalnej lub po duchowej, rozmyślając każdy wiersz:

1. Ame de Jésus, sanctifiez-moi;
2 Corps de Jésus, sauvez-moi;
3. Sang de Jésus, enivrez-moi.
4. Eau du côté de Jésus, lavez-moi;
5. Cœur de Jésus, enflammez-moi;
6. Passion de Jésus, fortifiez-moi;
7. O dobry Jezusie, wysłuchaj mię;
8. Cachez-moi dans vos plaies;
9. Nie dopuść abym odłączył się od Ciebie;
10. Défendez-moi de la malice de mon ennemi;
11. Appelez-moi à l'heure de ma mort et ordonnez-moi de venir à vous, afin que je vous loue avec tous vos saints, dans les siècles des siècles. Ainsi soit-il.

Duszo Jezusowa, uświęć mię;
Ciało Jezusowe, zbaw mię;
Krwi Jezusowa, upój mię;
Wodo boku Jezusowego, obmyj mię;
Serce Jezusowe, rozpłomień mię;
Męko Jezusowa, posilaj mię;
O bon Jésus, exaucez-moi;
W ranach twoich schowaj mię;
Ne souffrez pas que je me sépare de vous;
Broń mię od złośliwego wroga;
Wezwij mię w godzinę śmierci mojej, każ mi przyjść do siebie, abym Cię wielbił ze wszystkiemi świętymi, na wieki wieków.
Amen.

Inna piękna modlitwa której Pius papież IX. udzielił odpust trzechletni (3.) ktoby ją mówił po Kommunji S. sakramentalnej:

O! najsłodszy Panie Jezu Chryste, błagam Cię, aby Męka twoja była mi siłą dodającą męztwa, osłaniającą i broniącą;

Rany twoje niech mi będą pokarmem i napojem, abym się niemi nasycał, upijał i rozkoszował;

Krew twoja skrapiająca moje wnętrzności, niech mię obmywa ze wszystkich grzechów moich;

Śmierć twoja niech będzie chwałą nieustającą;

W tych przedmiotach niech będzie: mój posiłek, moja radość, zdrowie i słodycz serca mojego. Daj mi do tego wytrwałość Boże J. Xte, co żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Na ostatnie modlitwy.

Cześć, chwała i uwielbienie tobie Jezusie, coś wyszły z grobu jako zwycięzki pogromca śmierci i piekła, rozlałeś radość ~~radość~~ w sercach twoich przyjaciół. Spraw, Panie, abym, zmartwychwstając także duchowo i wychodząc z ciemności grzechu, rozpoczął nowe życie smakujące w przedmiotach niebiańskich a nie w ziemskich, i, gdy ukażesz się na sąd ostateczny, obym się ja także ukazał z tobą w chwale!

Na przeżegnanie błogosławiące.

Uwielbienie, ~~[illegible]~~ cześć i chwała tobie Jezusie, któryś, dawszy pożegnalne błogosławieństwo uczniom swoim, pełen chwały wstąpił do nieba, gdzie siedzisz na prawicy Ojca; racz nas pobłogosławić dzisiaj, taksamo, jak będziesz błogosławił twoim wybrańcom na sądzie ostatecznym.

Na ostatnią Ewangelję.

O Boże wszech-mogący i wieczny, któryś z miłości nieskończonej ustanowił ~~jedynym~~ naczelnym pośrednikiem między tobą i światem Syna twojego,✠ proszę Cię, abyś korzystnie przyjął tę czci-godną ofiarę. Zapomnij o moim braku gorliwości i mojego niedbalstwa w ofiarowaniu ci jej. Panie, nie dopuść abym był kiedy odłączony od ciebie. Błogosław mi, udziel mi łaskę służyć Ci wiernie we wszystkich rzeczach do końca, i spraw, abym po tem życiu zasłużył cieszyć się twoją obecnością, wielbić Cię i chwalić wiecznie ze wszystkimi błogosławionymi. Amen.

✠ Bóg i Człowiek J.X.^{us} męką swoją krzyżową cały świat pojednał ze Sprawiedliwością Bozką, jest więc jedynym pośrednikiem między Bogiem i ludźmi. Ale po swojem Wniebo-wstąpieniu jest pośrednikiem i głową kościoła swego niewidzialną. Aby więc kościoł jego z nim niekończył się i abyśmy mogli stawać się uczestnikami skutków jego odkupu krzyżowego, ustanowił po sobie głowę widzialną i pośrednika Ojca św. Papieża dziś Piusa IX. Tę godność pośrednika i Namiestnika po J.X.^{sie} przyznali ojcowie kościoła wschodniego: Grzeg. Nazianz. Chryzostom, Bazyli, Atanazy itd. Piotrowi i jego następcom to jest Papieżom. przypisek tłumacza d. 5. Czerwca 1870 r. X. M. Paś-

Rozdział 2.

Litanja o Przenajśw. Sercu Jezusowem.

Seigneur, ayez pitié de nous.	Kyrie, elejson, (Panie zmiłuj się nad nami)
Jésus-Christ, ayez pitié de nous.	Chryste elejson, (Jezu X^te zmiłuj się nad nami)
Seigneur, ayez pitié de nous.	Kyrie elejson, (Panie zmiłuj się nad nami)
Jésus-Christ, écoutez-nous.	Chryste usłysz nas,
Jésus-Christ, exaucez-nous.	Chryste wysłuchaj nas.

Père céleste, qui êtes Dieu,	a-y-e-z p-i-t-i-é d-e n-o-u-s	Ojcze z nieba Boże,	z-m-i-ł-u-j się nad n-a-m-i
Fils rédempteur du monde qui êtes Dieu,		Synu odkupicielu świata Boże,	
Esprit saint, qui êtes Dieu,		Duchu Święty Boże,	
Trinité sainte, qui êtes un seul Dieu,		Święta Trojco jedyny Boże,	
Cœur de Jésus, substantiellement uni au Verbe de Dieu,		Serce Jezusowe, istotnie zjednoczone z Słowem Boga,	
Cœur de Jésus, sanctuaire de la Divinité		Serce Jezusowe, Bóstwa Świątynio,	
Cœur de Jésus, séjour de la sagesse,		Serce Jezusowe, mądrości stolico,	
Cœur de Jésus, océan de bonté,		Serce Jezusowe, źródło dobroci,	
Cœur de Jésus, trône de la miséricorde,		Serce Jezusowe, tronie miłosierdzia,	
Cœur de Jésus, trésor inépuisable,		Serce Jezusowe, skarbie niewyczerpany,	
Cœur de Jésus, à la plénitude duquel nous avons tous participé,		Serce Jezusowe, z pełności twojej wszyscyśmy otrzymali,	
Cœur de Jésus, notre paix et notre réconciliation,		Serce Jezusowe, nasz Pokoju i przejednanie,	
Cœur de Jésus, modèle de toutes les vertus.		Serce Jezusowe, wszystkich cnót wzorze,	
Cœur de Jésus, qui nous aimez d'un amour infini et qui devriez être aimé de même.		Serce Jezusowe, kochające nas miłością nieskończoną, a więc i my ciebie winniśmy kochać także.	

Cœur de Jésus, source d'eau vive qui rejaillit jusqu'à la vie éternelle,

Cœur de Jésus, en qui le Père a mis toutes ses complaisances,

Cœur de Jésus, victime de propitiation pour nos péchés,

Cœur de Jésus, abreuvé d'amertume à cause de nous,

Cœur de Jésus, triste jusqu'à la mort au jardin des Oliviers,

Cœur de Jésus, rassasié d'opprobres,

Cœur de Jésus, blessé d'amour,

Cœur de Jésus, percé d'une lance,

Cœur de Jésus, qui avez donné tout votre Sang sur la Croix,

Cœur de Jésus, qui avez été brisé à cause de nos crimes,

Cœur de Jésus, encore déchiré par d'ingrats mortels dans le très-saint Sacrement de votre amour,

Cœur de Jésus, refuge des pécheurs,

Cœur de Jésus, force des faibles

Cœur de Jésus consolation des affligés,

Cœur de Jésus, persévérence des justes,

Cœur de Jésus, salut de ceux qui espèrent en vous,

Cœur de Jésus, espoir de ceux qui meurent en vous,

A-y-ez p-i-t-i-é, de n-o-u-s.

Serce Jezusowe, zdroju wody żywej wytryskującej na żywot wieczny,

Serce Jezusowe, w którem sobie Ojciec najbardziej upodobał,

Serce Jezusowe, Ofiaro za grzechy nasze, błagalna,

Serce Jezusowe, z powodu nas, żółcią napojone,

Serce Jezusowe, smutne w ogrodzie Oliwnym aż do śmierci,

Serce Jezusowe, karmione ~~[illegible]~~ urąganiem,

Serce Jezusowe, zranione miłością,

Serce Jezusowe, przebite dzidą,

Serce Jezusowe, które na krzyżu wylałoś wszystką krew swoją,

Serce Jezusowe, starte z powodu zbrodni naszych,

Serce Jezusowe, jeszcze teraz od niewdzięczników szarpane w Najśw. Sakramencie miłości,

Serce Jezusowe, ucieczko grzeszników,

Serce Jezusowe, siło słabych,

Serce Jezusowe pociecho strapionych,

Serce Jezusowe, wytrwanie sprawiedliwców,

Serce Jezusowe, zbawienie ufających tobie,

Serce Jezusowe, nadziejo w tobie konających,

Z-m-i-ł-u-j s-i-ę n-a-d n-a-m-i.

Coeur de Jésus, doux soutien de ceux qui vous honorent,

Coeur de Jésus, delices de tous les saints,

Coeur de Jésus, qui nous venez en aide dans les tribulations, qui nous accablent,

Ayez pitié de nous.

Coeur de Marie, en qui le Coeur de Jésus a mis ses complaisances, priez pour nous,

Coeur de Joseph, si agréable à Jésus et à Marie, priez pour nous,

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, pardonnez-nous, Jésus.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, exaucez-nous, Jésus;

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous, Jésus.

Serce Jezusowe, czcicieli twoich słodka obrono,

Serce Jezusowe, miła zabawo wszystkich Świętych,

Serce Jezusowe, przybywające nam na pomoc w ciężkich naszych utrapieniach,

Zmiłuj się nad nami.

Serce ~~[illegible]~~ Maryi w którem Serce Jezusowe bardzo sobie upodobało, módl się za nami.

Serce Józefa, tak miłe Jezusowi i Maryi, módl się za nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przebacz nam Jezu!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas Jezu!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami Jezu!

℣. Jezusie cichy i pokornego Serca, ℟. Uczyń serca nasze podobne Twojemu.

Módlmy się.

Panie Jezu, któryś, dając nam ostatni dowód swojej dobroci, raczył to tworzyć Kościołowi twojej oblubienicy, skarb niewysłowionych bogactw Twojego Serca; udziel nam łaskę, prosimy Cię o to, abyśmy umieli zawdzięczać miłość tego Przenajśw. Serca, i chwalebnemi hołdami wynagradzać zniewagi wyrządzone temuż Sercu strapionemu od ludzi niewdzięcznych. Jezusie Boże, który żyjesz i królujesz, po wszystkie wieki wieków, Amen.

Rozdział III.

Koronka albo różaniec Przenajśw. Serca Jezusowego.

I^szy Różaniec.

V. O mon Dieu, venez à mon aide. Boże! przybądź mi na pomoc;
R. Seigneur, hâtez-vous de me secourir. Panie, pospiesz się na ratunek mój.

I. O mój najukochańszy Jezusie, rozmyślając dobroć twojego Serca, patrząc na jego łaskawość i łagodność względem grzeszników, czuję drganie mojego serca od radości, i napełniające się nadzieją, że także będzie łaskawie przyjęte od Ciebie. Niestety! ileż to grzechów popełniłem! Ale teraz, żałując jako Piotr i pokutując jak Magdalena, opłakuję je, i brzydzę się niemi, ponieważ one obrażają Ciebie najwyższe moje dobro! udziel mi więc przebaczenie ich powszechne, a przez dobroć twojego Serca, spraw, abym raczej umarł, niżbym Cię miał kiedy obrazić, a to jest: abym tylko żył jedynie dla twojej miłości.

Tu trzeba zmówić albo odśpiewać: 1. Ojczenasz, i, 5. Chwała Ojcu. na uczczenie 5^ciu Ran boskiego Serca Jezusowego, a potem westchnienie: „O słodkie Serce Jezusowe, daj abym Cię coraz więcej i więcej kochał."!

II. Błogosławię, mój cichy Jezusie, twoje najpokorniejsze Serce. Dziękuję Ci za to, że mi je dajesz na wzór, a przez to nietylko pobudzasz mię silnie do naśladowania go, lecz także raczysz mi do tego celu wskazywać i ułatwiać sposoby przez jego głębokie upokorzenia. Przyznaję się, żem był niewdzięczny i nierozsądny: opłakuję moje obłąkania, racz mi je przebaczyć; wyrzekam się wszelkiej pychy i próżności: pragnę Cię naśladować w twoich upokorzeniach sercem pokornem, abym dostąpić spokoju i zbawienia. Utwierdzaj mię, a błogosławić będę twoje Serce Przenajśw. przez całą wieczność.

1. Ojczenasz, 5 Chwała Ojcu. i westchnienie: O słodkie (ciche) łagodne Serce Jezusowe, daj abym Cię coraz więcej i więcej kochał!

III. Podziwiam, o mój Jezu, cierpliwość twojego Serca. Bądź błogosławion za cudowne przykłady niezwyciężonej łagodności zostawione nam w twoich cierpieniach. Wstydzę się i smucę na widok mojej dziwnej pieszczotliwości niemogącej znieść najmniejszej kary. O Jezusie, rozlej w sercu mojem żywą i stateczną miłość (zamiłowanie) utrapień, krzyżów, umartwień i pokuty, abym, wspinając się za tobą na Golgotę (górę trupich głów), zasłużył wejść z tobą do chwały i roskoszy nieba.

1. Ojcze nasz, 5 Chwała Ojcu, i 1. O słodkie Serce Jezusowe...

IV. Patrząc na niewysłowioną łagodność twojego Serca, o! najczulszy Jezu, dreszcz mię bierze na widok mojego tak porywczego. Niestety! bardzo często jeden odcień, jeden gest, jeden wyraz sprzeczności ~~[illegible]~~ dostateczny zaniepokoić mię, i wywołać ~~my~~ moje skargi. O Jezu, przebacz mi moje niecierpliwości; uczyń mi łaskę naśladować nadal, w każdem mojem położeniu, twoją niezmienną łagodność, i cieszyć się przezto świętym i wiekuistym pokojem.

1. Ojcze nasz, 5. Chwała Ojcu, i, 1. O słodkie (łagodne, ciche) Serce Jezusowe...

V. Niech wszystko w niebie i na ziemi, opiewa twoje pochwały, o mój najukochańszy Jezu, bo Sercu twojemu szlachetnemu, zwycięzcy śmierci i piekła, należy się chwała wszelka! Lecz jakiż wstyd, jaka hańba dla mnie, gdy widzę moje serce tak mało-duszne, że jedna próżna rozmowa, a nawet jedno czcze słowo zastrasza go. Niech tak więcej nie będzie; poprzysięgam cię, racz ożywić moje serce i dać mu siłę walczyć i zwyciężać na ziemi, abym cię oglądał i tryumfował z tobą w niebie.

1. Ojcze nasz, 5. Chwała Ojcu, i, 1. O słodkie Serce Jezusowe...

Zwróćmy się do Maryi, i, pełni ufności w jej Sercu macierzyńskiem, mówmy do niej:

Przez gorące modlitwy twojego łagodnego Serca, o! Maryo Przedostojna, matko ~~mojej~~ Boga i moja, obdarz mię prawdziwą i stałą pobożnością do Przenajśw. Serca Jezusowego Syna twojego; spraw to, abym nigdy

nie wychodził z objęć tego Serca, ale w niém zawsze tworzył moje wszystkie myśli i uczucia; abym tylko ciągle marzył o wiernem dopełnianiu moich obowiązków, i abym Twojemu boskiemu Sercu służył ze świętą radością, teraz i po wszystkie dni mojego życia. Amen.

℣. Serce Jezusowe pałające miłością ku nam,

℟. Zapal serca nasze miłością dla Ciebie.

Módlmy się.

Prosimy Panie, aby Duch S^ty^ zapalił nas owym płomieniem ognistym, który Pan nasz J.X^us^ z głębi swojego Serca wypuścił na ziemię, i pragnie gorąco aby nim wszyscy pałali; Który z tobą żyje i króluje w jedności Ducha S^go^, Bóg jeden we trzech Osobach, po wszystkie wieków. Amen.

Uwaga. Trzysta dni 300 odpustu za każdy raz gdy się zmówi powyższą koronkę; a odpust zupełny raz w miesiąc, w dniu podług upodobania obranym, jeżeli się akuratnie recytowało tę koronkę, we wszystkie dni miesiąca. Te odpusty mogą być ofiarowane za zmarłych.

Koronka albo różaniec II.

Mówi się: 1° Symbol Apostolski; 2° na każdą większą gałkę, następne wezwanie:
„Najsłodszy Jezusie, uczyń serca nasze podobne Twojemu; i spraw, aby nic nie było zdolne oderwać nas od Ciebie."
3° na każdą małą gałkę, to drugie wezwanie:
„Kłaniam się Tobie, o! Serce Przenajświętsze Jezusa; zapal w sercach naszych ~~tę ogień~~ tę miłość boską, którą ty płomieniesz." (źródł. od płomień)
4° Na ostatek Modlitwę Pańską i Pozdrowienie Anielskie.

Rozdział 4.

Akty poświęcenia się Przenajśw. Sercu Jezusowemu.

Pierwszy Akt poświęcenia się.

O Serce czci-godne Jezusa, najczulsze, najukochańsze najszlachetniejsze z wszystkich serc, które trawisz miłością na tym ołtarzu, otoczony Aniołami którzy drżą i kłaniają się tobie, przejęty wdzięcznością i boleścią na widok twoich dobrodziejstw a niewdzięczności ludzkiej — przychodzę poświęcić się tobie ~~bez~~ zupełnie (bez wyjątku i powrotu); przychodzę poświęcić się jak ofiara, obciążony grzechami mojemi i mych braci, a wszczególności zniewagami popełnionemi przeciw Sakramentowi twojej miłości; chcę je zgładzić siłą pokuty i gorliwości, aby pocieszyć strapioną twoją miłość i pracować na chwałę twoją. Chcę użyć mego życia do krzewienia Czci twojej i do pozyskania tobie, w miarę mojej możności, serc wszystkich. Odtąd będziesz moją ucieczką w moich pracach, mojem światłem, nadzieją, siłą, pociechą i wszystkiem. W tobie i przez Ciebie jedynie ofiarowywać będę moje uczynki, modlitwy i łzy. Twoje przykazania i twoja wola, rządzić będą mojem postępowaniem. Słuchając ich, kroczyć będę zawsze ścieżkami sprawiedliwości i pokoju.

Weź przeto moje serce o Jezu, odmień je, aby się stało godnem Ciebie; uczyń je: pokornem, cichem i szlachetnem na wzór twego, i zapal je miłością. Schowaj je w Sercu twojem, jednocząc z niepokalanem Sercem Marji, z czystem Sercem Józefa i z sercami wszystkich stowarzyszonych, aby już więcej do mnie nie należało. Ah! wolę raczej umrzeć niżli obrazić kiedy albo zasmucić twoje Serce czci-godne. Amen.

Drugi Akt poświęcenia się, który czynią u Zakonników Trapistów.

O Serce czcigodne Jezusa, Ciebie czcimy wszystkiemi władzami duszy naszej, Ciebie kochamy wszystkiemi czułościami serca naszego.

Tobie je poświęcamy nazawsze ze wszystkiemi naszemi: myślami, zdaniami, czynnościami i pracami. Błogosławo je, aby wszystkie były dla twojej chwały i naszego zbawienia. Czemuż niemożemy, o! boskie Serce, złożyć ci tyle aktów: hołdu, miłości, chwały i uległości, ileś Ty ich uczyniło twojemu Ojcu niebiańskiemu, i, ile ich aniołowie składają tobie w Najśw. Sakramencie ołtarza! Bądź naprawcą naszych wad, opiekunem naszego życia, i naszém schronieniem w godzinę śmierci. Błagamy cię o też łaski dla wszystkich naszych braci, krewnych, przyjaciół, nieprzyjaciół, dobrodziejów, i stowarzyszonych, dla wszystkich grzeszników, serc strapionych, konających; nakoniec, dla wszystkich ludzi znajdujących się na ziemi, aby cena krwi twojej przenajświętszej nie była straconą dla nich i dla nas. Spraw to także, aby pomagała duszom w czyścu cierpiącym, bo ten jest zamiar nasz błagać cię o to przez wszystkie tchnienia życia naszego, aż do ostatniej godziny. Amen.

Uwaga. Trzysta (300) dni odpustu udzielono za mówienie tej modlitwy.

Trzeci Akt poświęcenia się, przez Ojca de la Colombière towarzystwa Jezusowego.

O! przenajświętsze Serce Jezusa, pałające miłością dla ludzi, chociaż w sercach ich znajdujesz tylko cierpkość, zapomnienie i pogardę. Ty kochasz, a nie jesteś kochane. Nie znamy nawet twojej miłości, ponieważ nie chcemy przyjąć darów, przez które pragniesz ją nam okazać.

Czyt nagrodę tylu zniewag i tak okrutnych niewdzięczności, o! najmil-
sze Serce mojego Jezusa, oraz dla zabezpieczenia się w miarę mojej
możności aby nie uledz podobnemu nieszczęściu, ofiaruję Ci moje serce
ze wszystkiemi jego poruszeniami, na jakie się zdobyć może; oddaję
się tobie cały; i od tej godziny oświadczam się szczérze:
że pragnę zapomnieć zupełnie o sobie i o tém
wszystkiém co się może odnosić do mnie, aby usunąć przeszkodę
tamującą moje wejście do tego Boskiego Serca, które raczył-
nam otworzyć, a w którém ja pragnę żyć i umierać z twojemi
najwierniejszymi sługami, cały przenikniony i zapalony miłością;
ofiaruję temu Sercu to wszystko, czém jestem przez twoją łaskę, i czém
będę przy twojej pomocy w ciągu mojego życia; proszę cię najpokor-
niej przyjąć całkowitą darowiznę uczynioną ci ze mnie, i dysponować
wedle woli swojej.

Przenajświętsze Serce Jezusowe, naucz mię doskonałego zapomnienia o sobie,
naucz co mam czynić aby dojśdź do czystej miłości twojej; czuję
w sobie wielką chęć podobania się tobie, a zarazem wielką niedol-
ność moją dopięcia tego skutku, bez szczególnéj łaski twojej, którój
od Ciebie tylko oczekuję. Panie, czyń we mnie wolę swoją; czuję
to, że ja stawiam przeciw temu wiele przeszkód, ale Ty podbij mię
całkiem sobie; to do Ciebie należy wykonać wszystko.[1] o! boskie Serce
Jezusa; Ty sam będziesz miał chwałę z mojego uświątobliwienia,
jeżeli się stanę świętym; dokończ więc Panie twojego dzieła.

Amen.

1. Uświątobliwienie się i zbawienie każdego z ludzi, zależy wspólnie tak od Łaski Boga jak i od chęci, wolnej woli, pracy i usiłowania człeka. Bo to zdanie Janseniusa: że człek nie może oprzeć się Łasce Boga, potępione przez Ojca św.

Rozdział 5.

Akty publicznego wyznania winy (d'amende honorable, honorowej poprawy, kary, odszczekania) Przenajśw. Sercu Jezusowemu.

1° Dla jednej tylko osoby.

O! czcigodne Serce Jezusowe mojego Zbawiciela i Boga, będąc przeniknionym żywą boleścią na widok zniewag otrzymanych i codzień jeszcze odbieranych, zwłaszcza w Sakramencie Eucharystji, oto padam ~~[illegible]~~ twarzą na ziemię u stopni twoich ołtarzy aby uczynić Ci publiczne wyznanie winy (amende honorable). – O! czemuż nie mogę mojemi hołdami i mojem uszanowaniem, powetować mojego honoru wzgardzonego! Czemuż nie mogę zmyć łzami mojemi i krwią moją, tyle ubliżeń, zniewag i świętokradztw! Jakbym ja chciał gorliwością mojéj miłości wynagrodzić oziębłość i występną obojętność tylu gnuśnych chrześcijan!

Duchy błogosławione tu obecne składające chór boskiemu Sercu Jezusa, podwójcie w téj chwili wasze zapały; i wy wszyscy, Święci i Święte Boże, przyłączcie się do chórów Serafinów, aby dopomódz nam do naprawy honoru Serca naszego wspólnego Mistrza.

Z mojéj strony, o! mój Boże, obiecuję nadal, moją skromną postawą w kościołach, pilnem nawiedzaniem Najśw. Sakramentu, pobożnością i żarliwą pilnością w przyjmowaniu go, powetować wszystko to co Serce twoje ucierpiało bądź odemnie bądź od innych ludzi. Panie Jezu, racz mi udzielić tę łaskę; racz utwierdzić postanowienie natchnione mi przez Ciebie!

Łączę to moje wyznanie winy czyli naprawę twojego honoru, z wyznaniem Maryi ofiarowaniem u stóp Krzyża, gdy Cię prosiła o łaskę dla wszystkich grzeszników; jednoczę je z wyznaniem braci stowarzyszonych, gdy Ci je czynią w różnych czasach i na różnych miejscach; łączę moje wyznanie z Twojem uczynionem na Krzyżu i nieustająćem powtarzać się na naszych ołtarzach, Ojcu twojemu, w imieniu wszystkich wiernych, o których prosisz nawrócenie i zbawienie.

Ojcze wieczny, uwzględnij twojego Syna, modlącego się, ofiarującego i konającego za nas wszystkich grzeszników. Udzielaj przez zasługi jego nieskończone to, czegobyś sprawiedliwie odmówił naszym ślubom, i uczyń ze wszystkich grzeszników, tylko pokutników, coby w Przenajśw. Sercu Jezusowem znaleźli odpuszczenie swoich grzechów, miłość pokuty, wytrwałość w dobrem i szczęśliwą śmierć uwieńczającą ich święte życie.

2o Dla wielu Osób.

Serce czci-godne Jezusa, obecne na tym ołtarzu, Serce najszlachetniejsze, najczystsze, najświętsze, najukochańsze, my klęczący przed tobą, w postawie grzeszników pokutujących, zamierzamy wołać o miłość twoją, i wobec nieba i ziemi, uczynić tobie wyznanie winy najpokorniejsze i najszczersze. Widzieliśmy, o mój Zbawicielu i Boże, zniewagi straszne, które piekło nie przestaje wzniecać przeciwko Smu Sakramentowi miłości twojej. Wszelka złość ludzka i szatańska wyczerpuje się przeciw twojemu boskiemu Majestatowi: zapomnienie, oziębłość, ubliżenia, niewdzięczność, zniewagi, bezeceństwa, świętokradztwa, wszystkiego użyto przeciw tobie, osobliwie w czasie najbezbożniejszej

rewolucyi (francuzkiej); a o czem powinniśmy tylko mówić z płaczem gorzkim, a przecież wszystkie te krzywdy zbrodnicze nie są jeszcze odpokutowane. A my sami, niestety! my sami, niejesteśmyż winni niedbalstwa w powetowaniu ich?

Te są występki, o! mój najukochańszy Zbawicielu, sprowadzające nas do stóp twoich, i pobudzające nas do wołania po tysiąc i tysiąc razy:

„ Przebacz, mój Boże, przebacz tyle zbrodni! Przebaczyłeś twoim katom na krzyżu, przebacz twoim znieważycielom na ołtarzu! Posłuchaj twego serca, a zapomnisz naszych zbrodni. Serce przenajświętsze! widzisz nasze kolana na ziemi, wstyd na obliczu, łzy w oczach i żal w duszy. Byłżeś by nie czułym na naszą boleść? Ach! czemuż krwią naszą nie obmywamy tych miejsc, gdzieś był tak niegodnie hańbiony, i gdzie miłość twoja znajduje jeszcze tyle niewdzięczności!

Pójdźcie przynajmniej, wy Kapłani najwyższego Pana; pójdź ludu Boży, pójdźcie, i płaczmy razem u stóp Najśw. ołtarza nad boleściami i ranami Serca Jezusowego. Wypuszczajmy nasze krzyki i jęki aż do nieba, i nie pocieszajmy się nigdy, ponieważ Serce Zbawcy całego świata zranili śmiertelnie ci co go powinni kochać najwyżej, i zbrodnie ich powtarzają się ustawicznie przeciw czcigodnej Eucharystyi! O! dobroci niewyczerpana Serca Jezusowego. O! złości niepojęta serca ludzkiego. O! mój najukochańszy Zbawicielu, któż Cię zmusił zamknąć się w tym Najśw. Sakramencie na tyle i takie pogardy? Duchy anielskie tu obecne, co składacie ~~ust~~ orszak tego boskiego Serca, króla waszego, podwójcie wasze zapały i raczcie nas przypuścić do siebie. Starajmy się powetować mu wszystkie zniewagi zadawane mu od bezbożników, heretyków i tylu złych chrześcijan. Czyńmy tak, jeśli to jest w mocy naszej, aby odtąd nikt go na świecie

nie obrazić, ale przeciwnie aby cały wszech-świat połączył się ku jego czci, chwale i miłości. Oby niebo i ziemia jedno-zgodnie powtarzały razem: Niech będzie pochwalone, błogosławione, czczone i kochane zawsze Serce Jezusowe w Przenajśw. Sakramencie ołtarza! O tę łaskę, prosimy Cię o najukochańsze Serce Jezusowe, w imieniu wszystkich stowarzyszonych, tak nieobecnych jak przytomnych. Racz pobłogosławić postanowieniu naszemu czynionemu w obliczu twojem, niczego nie zaniedbać, aby rozszerzyć twoją chwałę i miłość wszelkiemi możliwemi drogami, osobliwie w tym czcigodnym Sakramencie, gdzie tak jesteś istotnie obecny, jak my jesteśmy obecni na tem świętem miejscu. Przyjm łaskawie (agréez) Jezusie, nasze jęki i śluby, i daj nam łaskę żyć i umierać w tobie i dla Ciebie samego.

Uwaga. Mówiącemu tę modlitwę, Papież szafarz na ziemi zasług P.a Pana i Boga-Rodzicy, następca Piotra, namiestnik Pański udzielił: 40 dni odpustu. –

Rozdział 6.

Akty poświęcenia się i publicznego wyznania winy (d'amende honorable) do Przenajśw. Serca Jezusowego, mające się mówić przez księży Proboszczów w imieniu swej parafji.

1º Wyznanie publiczne winy (Amende honorable).

Boski Jezusie Zbawicielu wszystkich ludzi, klęczący przed tobą i przejęci najżywszą boleścią na myśl tylu zniewag i krzywd, których jesteś przedmiotem, przychodzimy wynurzyć Ci za nie nasz żal, i naprawić, o ile to jest w naszej mocy, zbrodnie tylu nieszczęśliwych grzeszników a szczególniej obrażających Cię w najświętszym Sakramencie czcigodne Serce twoje.

Czego-żeś nie czynił, o mój Zbawicielu, abyś był kochany od ludzi? Dla nich chciałeś się narodzić Dzieciątkiem w żłobie, i żyć jako prosty rzemieślnik przy ubogim ciesielskim warsztacie; dla nich dozwoliłeś się bić

pięściami, wieńczyć kolcami, przybić do Krzyża; dla nich wreście,
wylałeś aż do ostatniej kropli Krew swoją Przenajśw.! jak niemniej
godne podziwu uwielbienia było, żeś, ostatniem wysileniem twojej mądrości i twojej
miłości, wynalazł tajemnicę przebywania z nami na tym padole płaczu
i wygnania, abyś był pociechą, obroną, oświeceniem, i pożywieniem
dusz naszych. O! Boże, cóżeś mógł uczynić więcej?

Ale, niestety, jakżeż zawdzięczyliśmy tyle dobrodziejstw? nieczuli na
twoją miłość, nieczuli na twoje boleści, odpłaciliśmy twoje krwawe poty
najpotworniejszą niewdzięcznością! Tak jest, ludzie zapomnieli,
nie uznali, wzgardzili, znieważyli swego Dobroczyńcę, zdeptali nogami
krew najdroższą wylaną dla ich zbawienia. Panie, my sami, iluż
wiarołomstwo jesteśmy winnymi? Ileż razy może te miejsca uświęcone
twoją obecnością (kościoły) były świadkami naszego nieuszanowania.
O! Boże-Zbawicielu! z jakąż pilnością i skwapliwością nawiedzamy Cię w Najśw. Sakra-
mencie? z jaką gorliwością przystępujemy do świętego stołu? Jakiegoż
starania dokładamy, aby assystować przedostojnej Ofierze mszy ś.?
Ale co powiem? ten dom poświęcony nie byłże nigdy teatrem wielkich
nieporządków, a święci aniołowie assystujący nie mogliżby nam czynić
bardzo sprawiedliwych zarzutów??

Przebacz, o! mój Boże, wszystkie zamachy popełnione przeciw twojemu
Majestatowi najwyższemu. Przebacz, o! Królu nieśmiertelny wieków,
wszystkie naigrawania, jakich bezbożni zuchwalcy stają się winnymi,
przychodząc pod stopnie ołtarzy i namiotów twoich aby się natrząsać z Ciebie.
Przebacz, o! Boże Najświętszy, tyle zniewag, tyle kommunij świętokradz-
kich, zasługujących na zgrozę i na przekleństwo wszystkich wieków.
Przebacz, o! Boże=Zbawicielu, tę gorycz nieustającą, którą napawamy

twojé boskie Serce: naszą oziębłością, obojętnością, naszem życiem zmysło-
wem i niemoralnem. Przebacz, Panie, wszystkie grzechy popełnione przeciw
twemu boskiemu Majestatowi przez mieszkańców tej parafji. Czemuż nie mo-
żemy obmyć łzami te miejsca na których Cię niegodnie zniewarzono!

O! Serce Jezusa czci-godne, dajże nam moc powetować zapomnienie i wy-
stępną obojętność tylu gnuśnych chrześcjan! Obyśmy mogli wszystkich
ludzi serca tobie ofjarować i twojej miłości je poddać!

O! Jezusie Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zapomnij naszé
niewdzięczności, zapomnij naszé niegodziwości; niech jeszcze raz głos
twojej Krwi przemówi na korzyść naszą: wołać ona będzie głośniej
niż głos naszych zbrodni.

Jeśli trzeba ofjar twojemu Ojcu, przedstaw mu tych których widzisz
klęczących u stóp twoich. Jezusie, obyż to pragnienie twoich dzieci
rozbroiło gniew boski tak sprawiedliwie ciążący na nas, i pojednało
nas z niebem przez szczery powrót do Religji! O! najlepszy z mi-
strzów, racz pobłogosławić tę parafję. Błogosław Rodziców i dzieci.
Błogosław pasterza i owczarnię.

Odpuść nam grzechy na św. Spowiedzi których stałyśmy się winnymi, udziel nam łaskę
dochować ci niezłomnej wierności; opiekuj się nami w godzinę śmierci
naszej i otwórz nam wrota do nieba, aby królować wiecznie z tobą. Amen.

2° Akt poświęcenia się.

Niech będzie pochwalony, czczony, kochany i zawdzięczany zawsze
Jezus Chrystus w Najśw. Sakramencie ołtarza!

O! Jezusie, takiejest życzenie serc naszych, takie pragnienie wszystkich
twoich wiernych dzieci zjednoczonych w tej chwili u stóp twoich.
I jakżeż moglibyśmy wstrzymać ten okrzyk miłości wobec naszego Pana,

naszego Ojca, i naszego przyjaciela? Jakżeż bylibyśmy nieczułymi na wspomnienie jego dobrodziejstw, jego cierpień i jego miłości? Wszak to dla nas zstąpiłeś z nieba na ziemię, o! dobry nauczycielu! Dla każdego z nas przepędziłeś trzydzieści trzy (33.) lat w pracach i trudach wszelkiego rodzaju, wytrzymałeś katusze twojej męki, i poświęciłeś życie twoje w ofierze na Krzyżu! Dla każdego z nas ustanowiłeś ten czcigodny Sakrament, mistyczny zbiór wszystkich cudów twoich, i pewny zadatek twojej niewysłowionej tkliwości względem ludzi.

O! Serce Jezusowe, któż zdoła policzyć wszystkie twoje dobrodziejstwa? Kto potrafi zawdzięczyć godnie twoją miłość? Wszystko w tem miejscu świętem przypomina nam ją. (w Kościele).

Tu odrodzeni chrztem świętym z niewolników zostaliśmy synami bożymi. Tu przez szczególną łaskę twoją, nauczyliśmy się zawczasu znać Cię i kochać (Ambona). W tych świętych konfessionałach znaleźliśmy łaskę i pokój. U tego św. stołu mieliśmy szczęście tyle razy posilić dusze nasze czci-godnem Ciałem twojem. Tu na tych ołtarzach, każdego dnia zabijany za nas, a szczegółowo za tę parafię, nie przestajesz przedłużać owej wielkiej Ofiary spełnionej naprzód na Kalwaryi. Tu w Najświętszym Sakramencie znachodzimy w każdej godzinie w tobie wiernego towarzysza naszego wygnania, siłę i pociechę w pracowitej, ciężkiej pielgrzymce tego życia. (Pisarz tego doświadczył na sobie, gdy na wygnaniu w Kołogrywie kostromskiej gubernji potajemnie napawał się obecnością rzeczywistą Xsa Pana.). Oto dowód jak nas bardzo ukochało Serce Jezusowe.

A myż, Panie, nie kochalibyśmy Ciebie? Żądasz od nas naszego serca, a serca tego, do którego masz tak wielkie prawo, które kupiłeś tak drogo, i sam tylko jeden uszczęśliwić je możesz; my zaślepieni i niewdzięczni

i niewdzięczni moglibyśmy Ci go odmawiać? O! bogdajby tak niebyło. Przyjmij, o Jezusie, prosimy Cię o to, ofiarę którą Ci dzisiaj składamy z siebie i z tego co posiadamy. Poświęcamy twojemu Sercu czcigodnemu nasze całe życie. Oby, odtąd nasze myśli, pragnienia uczucia, prace nie miały innego celu nad powiększenie chwały twojej! Obyśmy mogli stargać, strawić nasze siły, nasze zdrowie, nasz czas, i to wszystko co posiadamy, na służbie twojej! Panie stanowimy sobie na cześć twojego boskiego Serca unikać grzechu, ponieważ on nietylko Ci się nie podoba, ale złości jego obraża Cię; chcemy zachować ściśle, dokładnie, twoje ś. przykazania; chcemy znosić z cierpliwością i z rezygnacją mozoły i utrapienia tego życia; usiłować będziemy odpłacić wdzięcznością twoją miłość dla nas: assystując z pobożnością Świętej Ofierze Mszy, zbliżając się z miłością i żarliwością do świętego stołu. Odwiedzać Cię będziemy jak najczęściej z uszanowaniem, i skromnością w Najśw. Sakramencie i czcić będziemy twoją obecność w pośrodku nas.

O! mój Boże obiecujemy Ci wszyscy pozostać wiernymi aż do śmierci. Dopomóż nam Jezusie spełnić tę obietnicę. Błogosław wszystkich mieszkańców tej parafji. O Ty, który jesteś źródłem wszelkiego dobra, racz spuścić twoje oczy litościwe na dzieci twoje strapione, pociesz biednych chorych, zlituj się nad nieszczęśliwymi grzesznikami, osłoń twoją opieką wszystkie chrześcjańskie familje, pokładające nadzieję w tobie; broń nas od nieprzyjaciół naszego zbawienia, którzy nam zagrażają; a nadewszystko, Panie wspieraj nas w godzinę naszej śmierci; spraw, abyśmy w tej chwili najważniejszej znaleźli nasze schronienie w twojem czci-godnem Sercu, i obyśmy miłując Cię w życiu, mogli Cię kochać w wieczności.

Amen.

Rozdział 7.

Reszta modlitw do Przenajśw. Serca Jezusowego.

Naśladowanie modlitwy Memorare (Pomnij.)

Pomnij, o najsłodszy Jezusie, iż niesłyszano nigdy, od wieków, iżby, ktokolwiek uciekał się do Twego Przenajśw. Serca, albo kto błagał o twoją pomoc, lub wzywał twego miłosierdzia został opuszczonym. Napełniony i ożywiony taką ufnością, o Serce, Królu serc, idę, biegnę do Ciebie, i jęcząc pod ciężarem moich grzechów upadam na kolana przed tobą; o Serce Przenajśw. niegardź mojemi niedołężnemi modlitwami, ale usłysz je łaskawie i wysłuchaj miłościwie. Pokaż to, że masz Serce najlepszego z ojców, a ten, co Cię przysłał nam z nieba na ziemię, niech także raczy przyjąć przez Ciebie jako pośrednika naszego, modlitwy nasze.

2° Modlitwa do Przenajśw. Serca Jezusowego w Najśw. Sakramencie Ołtarza.

Otóż więc jak daleko zaszła twoja Miłość, mój najukochańszy Jezusie! Zapragnąłeś oddać całego siebie dla mnie więc zgotowałeś stół zupełnie boski, przy którym dajesz mi twoje Ciało na pokarm, i Krew twoją za napój. O mój Boże, któż Cię skłonił do tego zbytku nadmiaru miłości, jeśli nie zapał twojego Serca boskiego! Serce czci-godne mojego Jezusa, piecu bardzo gorejący boską miłością, przyjmij mię do tej świętej rany twojego boku! Obym w tej szkole miłości nauczył się kochać tego Boga który mi daje tak cudowne dowody swojej miłości. Amen.

Uwaga. 100 dni odpustu przywiązane do tej modlitwy mogą być ofiarowane za zmarłych.

3. Westchnienia do Przenajśw. Serca Jezusowego, w kształcie Nowenny (Grazy).

1szy Dzień. Serce Jezusowe, doskonały czcicielu Boga, naucz mię czcić Go pokłonem z tobą i przez ciebie.

2gi Dzień. Serce Jezusowe, zapalone miłością ku mnie, zapal mię twoją boską miłością.

3ci Dzień. Serce Jezusowe, sama jedna tylko godna Boga Offiaro, zjednocz mię z twoją boską Mszą ś.

4ty Dzień. Serce Jezusowe, zatopione w morzu goryczy, z przyczyny grzechów ludzkich, złam, skrusz serce moje boleścią za nasze grzechy.

5ty Dzień. Serce Jezusowe, najpokorniejsze, niezgłębione w pokorze, zniszcz moję pychę, dumę, ambicję.

6sty Dzień. Serce Jezusowe, doskonały wzorze łagodności, natchnij mię tą zbawienną cichością.

7my Dzień. Serce Jezusowe, nieskończenie czyste, daj mi nienaruszoną czystość umysłu, serca, i ciała.

8my Dzień. Serce Jezusowe, pożerane gorliwością o cześć i chwałę Ojca twego niebiańskiego, ożyw serce moje tą gorącą żarliwością o chwałę twoją i moje uświątobliwienie.

9ty Dzień. Serce Jezusowe, króluj zawsze w mojem sercu, i udziel mi łaski królowania z tobą w niebie.

4. Poświęcenie albo ofiarowanie (Consecration) Francyi Przenajśw. Sercu Jezusowemu.

O! Jezu Chryste, nasz czci-najgodniejszy Zbawicielu, Serce twoje otworzyło się wszystkim ludziom – ale wiele cudów świadczy, że się otworzyło szczególniej dla Francyi! I zdaje się, żeś chciał, w swojej nieograniczonej miłości, zaopatrzyć wszystkie nasze potrzeby, dając nam tę łaskę, że się to nabożeństwo do Twego Serca urodziło na łonie tego Królestwa; chciałeś mu przez to zgotować bezpieczny zdrój we wszelkich jego nieszczęściach.... Ah! cud rozgłośny który, w wieku przeszłym (1720), wstrzymał bicz (fléau, flagellum) Boży albo plagę zarazy w mieście Marsylji, czyliż nie wskazuje nam widocznie, że przeciw najzgubniejszej klęsce do ciebie się uciekać (mamy)? Epidemja bezbożności i swawoli rozpostarta swe zniszczenia i spustoszenia w naszej ojczyźnie; czyż by mogła istnieć jeszcze, skoro wzywać będziemy dobroci twojego boskiego Serca! Wahalibyśmy się wierzyć, że, z tego źródła z którego wyszło tyle cudów miłosiernych, wyjdzie jeszcze dziś dla Francyi?[1]. O! nie, nie wątpimy wcale o tém.

O! Jezusie, nasz ukochany Zbawco, pamiętamy dobrze, że Serce twoje jest świątynią miłosierdzia i źródłem wszelkiego dobra. Z najczulszą ufnością błagamy o jego niewyczerpaną miłość dla siebie: poślubiamy się, od tej chwili Czci Jego dostojnego Serca...

O! Serce Jezusa, tobie ofiarujemy naszą ojczyznę całą i serca wszystkich jej synów. O! Panno Przenajświętsza, są one teraz w ręku twoim... Tobieśmy je poruczyli, poświęcając się tobie jako naszej opiekunce i naszej Matce, od którejeśmy już

[1] I nastąpił jawnie ten cud, bo na powszechnem Synodzie w Rzymie jednomyślnie dziś wszyscy episkopi Francuzcy wyrzekli się swawoli Gallikańskich (libertates Gallicanę), których się uparcie przez dwa wieki trzymali. przypis. tłum.

już doświadczyli znakomitych dobrodziejstw. Dopełnij ich miary, dziś, prosimy cię o to: ten hołd jaki z całych serc naszych składamy synowi twojemu Jezusowi, racz przedstawić sama jego Przenajśw. Sercu. Ah! gdy Ty je przedstawisz, On je przyjmie, poświęci i ocali... zbawi i, zachowa całą Francję: Pokój w niej utwierdzi: pobożność i dobre obyczaje zakwitną i zakrólują: Religija święta w niej królować będzie.

Amen.

Uwaga. Sto dni (100) odpustu pozwolono za każdy raz, gdy się modlitewkę następującą zmówi przed obrazem Przenajśw. Serca, a w końcu miesiąca odpust zupełny. Te odpusty są ofiarowalne zmarłym.

Modlitewka z odpustem.

„Mój najmilszy Jezusie, na zawdzięczenie twoich dobrodziejstw i „na poprawę moich wiarołomstw przeszłych, oddaję ci moje serce, „poświęcam się całkowicie tobie, i stanowię sobie, przy łasce twojej, nie obrażać cię więcej. Amen.

Uwaga. Siedem (7) lat i tyleż czterdziestnic odpustu pozwolono, gdy się nawiedzi Obraz Przenajśw. Serca wystawiony na publiczny hołd w kościele, albo w Oratoryum, albo na ołtarzu.

Taż modlitewka po francuzku:

„Mon aimable Jésus, en reconnaissance de vos bienfaits et en réparation de mes infidelités passées, je vous donne mon cœur, je me consacre entièrement à vous, et je me propose, avec votre secours, de ne plus vous offenser. Ainsi soit il."

Dział II.

Ćwiczenia pobożne tyczące się Świętego Serca Maryi.

Rozdział 1.

Litanies du Sacré Coeur de Marie.

Seigneur, ayez pitié de nous.
Jésus-Christ, ayez pitié de nous.
Seigneur, ayez pitié de nous.
Jésus-Christ, écoutez-nous.
Jésus-Christ, exaucez-nous.
Père céleste, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous
Fils rédempteur du monde, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous.
Esprit saint, qui êtes Dieu
Trinité sainte, qui êtes un seul Dieu, ayez pitié de nous.
Coeur de Jésus, qui nous aimez d'un amour infini et que nous devrions aimer de même, ayez
Coeur de Marie, si conforme au Coeur de Jésus,
Coeur de Marie, immaculé dès le premier instant de la Conception.
Coeur de Marie, rempli de grâces,
Coeur de Marie, béni entre tous les coeurs,
Coeur de Marie, sanctuaire de la très-sainte Trinité,

Priez pour nous

Litanja O Sercu Przenajświętszej Maryi Panny.

Kyrie elejson,
Chryste elejson,
Kyrie elejson,
Chryste usłysz nas.
Chryste wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad
Synu Odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami.
Duchu Święty Boże, zmiłuj się nad nami,
Święta Trójco jedyny Boże, zmiłuj się nad nami,
Serce Jezusowe, ~~które nas~~ kochające nas miłością nieskończoną, więc i my powinniśmy cię kochać także, zmiłuj się nad nami.
Serce Maryi, najpodobniejsze do Serca ~~Maryi~~ Jezusowego.
Serce Maryi, bez grzechu poczęte (1),
Serce Maryi, łaski pełne,
Serce Maryi najbłogosławieńsze z serc ludzkich,
Serce Maryi godny Trójcy Przenajświętszej kościele,

Módl się za nami.

(1.) Niepokalane od pierwszej chwili poczęcia ten dogmat uznany w 1854.

Coeur de Marie, dans lequel le Cœur de Jésus, a mis toutes ses complaisances,

Cœur de Marie, prodige d'humilité,

Cœur de Marie, siège de la miséricorde,

Cœur de Marie, embrasé de l'amour divin,

Cœur de Marie, océan de bonté,

Cœur de Marie, miracle de pureté et d'innocence,

Cœur de Marie, miroir de toutes les perfections divines,

Cœur de Marie, en qui a été formé le sang qui a été le prix de notre rédemption,

Cœur de Marie, qui, par vos désirs, avez accéléré le salut du monde,

Cœur de Marie, qui obtenez grâce aux pécheurs,

Cœur de Marie, qui conservez fidèlement au dedans de vous-même les paroles, et les actions de Jésus,

Cœur de Marie, percé d'un glaive de douleur,

P-r-i-e-z p-o-u-r n-o-u-s

Serce Maryi, w którém Jezus złożył wszystkie swoje upodobania, módl się za nami.

Serce Maryi, w pokorze niezgłębione,

Serce Maryi, stolico miłosierdzia,

Serce Maryi, gorejące Miłością boską,

Serce Maryi, dobroci oceanie,

Serce Maryi cudowne czystością i niewinnością,

Serce Maryi, zwierciadło (odbicie) wszystkich doskonałości boskich,

Serce Maryi, w tobie się utworzyła Krew – zapłata naszego odkupu,

Serce Maryi, tyś pragnieniami swemi przyspieszyło zbawienie świata,

Serce Maryi, ty wypraszasz łaskę grzesznikom,

Serce Maryi, zachowujące w sobie najświętniej zdania i czyny Jezusowe,

Serce Maryi, mieczem boleści przebite,

Coeur de Marie, si affligé dans la Passion de votre Fils,

Coeur de Marie, crucifié avec Jésus-Christ mourant sur la croix,

Coeur de Marie, qui avez été comme enseveli dans une mer de douleur à la mort de Jésus,

Coeur de Marie, que la resurrection de Jésus a rendu à la vie et rempli de joie,

Coeur de Marie, rempli d'une consolation ineffable, au moment de l'ascension de Jésus au ciel,

Coeur de Marie, que l'Esprit saint, en descendant sur les Apôtres, a de nouveau rempli de l'abondance de ses grâces,

Coeur de Marie, consolation des affligés,

Coeur de Marie, refuge des pécheurs,

Coeur de Marie, espérance et soutien de ceux qui vous honorent,

P-r-i-e-z p-o-u-r n-o-u-s

Serce Marji, udręczone niezmiernie Męką twojego Syna,

Serce Marji, ukrzyżowane z Jezusem Chrystusem, umierającym na Krzyżu,

Serce Marji, pogrzebione w morzu boleści, w czasie śmierci Jezusowej,

Serce Marji, wrócone do życia i radością napełnione na widok zmartwych-wstałego Jezusa,

Serce Marji, pełne niewysłowionej słodyczy przy Wniebo-wstąpieniu Jezusa,

Serce Marji, nowemi łaskami napełnione przy zstąpieniu Ducha Śgo na Apostołów,

Serce Marji, pociecho strapionych,

Serce Marji, ucieczko grzesznych i opieko sprawiedliwych,

Serce Marji, nadziejo i obrono słodka czcicieli twoich,

M-ó-d-l s-i-ę z-a n-a-m-i

Cœur de Marie, secours des agonisants,

Cœur de Marie, la joie de tous les Anges et de tous les Saints,

Cœur de Joseph, si agréable à Jésus et à Marie,

Priez pour nous

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, pardonnez-nous, Jésus.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, exaucez nous, Jésus.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous, Jésus.

Serce Marji, najpewniejsza po Jezusie, konających nadziejo,

Serce Marji, Serce Królowej Aniołów i Wszystkich Świętych,

Serce Józefa, najmilsze Jezusowi i Marji

Serce Marji, Serce Orędowniczki Kościoła,

Módl się za nami.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Jezu.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Jezu.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami, Jezu.

℣. Wejrzyj Panie na mnie i zmiłuj się nademną;

℟. I zbaw syna służebnicy twojej.

Módlmy się.

Boże, któryś chciał, ażeby Syn twój jedyny, żyjący w tobie od całej wieczności, w szczególny sposób żył i królował w Sercu błogosławionej Panny Marji; daj nam łaskę, prosimy się, abyśmy to najświętsze życie Jezusa i Marji w jednakiem Sercu, zawsze czcili, z Nimi jedno serce mieli, a twoją wolę we wszystkiem spełniali sercem wielkiem i umysłem ochotnym, aby się tobie podobać, a sobie wysłużyć w tem nędznem życiu, zjednoczenie się z tobą na wieki; przez tegoż Pana naszego Jezusa Chrystusa, który z tobą żyje i...

Rozdział 2.

Akty ofiarowania czyli poświęcenia się (Consecration) i powetowania czyli publicznego wyznania winy (d'amende honorable) oraz inne modlitwy do S. Serca Maryi.

1° O Serce najświętsze Maryi, zawsze panieńskie, dziewicze i niepokalane, Serce najczystsze, najdoskonalsze jakie ręka wszech-mocna Stwórcy ukształtowała po Sercu Jezusowem, zdroju niewysychalny dobroci, łaskawości, miłosierdzia i miłości, wzorze cnót wszystkich, obrazie doskonały czci-godnego Serca Jezusowego; Tyś zawsze pałało miłością ludzi najgorętszą, kochałoś samo jedno Boga więcej nad Serafinów, więcej nad Aniołów i Świętych razem; Tyś Trójcy najwyższej przyniosło najdrobniejszem uczuciem Twojem więcej chwały, niż jej oddali i dotąd mogą oddać wszystkie inne osoby przez swoje najheroiczniejsze czyny; Serce Matki Odkupiciela, Tyś tak żywo czuło nasze nędze, kochałoś nas, z takim zapałem i czułością; z tych przeto powodów, zasługujesz na uszanowanie, miłość, wdzięczność i zaufanie u wszystkich ludzi; racz przyjąć miłościwie moje nieudolne hołdy.

Upadając na kolana przed tobą, o Serce Matki miłosierdzia, szanuję Cię z najgłębszem uszanowaniem na jaki się tylko zdobyć mogę; dziękuję Ci za współczucia miłosierdzia i miłości na widok mojej nędzy; składam dzięki za otrzymane dobrodziejstwa z twojej macierzyńskiej dobroci; jednoczę się z wszystkiemi duszami czystemi znajdującemi upodobanie i przyjemność szanować cię, wielbić i kochać.

Najświętsze Serce Maryi, nierozdzielnie zjednoczone z Sercem Jezusowem Tobie ofiaruję i tobie poświęcam serce moje.

Odtąd, o! Serce najukochańsze, będziesz po Sercu twojego Syna, pierwszym przedmiotem mojego uszanowania, miłości i mojej ufności; będziesz moją drogą, którą pójdę do mojego Zbawcy, i za twojem orędownictwem, nie wątpię, iż otrzymam jego łaski i jego miłosierdzie.

Każdego dnia dopełnię wiernie mojego obowiązku względem Ciebie; obchodzić będę twoje uroczystości z radością; głosić będę twoje wielkości i twoje dobrodziejstwa: niczego nie zaniedbam w rozszerzeniu twojej czci i hołdów tobie należnych; zastosuję moje uczucia i moje tkliwości do twoich, a jedynem mojem ciągłem ćwiczeniem będzie naśladować twoich cnót a mianowicie: twojej czystości i twojej pokory.

Najświętsza Panno, racz mi otworzyć Serce twoje, ~~et~~ i przytulić mię do niego z prawdziwemi twojemi dziećmi i wiernymi sługami.

Otrzymaj i wyproś dla mnie łaskę potrzebną mi do naśladowania Ciebie jakeś Ty naśladowała Jezusa Chrystusa. Assystuj mi we wszystkich moich potrzebach; wspieraj mię we wszystkich niebezpieczeństwach; pocieszaj w strapieniach; naucz mię czynić święty pożytek z pomyślności i nieszczęść życia; opiekuj się mną zawsze, a nadewszystko w godzinę śmierci mojej. Amen.

2° Akt honorowego odwołania czyli publiczne wyznanie winy.

O! Maryo, przenajdostojniejsza Matko mojego Stwórcy i mojego Zbawcy, od wieków wybranaś do starcia łba piekielnemu wężowi; Twoja świętość i wysokie dostojeństwo jest niedostępne samym Aniołom, ah! jakże moje serce boleje, gdy pomyślę o ciężkich zniewagach zadawanych ci ~~przez~~ od niedowiarków i złych chrześcijan; przez profanację wielkiej liczby kościołów poświęconych twojej chwale, przez

bezbożności

bezbożności popełniane przeciw twoim świętym obrazom, przez bluźnierstwa szkaradne miotane przez zuchwalców na twoją dziewiczą Osobę, kuszących się wydrzeć twojemu Macierzyństwu zaszczytną palmę Panieństwa, a twojemu Poczęciu się w łonie matki Anny — Niepokalaność, a przez to usiłując pozbawić Cię honoru u ludzi; nareście, gdy pomyślę o głębokim smutku jaki dają uczuć twojemu Sercu wszyscy grzesznicy, ile razy obrazili twojego Syna, ponieważ te wszystkie obrazy spadają na ciebie samą!

O! moja Monarchini, klęcząc u twoich stóp, pragnę ci okazać moją sprawiedliwą boleść za tyle zniewag. To Serce twoje święte było niemi udręczone, przeto też Sercu twojemu Ś. czynię ~~nie~~ naprawę honorową (za te zniewagi). Czemuż nie mogę w zupełności powetować twoich zniewag i krzywd? Racz przynajmniej przyjąć łaskawie: moje hołdy, pochwały, usługi, boleści i żale. Z innej strony, o! Matko mojego Boga, ja ożywiony nową gorliwością o twoją chwałę, czynię głośne wyznanie ~~…~~ wiary w te nieporównane przywileje twoje, które ci bezbożności chciała odjąć: wierzę w twoje Macierzyństwo boskie, w twoje Panieństwo ustawiczne przed i po narodzeniu, ~~…~~ w twoje bez grzechu poczęcie się w łonie Matki, co w r. 1854. Pius IX zadecydował, wierzę w twoją czystość bez plamy, w twoje W-niebo-wzięcie z ciałem i duszą, wierzę w twoją chwałę wyższą nad wszystkie istoty najczystsze; nareście, wierzę, że twoja władza, dobroć, miłosierdzie albo litość i wszystkie twoje doskonałości i własności są zastosowane do twojej godności niewysłowionej — Matki Boga, i do twojej chwały Królowej wszech-świata; z radością na Cię poglądam, (jak śpiewa kościół): jako na matkę miłosierdzia

Matkę Łaski, ucieczkę grzeszników, orędowniczkę, pośredniczkę i nadzieję u Jezusa Chrystusa: uważam twoją opiekę jako najpewniejszy środek do otrzymania, od miłosierdzia twojego Syna, wszystkich Łask i dóbr, jakich się spodziewam i w tem i w przyszłem życiu. A o ile bezbożnicy pracowali nad obaleniem twojej Czci, ja poczytam sobie za zaszczyt największy, utrzymywać ją i krzewić, szanować ciebie, wzywać cię i być z liczby sług twoich, bronić twoich praw, i zachęcać do twojej Czci, miłości i służby, o ile będę mógł.

Racz przyjąć, o! Marjo te szczere pragnienia, które czynię u stóp twoich: racz mi otworzyć Serce twoje i pomieścić mię w niem z twoimi wiernymi sługami. Daj mi pokosztować słodyczy tego S. Serca, źródła pokoju, miłosierdzia ~~et~~ i miłości; abym, przez naśladowanie twoich cnót, mógł uwielbiać cię w wieczności, i j błogosławić nieskończoną moc Boga, który Cię uczynił tak wielką, tak świętą, tak miłą, tak cudowną, nieodejmując Ci wolnej woli, i w tem właśnie to wielka nieskończenie w człowieczeństwie twoja zasługa. Amen.

3. Modlitwa do S.go Serca Marji.

Serce Marji, ~~Matki~~ Rodzicielki Boga i Matki naszej; Serce godne miłości, najulubieńszy przedmiocie Trójcy przeczcigodnej; Serce godne uszanowania i hołdu Aniołów i ludzi; Serce najpodobniejsze do Serca Jezusowego, jako obraz najdoskonalszy; Serce dobre i litościwe na nasze nędze, racz roztopić zlodowaciałe serca nasze, aby się zupełnie stosowały do Serca ~~boskiego~~ Boga-Zbawcy; udziel im zamiłowania cnót twoich i ognia twojej miłości. Czuwaj nad Kościołem, opiekuj się nim; bądź mu schronieniem, i obroną przeciw napaściom jego nieprzyjaciół; bądź drogą wiodącą nas do Jezusa, i kanałem dostarczającym nam Łask potrzebnych do zbawienia; bądź naszem wsparciem w ~~naszych~~ niedostatkach,

niedostatkach; podporą w pokusach, ucieczką w prześladowaniu, pomocą w niebezpieczeństwach, a osobliwie w godzinę śmierci, w ostatnim boju naszego życia, gdy całe piekło spuszczone z łańcuchów na nas wysilać się będzie nad porwaniem dusz naszych. W tej strasznej chwili, od której zawisła nasza wieczność szczęśliwa, o! Panienko litościwa, daj nam uczuć tkliwość twojego Serca macierzyńskiego; okaż nam twoją władzę przy boku Jezusa, otwierając w źródle miłosierdzia bezpieczną przystań, abyśmy Cię uwielbiali w mieszkaniu błogosławionych po wszystkie wieki wieków. Amen.

Oby! boskie Serce Jezusa i ś. Serce Marji, poznał, wielbił, błogosławił, kochał, służył i wystawiał nazawsze, cały wszech-świat. Amen.

Que le divin Coeur de Jésus et le sacré Coeur de Marie, soient: connus, loués, bénis, aimés, servis et glorifiés à jamais et dans tout l'univers. Ainsi soit-il.

Uwaga. Kto mówi tę modlitewkę, za każdym razem otrzymuje 60 dni odpustu, a jeśli ją mówi codziennie przez rok cały, otrzymuje odpust zupełny w uroczystości: Narodzenia, wniebo-wzięcia i sgo Serca N. Marji Panny, byle nawiedził kościół lub ołtarz poświęcony Przenajświętszej Dziewicy.

Tudzież odpust zupełny (w godzinę śmierci) dla tych co są pilni w mówieniu tej modlitewki przez całe życie.

4° Westchnienia do S^go Serca Marji w formie Nowenny.

I^szy Dzień. O! Serce Marji, Serce niepokalane, spraw, aby Bóg miłosierny oczyścił serce moje z grzechów ~~[illegible]~~ moich.

II. Dzień. Serce Marji, najdoskonalej podobne Sercu Jezusowemu, wystaraj się dla mojego serca zupełną zgodność z boskiém Sercem twojego Syna.

III. Dzień. Serce Marji, ciągle pałające miłością Jezusa, obyś twoim przykładem serce moje zapaliło się takąż miłością.

IV. Dzień. Serce Marji, najsłodsze i najczulsze z wszystkich serc, bądź mi pociechą w moich trudach i moją ucieczką w godzinę mojej śmierci.

V. Dzień. Serce Marji, przedmiocie najmilszy Sercu Jezusowemu, uczyń serce moje miłém temu boskiemu Zbawcy.

VI. Dzień. Serce Marji, przebite mieczem boleści, błagaj twojego boskiego Syna aby mię przeszył żalem za grzechy moje.

VII. Dzień. Serce Marji, Serce Matki miłosierdzia, wlej w serce moje dobroczynność, litość i zamiłowanie pokoju.

VIII. Dzień. Serce Marji, Serce matki Bożej miłości, napełnij serce moje twoją ~~[illegible]~~ miłością.

IX. Dzień. O! Marjo, godna Córo Ojca wiecznego, godna matko Syna, godna oblubienico Ducha S^go, zaklinam Cię na Serce twoje S^te, wyjednać mi wielką czystość umysłu, serca i ciała, i bojaźliwe sumienie.

Rozdział 3.

Ćwiczenie dla uczczenia Marji Serca przebitego mieczem boleści.

℣. O, mon Dieu, venez à mon secours.
O Boże mój przybądź mi na pomoc.

℟. ~~Rex~~ + Seigneur, hâtez-vous de me secourir.
Panie, pokwap się ku ratunkowi mojemu.
Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Ś^tmu^ i.t.d.

I.

Marjo, matko boleści, ~~współ~~ współubolewam nad strapieniem twojego najczulszego Serca, jakiego doznało ~~podcz~~ smutku od czasu ~~p~~proroctwa ś. starca Simeona, który Ci przepowiedział: że Serce Twoje przebite będzie mieczem boleści. Matko tkliwa błagam Cię przez Serce tak strapione, wyjednaj mi pokorę i świętą bojaźń względem Boga.

Zdrowaś Marja.. i.t.d.

II.

Marjo, matko boleści, współubolewam nad trudami, jakich doznało Serce twoje tkliwe w podróży uciecze do Egyptu i na tułactwie w czasie wygnania. ~~w ...~~

Matko czuła, przez Serce twoje tak strapione, wyjednaj mi cnotę szlachetności, nadewszystko względem ubogich, oraz dar pobożności.

Zdrowaś Marjo –

III.

Marjo, matko boleści, współubolewam nad niespokojnościami, jakich doznało Serce twoje, gdyś zgubiła twojego Synka kochanego w powrocie z Jerozolimy. Matko tkliwa, błagam Cię przez Serce twoje tak wzruszone, otrzymać dla mnie cnotę czystości i dar sumienia.

Zdrowaś Marjo –

IV.

Marjo, matko boleści, współ-ubolewam nad strasznym smutkiem twoim, jaki przebił Serce twoje macierzyńskie, gdyś spotkała Jezusa dźwigającego Krzyż swój. Matko czuła, przez twoje Serce tak okrutnie doświadczone, uproś mi cnotę cierpliwości i dar męztwa.

Zdrowaś Marjo —

V.

Marjo, matko boleści, współ-ubolewam nad męczeństwem, jakie wytrzymało Serce twoje szlachetne, gdyś assystowała skonaniu Jezusa. Matko czuła, przez Serce twoje umęczone, otrzymaj dla mnie cnotę wstrzemięźliwości i dar rady.

Zdrowaś Marjo.

VI.

Marjo, matko boleści, współ-ubolewam nad raną, ~~jakiego~~ jaką wycierpiało Serce twoje litościwe, na widok włóczni otwierającej bok Jezusowi i dziurawiącej jego Serce najukochańsze. Matko czuła, błagam Cię przez twoje Serce wskroś przebite, otrzymaj mi cnotę miłości bratniej dobro-czynnej oraz dar wyrozumiałości —

Zdrowaś Marjo —

VII.

Marjo, matko boleści, współ-ubolewam nad wstrząśnieniami, jakich doświadczyło Serce twoje podczas pogrzebu Jezusa. Matko czuła, przez największą gorycz jaką czuło Serce twoje, otrzymaj mi cnotę czujności i dar mądrości.

Zdrowaś Marja —

℣. Módl się za nami, Panno najbardziej strapiona,

℟. Abyśmy się stali godnymi obietnic Jezusa Chrystusa.

Módlmy się.

Panie Jezu X^{te}, błagamy obecnie i na godzinę naszej śmierci, o przyczynę błogosławionej Panny Maryi, twojej Matki, której dusza święta przebita była mieczem boleści, w czasie twojej Męki. Amen.

Uwaga. Kto wykonywa to ćwiczenie, zyskuje za każdy raz 100 dni odpustu, który można offiarować i za dusze zmarłych.

Dział III.

Ćwiczenia pobożne względem świętego Józefa.

Rozdział 1.

Litanja o Ś. Józefie.

Seigneur, ayez pitié de nous.
Jésus-Christ, ayez pitié de nous.
Seigneur, ayez pitié de nous.
Jésus-Christ écoutez-nous.
Jésus-Christ exaucez-nous.
Père céleste, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous.
Fils, rédempteur du monde, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous.
Esprit saint, qui êtes Dieu, ayez pitié de nous.
Trinité sainte, qui êtes un seul Dieu, ayez pitié de nous.
Cœur de Jésus, qui nous aimez d'un amour infini et que nous devrions aimer de même, ayez pitié de nous.
Cœur de Marie, spécialement uni au Cœur de Joseph, votre époux,
Saint Joseph, choisi pour époux de Marie par préférence à tous les autres hommes,
Saint Joseph, qui avez été confirmé en grâce,
Saint Joseph, le plus grand des patriarches,

Priez pour nous.

Panie, zmiłuj się nad nami.
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.
Panie, zmiłuj się nad nami.
Jezu Xste usłysz nas.
Jezu Xste, wysłuchaj nas.
Ojcze z nieba Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu, odkupicielu świata Boże, zmiłuj się nad nami.
Duchu Sty Boże, zmiłuj się nad nami.
Trójco święta, jedyny Boże, zmiłuj się nad nami.
Serce Jezusowe kochające nas miłością nieskończoną, a które my powinniśmy kochać także, zmiłuj się nad nami.
Serce Maryi, szczególniej zjednoczone z Sercem Józefa, twojego małżonka, módl się za nami.
Święty Józefie, wybrany za oblubieńca Maryi, nad wszystkich innych mężczyzn, módl się za nami,
S. Józefie, w łasce utwierdzony módl się za nami.
S. Józefie, największy z patryarchów, módl się za nami.

S. Joseph, époux vierge d'une mère vierge,
S. Joseph, soutien et consolateur de la Mère de Dieu,
S. Joseph, vous à qui le Fils de Dieu a daigné donner le nom de père,
S. Joseph, qui avez vu le Maître de toutes choses se soumettre à vos ordres,
S. Joseph, qui avez eu le bonheur d'être, après Marie, le premier à adorer le Fils de Dieu fait homme,
S. Joseph, le guide de la sagesse incarnée,
S. Joseph, que Dieu a jugé digne de faire entrer en communication des mystères les plus profonds et les plus sacrés de son cœur,
S. Joseph, nourricier de celui qui nous nourrit tous,
S. Joseph, organe du Verbe pendant le silence de son enfance,
S. Joseph, gardien du trésor des cieux,
S. Joseph, qui avez sauvé la vie au Sauveur du monde,
S. Joseph, qui vous êtes trouvé le chef du maître de toutes choses,

P-r-i-e-z p-o-u-r nous

S. Józefie, dziewiczy (niepokalany) małżonku Matki-Panny,
S. Józefie, podporo i pocieszycielu Boga-Rodzicy,
S. Józefie, tobie Syn Boży raczył nadać imię swego ojca,
S. Józefie, tobie się Władca wszech świata poddał pod rozkazy,
S. Józefie, tyś pierwszy po Maryi miał to szczęście oddać pokłon Synowi Bożemu wczłowieczonemu,
S. Józefie, przewodniku Mądrości wczłowieczonej,
S. Józefie, ciebie Bóg osądził godnym powiernikiem najgłębszych i najświętszych tajemnic swego serca,
S. Józefie, karmicielu tego co żywi cały wszech-świat,
S. Józefie, nauczycielu mowy Słowa Przedwiecznego w jego dziecięctwie,
S. Józefie, stróżu skarbu niebiańskiego,
S. Józefie tyś ocalił życie Zbawicielowi świata,
S. Józefie, kierowniku wszechwładnego Pana wszystkich,

M-ó-d-l s-i-ę za nami.

S. Joseph, qui avez logé le Fils de Dieu en son exil sur la terre,

S. Joseph, le coadjuteur du grand conseil,

S. Joseph, le chef de la plus sainte et de la plus noble de toutes les familles,

S. Joseph, qui avez été servi par le roi et la reine des cieux,

S. Joseph, le premier objet de l'amour de Jésus et de Marie,

S. Joseph, vous qui êtes sans égal parmi tous les hommes,

S. Joseph, d'autant plus élevé au-dessus des anges, que votre nom est au-dessus du nom de ces esprits célestes,

S. Joseph, vous à qui Jésus et Marie ont communiqué l'abondance de toutes les grâces pendant tant d'années qu'ils ont passées avec vous,

S. Joseph, vous qui avez fait une si belle mort entre les bras de Jésus et de Marie,

S. Joseph, qui êtes du nombre des justes qui sont ressuscités avec Jésus-Christ,

S. Joseph, vous dont le trône dans les cieux est tout près des trônes de Jésus et de sa mère,

P-r-i-e-z p-o-u-r n-o-u-s

S. Józefie, dający gościnę Synowi Bożemu w jego wygnaniu ziemskiém,

S. Józefie, pomocniku wielkiej rady,

S. Józefie, głowo najszlachetniejszej i najświętszej rodziny,

S. Józefie, tobie, Król i Królowa niebios usługiwali,!

S. Józefie, najmilszy przedmiocie Jezusowi i Maryi,

S. Józefie, ty nie masz równego sobie między ludźmi,

S. Józefie, tém wyżej podniesiony jesteś nad aniołów, im Twoje imię wyższe jest nad imiona tych duchów niebiańskich,

S. Józefie, tobie Jezus i Marya ciągłém swojém towarzystwem przez tyle lat natchnęli obfitość wszelkich łask,

S. Józefie, tyś najpiękniejszą śmiercią skonał na rękach najdroższych, Jezusa i Maryi,

S. Józefie, tyś się znajdował w liczbie sprawiedliwych co zmartwychwstali z Jezusem Chrystusem,

S. Józefie, tron twój w niebie blisko jest tronu Jezusowego i matki Maryi,

M-ó-d-l się za nami.

S. Joseph, protecteur des mourants, priez pour nous.

S. Józefie szczególny Patronie (orędowniku) konających, módl się za nami.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, pardonnez-nous, Jésus.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Jezu.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, exaucez-nous, Jésus.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Jezu.

Agneau de Dieu, qui effacez les péchés du monde, ayez pitié de nous, Jésus.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami, Jezu.

V. Priez pour nous, bien heureux Joseph,

R. Afin que nous devenions dignes des promesses de Jésus-Christ.

Módl się za nami najbłogosławieńszy Józefie,

Abyśmy się stali godnymi obietnic Jezusa Chrystusa.

Módlmy się.

Boże, któryś Sgo Józefa nad wszystkich innych wybrał za małżonka błogosławionej Marji zawsze Pannie, a Synowi twojemu Panu naszemu Jezusowi Chrystusowi na ojca żywiciela; dozwól, prosimy Cię, aby potężne jego wstawiennictwo i jego zasługi wspomagały nas wszystkich, którzy z radością szanujemy jego najwyższą godność do jakiej go wywyższyłeś; błagamy cię o to, przez tegoż Jezusa Chrystusa Pana naszego, który żyje i króluje z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Sgo. Amen.

Pozdrowienie Sgo Józefa.

Sty Józefie, ojcze karmicielu Jezusa i małżonku czysty Przenajbłogosławieńszej Panny Maryi, módl się za nami, teraz i w godzinę śmierci naszej. Amen.

2° Modlitwa do Sgo Józefa.

Naj-Błogosławieńszy Józefie, czysty małżonku Boga-Rodzicy, ojcze-karmicielu Zbawcy świata, stróżu, powierniku, naśladowco i współpracowniku obojga, na widok twoich świetnych prerogatyw, na widok władzy od Boga udzielonej na ziemi i niebie, poświęcam tobie moje serce; chcę, aby po świętych Sercach Jezusa i Maryi, twoje było najpierwszym przedmiotem mojego uszanowania i mojej miłości.
O wielki Święty, czemuż nie mogę przywieść wszystkich serc do twojego tronu! Ofiaruję ci przynajmniej moje; poddaję je twojemu łagodnemu panowaniu. Serce twoje najbardziej pałało miłością dla Jezusa i Maryi, oraz miłością bliźniego; serce twoje najwięcej pragnęło, aby taż miłość królowała we wszystkich sercach. Zapal ten ogień miłości w sercu mojem: niech je opłomieni, niech je strawi. Otrzymaj mi łaskę umierać w upałach tej miłości; spraw, aby ostatnie wyrazy i zdania, jakie moje usta konające głosić będą, były te święte, słodkie i miłe imiona: Jezus, Marya, Józef. Amen.

3° Modlitwa do Świętej Rodziny.

O najszlachetniejsza i najświętsza z wszystkich rodzin, familijo: Jezus, Maryo i Józefie, wasze imiona wyższe nad wszystkie imiona sprawiają radość niebu, ufność ziemi, a przestrach piekłu, oto klęczący pokornie u stóp waszych ja jeden z synów waszych, chociażem niegodzien nosić to piękne imię, ale ty dajesz mi łaskę wielkiej ufności w twoją dobroć.
Przyłączam się do całego dworu niebiańskiego, oraz do grona dusz sprawiedliwych oddających tobie hołd tu na ziemi, a to w tym celu, aby uczcić wasze wielkości i podziękować

Ci Rodzino Święta za wszystkie dobrodziejstwa od Ciebie otrzymywane. Oby wasze ukochane Imiona coraz więcej poznawano, miłowano i wielbiono; oby wasza błoga cześć szerzyła się aż do krańców ziemi, i trwała aż do najpóźniejszych wieków! Wszyscy co was znajdą, cieszyć się będą życiem i posiądą zadatek błogosławionej nieśmiertelności.
Jezusie, Maryo i Józefie, uczyńcie mię coraz milszym waszym oczom. Boże Dziecię, spraw, abym naśladował twoje posłuszeństwo względem swoich rodziców, poddając się umysłem i sercem moim zwierzchnikom kierującym mną na drodze zbawienia. Maryo i Józefie, przypuście mię do waszej najserdeczniejszej jedności z Jezusem; dajcie mi to osiągnąć przez częstą świętą kommunję, i dlatego więc, wprzód nim do niej przystąpię, wyjednajcie mi łzy szczerej pokuty złączonej ze spowiedzią, i dajcie mi łaskę z łatwością pokonać przeszkody mogące się nastręczać wbrew mojemu szczęściu.
Tym sposobem zacznie się i udoskonalać się będzie z dnia na dzień to święte zjednoczenie mojego serca z waszemi; do czego wzdycham jedynie tu na ziemi, i proszę, aby się dokonało w ostatnią moją godzinę. Tak jest. Wy wszyscy troje, ufam że przyjdziecie do mego łożka śmierci, aby mi ją uczynić błogą, i mnie zaprowadzić do wiekuistego przybytku. Amen.

Dział IV.

Pieśni ku czci i honorowi świętych Serc: Jezusa, Maryi i Józefa.

1.

Cantique en l'honneur du sacré Cœur de Jésus.

Pieśń na cześć Przenajświętszego Serca Jezusa Chrystusa.

Solo.

D'un Dieu plongé dans la tristesse,
Mortel, écoute les accents:
„Je t'aime, hélas! et ma tendresse"
„S'exhale en soupirs impuissants.
„Enfant ingrat, cœur inflexible
„Mais toujours si cher à mon coeur,
„Seras-tu toujours insensible
„A mon amour, à ma douleur?"

Śmiertelniku pogrążony od Boga w smutku posłuchaj głosu:
Ah, ja cię kocham! ale czułość moja wyczerpuje się napróżno w westchnieniach.
Dziecię niewdzięczne, serce uparte,
ale zawsze tak drogie mojemu Sercu,
czyliż zawsze będziesz nieczułem na moją miłość i na moją boleść?„

Duo.

Non, non, consolez-vous, Seigneur,
De votre Coeur blessé la voix attendrissante
Dans ces jours d'opprobre et d'erreur,
Après tant de combats, sort enfin triomphante.

Nie, nie, pociesz się Panie,
Z Twojego Serca zranionego wychodzi nareszcie z tryumfem po tylu walkach, głos rozrzewnienia w tych dniach hańby i błędu.

Chœur. Chór.

Triomphez donc, Cœur de Jésus;
Mon cœur est enchainé: il est votre victoire.
Triomphez donc, Cœur de Jésus,
Vous serez à jamais mon amour et ma gloire.

Tryumfuj więc, o Serce Jezusowe; serce moje jest Tobie podbite, jest twojem zwycięztwem. Tryumfuj więc Serce Jezusowe, Ty będziesz zawsze moją miłością i moją chwałą.

Solo.

Il nous invite, il nous appelle
Nous captive par ses bienfaits;
Ah! qui de nous encor rebelle
Ferme le cœur à tant d'attraits?
En vous, Cœur mille fois aimable,
Notre âme a trouvé le repos,
Et le bonheur seul véritable
Dans vos charmes toujours nouveaux.

To Serce przenajśw. zaprasza nas do siebie, wzywa nas, zmusza nas swemi dobrodziejstwy; ah! któż z nas jeszcze na tyle powabów zamknie buntowniczo swoje serce?
O! w Tobie, Serce Jezusa najukochańsze, dusza nasza znalazła odpoczynek, a szczęście jedynie prawdziwe w twoich wdzłbach zawsze nowych.

Duo.

La paix au sein de tous les maux,
Du cœur qui vous honore est l'heureux
apanage;
Notre amour charme les travaux
Et les tristes ennuis d'un long
pèlerinage.

Błogim owocem serca wysławiającego ciebie jest pokój wśród nieszczęść; miłości Ciebie umila prace i smętne tęsknoty pielgrzymki długiej.

Chœur. Chór.

Triomphez donc etc.

Tryumfuj więc itd. jawyżej.

Solo.

Signe d'amour et d'espérance,
Auguste Cœur percé pour nous,
Enfants du Ciel et de la France,
Nous nous rallions tous à vous.
Ah! puissent nos faibles hommages
Faire oublier nos attentats!
Puissions-nous, après tant d'outrages,
Mourir plutôt que d'être ingrats.

Godłem miłości i nadziei jest dla nas
przebite Boskie Serce Jezusa,
My dzieci Nieba i Francji
Łączymy się wszyscy z Tobą.

Ah! oby nasze niedołężne hołdy
Mogły zagładzić nasze napady!
Obyśmy mogli, po tylu zniewagach,
Raczej umrzeć niż zostać niewdzię-
cznikami.

Duo.

Oui, c'en est fait; jusqu'au trépas,
Cœur sacré, par l'encens d'un faible
sacrifice,
Des cœurs qui ne vous aiment pas
Nous voulons réparer la coupable
injustice.

Tak jest, stało się; lecz o! Serce
Przenajśw. aż do zgonu, kadzi-
dłem słabego poświęcenia, pragnie-
my wynagrodzić zbrodniczą niespra-
wiedliwość tych serc, co Ciebie nie
miłują.

Chœur.

Triomphez donc etc.

Chór.

Tryumfuj więc, o! Serce Jezusowe.

II

Même sujet.

Perçant les voiles de l'aurore,
Le jour apparait dans les cieux:
Ainsi, Cœur sacré, que j'adore,
Tout rayonnant d'amour tu viens
frapper mes yeux.

Refrain.

Séraphins, à ce roi suprême
Souffrez que j'offre vos ardeurs;
Pour aimer Jésus comme il aime,
Faibles mortels, c'est trop peu de nos cœurs.
(bis).

Ce Cœur généreux, magnanime,
Du ciel irrité contre nous
Voulut devenir la victime
Et nous mit à l'abri des traits de son courroux.

Sérafins etc.

Des instruments de son supplice
Il dresse un trophée en ce jour,
Quel noble et touchant artifice
Pour captiver nos cœurs, les gagner sans retour.

Séraphins etc.

Contemplez la croix qui s'élève
Du Cœur entr'ouvert de Jésus:

Ten sam przedmiot.

Przebijając zasłonę jutrzenki
Dzień świta na niebie:
Tak,° Serce Przenajśw. Jezusa, które czczę,
Promieniejąc blaskiem miłości uderzasz
moje oczy.

Zwrotka.

Serafiny, temu królowi najwyższemu
pozwólcie mi ofiarować wasze gorące modły.
Nędzni śmiertelnicy! kochać Jezusa
jak on kocha, to bardzo mało dla serc
naszych.

To Serce szlachetne i wspaniało-myślne,
Zagniewane w niebie na nas,
Raczyło stać się ofiarą
I nas zasłonić przed ciosami
swojego gniewu.
Serafinowie i t.d.
Z narzędzi swojej Męki układa trofeum w tym dniu, (nabożeństwo Czerwcowe).
O! jakże szlachetny i rozrzewniający sposób podbić nasze serca i pozyskać
je na zawsze.
Serafinowie i t.d.
Rozmyślaj nad Krzyżem wznoszącym się
z przebitego Serca Jezusowego:

Le sang de Jésus est la sève
Qui fait croître et fleurir cet arbre des élus.

Séraphins, etc.

Sondez la profonde blessure
D'où des flots de sang ont coulé:
C'est là qu'attendri je mesure
A quel excès d'amour Jésus s'est immolé.

Séraphins, etc.

Comptez ces épines cruelles;
Jésus en soutient les rigueurs:
A leur aspect, âmes charnelles,
Oseriez-vous encor vous couronner de fleurs?

Séraphins, etc.

Que vois-je des torrents de flammes
S'élancent du Cœur de mon Dieu!
Amour, oui, c'est toi qui l'enflammes,
Ah! partout en ces lieux répands un si beau feu.

Séraphins, etc.

Autour de ce Cœur, ô saints anges,
Tremblant et joyeux à la fois,
Chantez, célébrez ses louanges.
A vos chants s'uniront et nos cœurs et nos voix.

Séraphins, etc.

O Cœur, notre unique espèrence
Couronne en ce jour tes bienfaits:
Deviens le salut de la France
Et force tous les cœurs à t'aimer à jamais.

Séraphins, etc.

Krew Jezusowa jest posiewem,
Która czyni, że rośnie i kwitnie to drzewo wybrańców.

Serafinowie i t.d.

Zmierz głębokość rany, z której potoki
Krwi wypłynęły: tu ja rozczulony
Zastanawiam się nad wielką miłością
Jezusową z jaką się ofiarował za nas!

O Serafinowie i t.d.

Policz te ciernia okrutne, których ukłócia straszne (przez czaszkę do mózgu) wytrzymuje Jezus: o! dusze zatopione w rozkoszach występnych, na widok tych kolców, ośmielicież się jeszcze wieńczyć kwiatami?

O! Serafinowie i t.d.

Cóż to ja widzę? kłęby płomieni buchające z przenajśw. Serca mojego Boga-Człeka! Tak jest, to ty Miłości tak gorejesz! Oby ten święty ogień ogarnął wszystkie miejsca!

Serafinowie pałający ogniem i t.d.

O święci aniołowie okalający to boskie Serce, drżąc i radując się zarazem, Śpiewajcie, sławcie jego pochwały; z waszemi pieniami zjednoczą się i serca i głosy nasze.

Serafinowie i t.d.

O Serce przenajśw. jedyny nasz zdroju (nadziei), Uwieńcz w tym dniu twoje dobro-dziejstwa: stań się zbawieniem Francji i pociągnij wszystkie serca aby Cię kochały na zawsze.

Serafinowie. i t.d.

111.

Même sujet.

Cœur de Jésus, Cœur à jamais aimable,
Cœur digne d'être à jamais adoré,
Ouvre à mon cœur un accès favorable.
Bénis ce chant que je t'ai consacré.

Aide à ma voix à louer ta puissance,
Ta vive ardeur, tes charmes, tes attraits,
Tes saints soupirs, tes transports, ta clémence,
Ton tendre amour, l'excès de tes bienfaits.

O divin Cœur, ô source intarisable
De tout vrai bien, de douceur, de bonté,
Tu réunis dans ton centre adorable
Tous les trésors de la Divinité.

Maître des dons de sa magnificence,
Arbitre seul des célestes faveurs,
Cœur plein d'amour, tu mets ta complaisance,
À les répandre, à les voir dans nos cœurs.

Jésus naissant déjà fait ses délices
De se livrer et de souffrir pour nous;
Déjà son Cœur nous donne les prémices
De flots de sang qu'il vient verser pour tous.
Ce Cœur, toujours sensible à nos disgrâces,
Sur nos besoins s'ouvrit de jour en jour.
Et du Sauveur marqua toutes les traces
Par tous les traits d'un généreux amour.

Ten sam przedmiot.

O przenajświętsze Serce Jezusowe zawsze godne miłości i czci; otwórz mojemu sercu przystęp łaskawy, pobłogosław tę pieśń, którą Ci zanuciłem.

Wesprzyj mój głos uwielbiać twoją wszech-moc, twój żywy zapał, ozdoby, powaby, święte westchnienia, uniesienia, twoją łaskawość i czułą miłość, obfitość twych dobrodziejstw.

O Serce boskie, zdroju nieprzebrany wszelkiego dobra, i prawdy, łagodności i cichości, Ty jednoczysz w tém ognisku czci-godnem wszystkie skarby Bóztwa.

Serce pełne miłości, ty jesteś rozdawcą darów Bożych, tyś jedyny sędzia łask niebiańskich; ty masz przyjemność udzielać je hojnie i oglądać w naszych sercach.

Jezus tylko co narodzony, już czyni sobie roskosz, cierpieć i ofiarować się za nas; już Serce jego daje nam pierwiastki: strumienie krwi rozlanej za nas (przy obrzezaniu.).
Serce to zawsze tkliwe na nasze niełaski
Na nasze potrzeby otwiera się codziennie.
Serce to nacechowało ślady wszystkie Zbawiciela znakami najszlachetniejszej miłości.

Quand Jésus suit la brebis infidèle,
Son Cœur conduit et fait hâter ses pas.
Quand il reçoit un fils ingrat, rebelle,
Son Cœur étend et resserre ses bras.
Quand à ses pieds la femme pénitente
Vient déposer ses pleurs et ses regrets,
Son Cœur en fait une fidèle amante
Qu'il enrichit de ses plus doux bienfaits.

C'est dans ce Cœur, de tous les cœurs l'asile,
Que l'âme tiède excite sa langueur,
Que le pécheur a son pardon facile,
Que le fervent enflamme son ardeur,
Le cœur plongé dans le sein des disgrâces
Trouve dans lui l'oubli de sa douleur,
Et le cœur faible une source de grâces
Qui le remplit de force et de vigueur.

Jardin sacré, et vous, montagne sainte,
Tristes témoins de Jésus affligé,
Apprenez-nous dans quel excès de crainte,
Dans quels ennuis son Cœur était plongé,
Quand de la mort sentant la vive atteinte
Et tout le poids du céleste courroux,
Ce Dieu d'amour voyait la terre teinte
Des flots de sang qu'il répandait pour nous.

Ce fut son Cœur qui d'un amer calice
Lui fit pour nous accepter les rigueurs,
Et qui pour nous l'offrit à la malice,
A tous les traits de ses persécuteurs.

Gdy Jezus szuka owcy niewiernej,
To Serce jego wiedzie i przyśpiesza jego kroki.
Kiedy przyjmuje syna niewdzięcznego i marnotrawnego, Serce jego wyciąga i ściska jego ramiona. Kiedy u stóp jego niewiasta pokutująca składa swoje płacze i żale, (Magdalena), Serce Jezusowe czyni z niej wierną miłośnicę i ubogaca ją najmilszemi względami.

Tak jest: w tym to Sercu, ucieczce wszystkich serc, dusza obojętna orzeźwia swoją otrętwiałość, grzesznik znajduje łatwe przebaczenie, gorliwy rozpłomienia swój zapał, Serce pogrążone w nieszczęściach na widok Serca Jezusowego zapomina o swej boleści, a serce chwiejące się znajduje źródło łask napełniających je męztwem i wytrwałością:

Ogrójcu ś. i ty góro Oliwna, smętni świadkowie strapionego Jezusa,

Naucz cie nas w jakich przepaściach: bojaźni, tęsknoty, pogrążało się Serce jego, kiedy czując najdotkliwiej cios śmierci na jego życie! (Trzy.) cały ogrom gniewu ojcowskiego, Ten Bóg-Człowiek pełen miłości widział ziemię ufarbowaną potokami Krwi którą miał za nas przelać.

To Serce jego kazało mu wypić za nas Kielich gorzkiej i najstraszniejszej bo na Krzyżu Męki i Śmierci, Serce to jego wydało go za nas na przekleństwo i urągowiska jego katów.

Si sur la croix Jésus daigne s'étendre,
Son Cœur l'y fixe, et s'il daigne y mourir
Oui, c'est son Cœur, ce Cœur pour nous si tendre,
Qui nous fait don de son dernier soupir.

Jeżeli na Krzyżu Jezus pozwala się rozciągnąć, to Serce jego kładzie go tam, i jeżeli raczy na Krzyżu umierać, to Serce jego najczulsze dla nas, darzy nas ostatniem westchnieniem.

Mais c'est encor trop peu pour sa tendresse:
Ce même Cœur, fixé sur nos autels,
Se reproduit, se ranime sans cesse,
Pour s'y prêter au bonheur des mortels.
C'est là toujours que, placé sur un trône
D'amour, de paix, de grâce et de douceur,
Pour eux il s'offre, il s'immole, il se donne,
Pour tout retour n'exigeant que leur cœur.

Ależ to jeszcze mało rzekłem o jego tkliwości: To samo Serce jego, umieszczone na naszych ołtarzach, przeistacza chleb i wino w swoje Ciało i Krew, i mieszka ciągle, aby pomagać ludziom do szczęścia. Na tym to tronie: miłości, pokoju, łaski i pociechy, ustawicznie bytujący, ofiaruje się, poświęca i daje ludziom żądając wzamian tylko serca.

Cœurs trop long-temps endurcis, insensibles,
À ses désirs vous refuseriez-vous?
Par quels bienfaits, par quels traits plus visibles,
Peut-il montrer ses tendres soins pour vous?
Ce riche don de son amour extrême
Ne pourra-t-il vous vaincre, vous charmer?
Ah! mille fois, mille fois anathème
Au cœur ingrat qui ne veut point l'aimer!

Serca zbyt dawno zatwardziałe i nieczułe, czyliż jeszcze będziecie się opierać tym jego pragnieniom?
Jakiemiż dobrodziejstwy, jakiemi rysami żywszemi może uwidocznić swoją pieczę względem nas?
Ten bogaty dar jego miłości największej, czyliż nas nie przekona i nie podbije sobie?
Ah! tysiąc kroć, tysiąc kroć przekleństwo sercu niewdzięcznika gardzącego jego miłością!

Par quel excès, hélas! d'irrévérence,
De sacrilège et de témérité,
Par quel oubli, par quelle indifférence,
N'ose-t-on point outrager sa bonté!
Cœurs innocents et vous, âmes ferventes
Vengez, vengez et sa gloire et ses dons;
Rendez pour lui vos flammes plus ardentes,
Vos voeux plus purs, vos respects plus profonds.

Biada nam! jeśli występkami nieuszanowania, świętokradztwa, zuchwalstwa, opieszałości, obojętnienia, ośmielemy się znieważać jego dobroć.
O wy serca niewinne i dusze gorliwe, powetujcie, powetujcie i jego chwałę i jego dary;
Składajcie mu wasze płomienia gorętsze, wasze śluby czystsze, wasze hołdy głębsze.

Que sur la terre, à jamais d'âge en âge,
Ce Cœur sacré, caché dans nos lieux saints,
Ait et les vœux, et l'amour, et l'hommage,
Et le tribut de l'encens des humains!
Que dans les cieux les puissances l'honorent!
Qu'il règne après les siècles éternels!
Que tous les cœurs et l'aiment et l'adorent,
Que tous les cœurs soient pour lui des autels!

Oby na ziemi, zawsze od pokolenia do pokolenia, to Serce przenajśw. mieszkające na katolickich ołtarzach, odbierało od ludzi: i śluby, i miłość, i hołdy, i cło nabożeństwa oraz kadzidło modlitw!
W niebiesiech oby je czcili aniołowie!
Oby królowało po wszystkie wieki!
Oby wszystkie serca, i kochały je i czciły!
Oby wszystkie serca były dlań ołtarzami!

Cœur de Jésus, sois à jamais ma gloire;
Sois mon cœur, mes charmes, ma douceur,
Sois mon soutien, ma force, ma victoire,
Ma paix, mon bien, ma vie et mon bonheur;
Sois à jamais toute mon espérance,
Sois mon secours, mon guide, mon Sauveur.
Sois mon trésor, ma fin, ma récompense,
Mon seul partage et le tout de mon cœur.

Serce Jezusowe, bądź mi moją chwałą; ozdobą, pociechą, opieką, siłą, zwycięztwem, spokojem, majątkiem, życiem i szczęściem;
Bądź mi zawsze pełnią nadziei, pomocą, przewodnikiem i zbawcą, bądź mi skarbem, celem, nagrodą, jedynym udziałem i pełnią mojego serca.

IV.

Cantique en l'honneur du sacré Cœur de Marie.

Pieśń ku uwielbieniu Świętego Serca Marji-Boga-Rodzicy Dziewicy Niepokalanej.

Refrain.

De notre auguste Mère
Chantons le Cœur brûlant d'amour:
Que les cœurs de la terre
L'honorent en ce jour!

Naszej Królowy - Marji
Opiewajmy Serce płonącego miłością
Niech serca ludzkie
Uwielbiają Je w tym dniu!

Te cztery wiersze nazywają się zwrotką = Refrain
ponieważ się powtarzają -

117. Cœur sacré de Marie,
Cœur tout brûlant d'amour,
Cœur que la terre envie
Au céleste séjour,
Communique à nos âmes
Un rayon de ce feu,
De ces hereuses flammes
Dont tu brûlas pour Dieu.

De notre auguste, etc.

Sanctuaire ineffable
Où reposa Jésus,
O source intarissable
De toutes les vertus,
Percé sur le Calvaire
D'un glaive de douleur,
Tu ne vois sur la terre
Que mépris, que froideur.

De notre auguste, etc.

Cœur tendre, Cœur aimable,
Des pécheurs le recours,
Leur malice exécrable
Te perce tous les jours.
Ah! puissent nos hommages
Réparer aujourd'hui
Tant de sanglants outrages
Qu'on te fait à l'envi!

De notre auguste, etc.

Montre-toi notre mère;
De tes enfants chéris
Reçois l'humble prière

Serce święte Marji
Serce całe płonące miłością,
Serce którego ziemia zazdrości
niebu, udziel naszym duszom
Promień tego ognia, tych błogich
płomieni któremiś pałałaś dla
Boga-Człeka!

Naszej Królowy Marji i.t.d.

Świątynio niewysłowiona
w której łonie spoczywał (kształtował się) Jezus,
O źródło niewyczerpane cnót wszelkich,
Serce przebite na Kalwarji
Mieczem boleści,
Widzisz teraz na ziemi
Tylko pogardę i obojętność.

Naszej Królowy-Marji i.t.d.

Serce tkliwe, Serce nadobne,
Ty jesteś grzesznikom obroną i pomocą
A przecież ich złość przeklęta
Przebija Cię po wszystkie dni.
Ah niestety! oby nasze hołdy mogły
Wynagrodzić dzisiaj
Tyle krwawych zniewag
Wyrządzanych Tobie nawyścigi!

Naszej Królowy-Marji i.t.d.

Pokaż się naszą Matką;
Przyjm pokorną modlitwę
Twoich ukochanych dzieci,

Pour l'offrir à ton fils.
Conduis-nous sous ton aile
Jusqu'au Cœur de Jésus.
Une mère peut-elle
Essuyer un refus?
De notre auguste, etc.

Même sujet.

Heureux qui du Cœur de Marie
Connait, honore les grandeurs,
Et qui sans crainte se confie
En ses maternelles faveurs!
Après le Cœur du divin Maitre,
A qui seul est dû tout encens,
Fût-il jamais et peut-il être
Un Cœur plus digne de nos chants?

Les cieux se trouvent sans parure
Auprès des traits de sa beauté;
Et l'astre roi de la nature
Près d'elle a perdu sa clarté.
Cours au temple, ô Vierge chérie,
Offrir ton Cœur à l'Eternel.
Jamais plus agréable hostie
Ne fut portée à son autel.

C'est là que ce cœur si docile,
Soumis aux éternels desseins,
Se forme à devenir l'asile
Et le séjour du Saint des saints.

Ofiaruj ją twojemu Synowi.
Prowadź nas pod twojem skrzydłem,
Aż do Serca Jezusowego.
Jesteś naszą Matką czyliż więc
Możesz odrzucić tę naszą prośbę?
Naszej Królowej Marji itd.

V.

Tensam przedmiot.

Szczęśliwy kto zna i uwielbia
Zalety Serca Marji,
I kto z ufnością powierza się
Jej macierzyńskim względom!
Po Sercu Boga-Człeka JXsa
Któremu należy się od nas cześć boska,
Czyliż było kiedy, lub może być
Serce godniejsze naszych pochwał
nad Serce Boga-Rodzicy?

Niebiosa są bezbarwne
Obok rysów Twojej piękności.
A gwiazda król przyrody (Słońce)
Przy Tobie stracił swoją jasność.
O Panno najmilsza, w świątyni nieba
Ofiaruj za nas Twe Serce Przedwiecznemu.
Nigdy milsza ofiara (prócz hostji Syna)
Nie była położona na jego ołtarzu.

Tam to Serce Marji tak uległe,
Posłuszne przedwiecznym jego zamiarom,
Urabia się na dom i pałac
Króla świętych. (JXsa)

Oh! de quels charmes fut suivie,
De quels transports, de quelle ardeur,
L'union du Cœur de Marie
Avec celui du Dieu Sauveur!

Quand Jésus, né dans l'indigence,
Baigne pour nous ses yeux de pleurs, ~~pour nous~~
Marie, avide de souffrance,
Aime à s'unir à ses douleurs.
Quand, chargé de nos injustices,
Il veut de son sang innocent
Pour nous répandre les premices,
Le Cœur de Marie y consent.

Quelle force aida son courage
Lorsqu'elle osa suivre les pas
De celui qu'une aveugle rage
Trainait au plus affreux trépas!
Voyez-le, ce Cœur intrépide
Par les mêmes mains dechiré,
Qui percent d'un fer déicide
Le Cœur de son fils expiré.

Hâtez-vous d'offrir à son trône,
Saints anges vos tributs d'honneur,
Chantez du Dieu qui la couronne
Les dons, la bonté, la faveur.
Et nous, fils d'un père coupable,
Ici-bas condamnés aux pleurs,
Cherchons dans ce Cœur secourable
Un abri contre nos malheurs.

Oh! z nakradości, jakież ozdoby (krasy)
Jakie uniesienia, jaki zapał,
Towarzyszyły zjednoczeniu Serca Marji
Z Sercem Boga Zbawiciela!

Kiedy Jezus urodzony w niedostatku,
Kąpie we łzach swoje oczęta za nas,
Wtedy Marja chciwa męki,
Chętnie podziela jego boleści.
Kiedy Jezus obciążony naszemi grzechami,
Przelewa pierwiastki swojej krwi najśw.
(przy obrzezaniu) dla zbawienia naszego,
Serce Marji zezwala na ten przelew.

Jakaż siła wspierała jej męztwo
Gdy śmiała wstępować w świeżej krwi
ślady tego Króla-Męczennika, którego
Zaślepiona wściekłość wlokła na
Śmierć najokropniejszą bo Krzyżową!
Patrz na to Serce nieustraszone,
Temi samemi rękami szarpane,
Które Bogo-bójczem żelazem
Przebijają Serce jej Synowi konającemu.

O Święci aniołowie śpieszcie ofiarować, Jej tronowi wasze cła honoru;
Opiewajcie dary, dobroć, łaskę Boga
Który ją wieńczy koroną w niebie.
A my synowie i córy ojca zbrodniarza,
Skazani na łzy i płacz tu na tym globie,
Szukajmy w tém Sercu opiekuńczem
Marji, Lekarstwa na nasze nieszczęścia.

O Cœur de la plus tendre Mère,
Cœur plein de grâce et de bonté,
O vous, sur qui, dans leur misère,
Vos enfants ont toujours compté;
Daignez être notre refuge
Et notre appui dans tous les temps;
Mais surtout calmez notre Juge
Dans le dernier de nos instants.

O Serce najtkliwszej Matki,
Serce pełne Łaski i dobroci,
O Matko, na którejpomoc, w swej
niedoli, zawsze liczyły twoje dzieci;
Racz być naszą ucieczką
I naszą obroną we wszystkich czasach,
A osobliwie przejednaj nam
Naszego Sędziego w godzinę śmierci.

Pisałem w dzień Matki-Boskiej Szkaplerznej dnia 16. Lipca.

VI.

Cantique en l'honneur de Saint Joseph.

Refrain.

À Joseph, en ce jour,
Gloire, honneur, louange, amour!
Bénissez-le, saints Anges;
Célébrez sa grandeur;
Offrez-lui tous en chœur
Mille et mille louanges.
À Joseph, en ce jour,
Gloire, honneur, louange, amour!

Ah! publions sa gloire,
Nous aussi ses enfants,
Exaltons dans nos chants
Son aimable mémoire.
À Joseph, etc.

Après sa sainte mère,
De toute éternité
Dieu vous a destiné
Au plus haut ministère.
À Joseph, etc.

Pieśń sławiąca honor Ś. Józefa.

Zwrotka - dwa pierwsze wiersze.

Józefowi, w tym dniu,
Sława, honor, uwielbienie, miłość!
Błogosławcie go, święci Aniołowie,
Szanujcie jego dostojeństwo opiekuna,
Ofiarujcie mu wszyscy
Chórem tysiączne pochwały.
Józefowi, w tym dniu,
Sława, honor, uwielbienie, miłość!

Ah! my także jego dzieci,
Głośmy jego sławę,
Wychwalajmy w naszych pieniach
Jego ukochaną pamięć -
Józefowi i. t. d.

Po Matce swojej Najśw. Boga-Rodzicy,
Bóg-Człowiek JXus, Ciebie Józefie,
od wieków przeznaczył na najwyższy
Urząd swego Opiekuna.
Józefowi it d.

121. Chaste époux de Marie,
Vous fûtes son soutien,
Le fidèle gardien,
Le témoin de sa vie.
À Joseph, etc.

Jamais sort plus prospère!
Seul entre les élus,
Vous entendez Jésus
Vous appeler son père.
À Joseph, etc.

Que les cieux et la terre
S'étonnent à la fois
En voyant sous vos lois
Le maître du tonnerre.
A Joseph, etc.

Vous finites la vie
Par un bien doux trépas,
En mourant dans les bras
De Jésus et Marie.
A Joseph, etc.

Auprès de notre Juge
Parlez, priez pour nous.
Nous recourons à vous;
Soyez notre refuge.
A Joseph, etc.

Jadis plein de puissance
En ce séjour mortel,
Vous n'avez pas au ciel
Un pouvoir moins immense.
A Joseph, etc.

Niepokalany małżonku Boga-rodzicy
Marji – Ty byłeś Jej podporą,
Wiernym stróżem, Świadkiem Jej życia.
(Dogmat o nietykalnem małżeństwie przed
i po narodzeniu Jez^a naśladowali Król polski
Bolesław V z swoją małżonką Kunegundą.
Józefowi it.d.

Niczyj los nigdy szczęśliwszy nad Twój!
Ty sam jeden wśród wybrańców,
Rozumiesz Jezusa, i zowiesz się
~~Ponieważ byłeś~~ Jego Opiekunem.
Józefowi it.d.

Mieszkańcy nieba i ziemi
Niech się zdumieją zarówno,
Widząc pod Twojemi rozkazy
Pana pioruna!
Józefowi it.d.

Zakończyłeś życie
W błogim spokoju,
Umierając na rękach
Jezusa i Marji.
Józefowi it.d.

U tronu naszego Sędziego
Przemawiaj, proś za nami.
Udajemy się do Twej przyczyny;
Bądź naszą ucieczką.
Józefowi it.d.

Niegdyś w tem życiu śmiertelnem
Miałeś znakomitą władzę,
Dziś w niebie nie mniejsze
dzierżysz dostojeństwo.
Józefowi – Sława, honor it.d.

À la fin de la vie,
Je vaincrai les démons
Par vos aimables noms,
Jésus, Joseph, Marie.
À Joseph, etc.

Przy końcu mego życia,
Zwyciężę szatanów,
Przez wasze najmilsze Imiona:
Jezusie,! Józefie! Maryjo!
Józefowi itd.

VII.

Cantique en l'honneur de la sainte Famille.

O Joseph, ô Marie,
Entendez mes soupirs:
Daignez, je vous en prie,
Combler tous mes désirs.
Grand Saint, Mère admirable,
Présentez-moi tous deux
À l'Enfant adorable,
Et je suis trop heureux.

Jésus sur cette terre
A vécu sous vos lois;
Dans la cité prospère
Il vous laisse ~~vous~~ vos droits.
Quand c'est l'amour qui prie,
Son pouvoir est vainqueur:
O Joseph, ô Marie,
Obtenez-moi son Cœur.

O famille céleste,
Loin du divin séjour,
J'oublirai tout le reste,
Si j'obtiens votre amour.

Pieśń na cześć Świętej Rodziny.

O Józefie, o Maryjo,
Usłyszcie moje wzdychania:
Raczcie, proszę Was oto,
Spełnić wszystkie moje pragnienia.
Wielki Święty, Matko przedziwna,
Wy oboje przedstawcie mię
Bożemu Dzieciącin
A będę aż nadto szczęśliwym.

Józefie! Jezus na tej ziemi
Żył pod twojemi rozkazami;
Obecnie w Mieście błogosławionem
On Tobie dozwala twoich praw.
A ~~poniewaz~~ gdy go z miłością prosimy,
Jego władza jest nam pomocną –
Przeto, Józefie i Maryjo!
Otrzymajcie mi Przenajśw. Serce Jezusowe.

O Familjo niebiańska,
Oddalony od waszych boskich siedzib,
Zapomnę o wszystkiem
Jeśli tylko posiądę waszą miłość.

Doux espoir de ma vie
Et mon unique bien,
Contentez mon envie,
Et je ne veux plus rien.

O Trinité chérie,
Délices des élus,
O Joseph, ô Marie,
O mon divin Jésus,
Vous mon bonheur suprême,
Vous mes tendres amours,
Oui, mon cœur qui vous aime
Vous aimera toujours.

Litanies très-dévotes.

Seigneur, ayez pitié de nous.
Jésus-Christ, ayez pitié de nous.
Seigneur, ayez pitié de nous.
Jésus-Christ, écoutez-nous.
Jésus-Christ, exaucez-nous.
Père céleste, qui êtes Dieu,
Fils, Rédempteur du monde, qui êtes Dieu,
Esprit saint qui êtes Dieu,
Trinité sainte qui êtes un seul Dieu,
ayez pitié de nous.

Miła nadziejo mego życia
I moje jedyne dobro,
Zaspokójcie to tylko moje pragnienie,
A ja już nie chcę niczego więcej.

O Trójco najdroższa,
Roskosz wybrańców,
Ty Boże nasz Jezu,
I Ty Marjo matko Jego wraz z opiekunem
Wy jesteście mojem największem szczęściem,
Mojemi najtkliwszemi pieszczotami. Tak jest, serce moje Was
kocha, i kochać będzie zawsze.

Litanja bardzo pobożna.

Panie, zmiłuj się nad nami.
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.
Panie zmiłuj się nad nami.
Jezu Chryste, usłysz nas,
Jezu Chryste, wysłuchaj nas.
Ojcze niebiański Boże,
Synu, Odkupicielu świata Boże,
Duchu Ś-ty Boże,
Trójco Ś-ta jedyny Boże,
zmiłuj się nad nami.

Cœur de Jésus, seule victime digne de Dieu,
Cœur de Jésus, notre paix et notre réconsiliation,
Cœur de Jésus, plein de miséricorde pour tous ceux qui vous invoquent,
Cœur de Jésus, notre soutien dans les tribulations qui nous environnent de toutes parts,
Cœur de Jésus, qui désirez ardemment le salut de tous les hommes,

ayez pitié de nous.

Serce Jezusowe, jedynie godna Ofiaro Boga-Ojca,
Serce Jezusowe, nasz pokoju i nasz pośredniku,
Serce Jezusowe, pełne miłosierdzia dla wszystkich wzywających Cię,
Serce Jezusowe, nasza podporo w nieszczęściach walących się na nas zewsząd,
Serce Jezusowe, które gorąco pragniesz zbawienia wszystkich ludzi,

Zmiłuj się nad nami.

Sainte Marie, priez pour nous.

Sainte Vierge des vierges,
Sainte Mère de Dieu,
Ste Vierge conçue sans péché,
Mère de douleurs,
Patronne de la France,
Cœur de Marie, sanctuaire de la très-sainte Trinité,
Cœur de Marie, refuge des pécheurs,
Cœur de Marie, espérance et soutien de ceux qui vous honorent,

Priez pour nous.

Święta Marjo, módl się za nami,

Sta Panno nad Pannami,
Sta Matko Boga,
Sta Panno bez grzechu poczęta,
Matko Bolesna,
Patronko Francji,
Serce Marji, przybytku Trójcy S.,
Serce Marji, ucieczko grzeszników,
Serce Marji, nadziejo i opiéko twoich czcicieli,

Módl się za nami.

Saint Joseph, priez pour nous.
Saint Joseph, époux de la bienheureuse vierge Marie,
St Joseph, père nourricier de Jésus,
St Joseph, qui êtes le chef de la plus noble et de la plus sainte de toutes les familles,

Priez pour nous

Święty Józefie, módl się za nami.
Sty Józefie, oblubieńcze niepokalanej Błogosławionej Panny Marji,
Sty Józefie, żywicielu Jezusa,
Sty Józefie, głowo najświętszej i najszlachetniejszej Familji,

Módl się za nami.

Saint Joseph, vous dont le trône dans les cieux est tout près des trônes de Jésus et de Marie,

Cœur de Joseph, si agréable à Jésus et à Marie, priez pour nous.

Saint Michel, prince de la milice céleste, priez pour nous.

Saint Ange que Dieu m'a donné pour gardien,

O vous tous, saints Anges gardiens, de mes parents, de mes superieurs, de mes bienfaiteurs, de mes amis, de cette paroisse, de ce diocèse, et de la France,

O vous tous, saints ordres des esprits bienheureux, priez pour nous.

Saint Jean-Baptiste, priez pour nous.

Remarque. Chretien lecteur, vous remplirez cet intervalle et ceux qui se trouvent plus bas par les noms de votre patron, des patrons de vos parents, de votre paroisse et du diocèse, et des autres saints pour lesquels vous avez une dévotion particulière: vous aurez soin de joindre les noms des apôtres à ceux des apôtres, les noms des martyrs à ceux des martyrs, etc.

Sty Józefie, Twój tron w niebiesiech jest tuż przy tronach Jezusa i Marji, módl się za nami.

Serce Józefa, tak miłe Jezusowi i Marji, módl się, za nami,

Święty Michale, dowódzco wojska niebiańskiego, módl się za nami.

Sty Aniele przydany mi od Boga za stróża, módl się za nami.

O wszyscy święci Aniołowie stróżowie: moich krewnych, moich zwierzchników, dobrodziejów, przyjaciół, oraz tej parafji, dyecezji i Francji, módlcie się za nami.

O wy wszystkie chóry anielskie, módlcie się za nami.

Sty Janie Chrzcicielu, módl się

Uwaga. Chrześcijański czytelniku, zapełnisz tę przerwę i insze znajdujące się niżej, imionami: twojego patrona czyli obrońcy, patronów twoich krewnych, twojej parafji i dyecezji, i innych świętych do których masz osobliwsze nabożeństwo: lecz uważaj abyś imiona apostolskie kładł przy apostołach, imiona męczenników wyrażał przy męczennikach i t. d.

O vous tous, saints patriarches
et saints prophèts, priez pour nous.

Saint Pierre Prince des apôtres,
Saint Paul,
St Jeant
. . . .
O vous tous, saints apôtres et évan-
gélistes, priez pour nous.

priez pour nous

Saint Étienne, premier martyr,
. . . .
O vous tous, saints martyrs, priez p.

priez pour nous

Saint François de Sales,
Saint Remi,
. . . .
O vous tous, saints pontifes et docteurs.

Saint François-Xavier,
St Vincent de Paul,
. . . .
O vous tous, saints prêtres et saints
lévites.

Saint Louis IX., roi de France,
. . . .
O vous tous, saints rois et princes,
O vous tous, saints confesseurs,

O wy wszyscy święci patryarchowie
i święci prorocy, módlcie się za nami.

Święty Piotrze Książęciu Apostołów,
Ś. Pawle,
Ś. Janie,
. . . .
O wy wszyscy Święci Apostołowie
i Ewangelistowie, módlcie się za nami.

Ś. Szczepanie, pierwszy męczenniku,
. . . .
O wy wszyscy Święci męczennicy,
módlcie się za nami.

Ś. Franciszku Salezy, módl się –
Ś. Remigi, módl się –
. . . .
O wy wszyscy Święci Biskupi i
Doktorowie kościoła, módlcie się

Ś. Franciszku Xawery, módl się –
Ś. Wincenty z Pauli, módl się –
. . . .
O wy wszyscy święci Kapłani i święci
sludzy kościelni, módlcie się za nami.

Ś. Ludwiku IX. królu Francji, módl się
. . . .
O wy wszyscy święci Królowie i
książęta, módlcie się za nami.
O wy wszyscy święci wyznawcy, módlcie
się za nami.

Sainte Anne,
Ste Marie-Madeleine,
Ste Clotilde,
Ste Geneviève,
. . . .
priez pour nous.

O vous, saintes vierges et stes veuves.

O vous tous, Saints et Saintes de Dieu intercédez pour nous.

Soyez-nous propice, pardonnez-nous, Seigneur.

Soyez-nous propice, exaucez-nous, Seigneur.

De tout péché, délivrez-nous, Seigneur.

De la mort subite,
O vous, qui vous êtes fait homme pour nous,
O vous, qui êtes mort sur la croix pour nous,
O vous, qui nous nourrissez de votre corps,
délivrez-nous, Seigneur.

Pécheurs, nous vous prions, exaucez-nous.

Afin que vous nous donniez la foi, l'espérence et la charité,
Afin que vous nous accordiez la grâce de vous servir avec un cœur grand et généreux,
Afin que vous nous fassiez pleurer nos péchés par des larmes abondantes et amères,
nous vous prions, exaucez-nous,

Ś. Anno, módl się za nami
Ś. Marjo Magdaleno,
Ś. Klotyldo,
Ś. Jadwigo,
. . . .

O wy Święte Panny i Śte wdowy, módlcie się za nami.

O wy wszyscy Święci i Święte Boże, wstawcie się za nami.

Bądź nam miłościw, przebacz nam Panie!

Bądź nam miłościw, wysłuchaj nas Panie!

Od grzechu każdego, zachowaj nas Panie.

Od nagłej śmierci, zachowaj nas P..

O Ty Boże, coś się stał człowiekiem dla nas, zbaw nas Panie.

Coś umarł na krzyżu za nas, zbaw nas Panie.

O Ty Boże miłości, który nas karmisz swojem Ciałem, zbaw nas Panie.

My grzeszni Ciebie prosimy,

Abyś nam dać raczył: wiarę, nadzieję i miłość,
Abyś nam udzielił łaski służyć Tobie sercem pełnem i szczerem,
Daj nam łaskę abyśmy mogli opłakać grzechy nasze łzami rzewnemi i gorzkiemi,
Wysłuchaj nas Panie.

Afin que vous daigniez humilier
les ennemis de votre Église,

Afin que vous préveniez toujours
de votre grâce le Souverain Pontife
Pie IX successeur de St. Pierre
Prince des Apôtres, et Lieutenant
de Jésus-Christ sur la terre, aussi
que vous Seigneur préveniez de votre
grâce nos Évêques, nos confesseurs
et nos autres supérieurs,

Afin que vous répandiez de plus en
plus vos bénédictions sur nos parents,
nos bienfaiteurs, nos amis, nos enne-
mis et ceux qui se sont recomman-
dés à nos prières,

Afin que vous éclairiez tous ceux
qui sont assis à l'ombre de la
mort,

Afin que vous daigniez accorder
la paix et la concorde à tout
le peuple chrétien,

Afin que vous daigniez donner
le repos éternel aux âmes des
fidèles défunts et surtout....

Enfants de Dieu, nous vous prions,
exaucez-nous.

Agneau de Dieu, qui effacez les
péchés du monde, pardonnez-nous,
Seigneur.

Agneau de Dieu, qui effacez les
péchés du monde, exaucez-nous, Seigneur.

Agneau de Dieu, qui effacez les
péchés du monde, pardonnez-nous,
Seigneur. ayez pitié
de nous, Seigneur.

Nous vous pr-i-ons ex-au-cez-nous.

Abyś nieprzyjacioł Kościoła twego
nawrócić raczył,

Abyś raczył zawsze wspomagać
łaską twoją: Ojca świętego Papieża
Piusa IX. następcę ś Piotra księcia
Apostołów a namiestnika na ziemi
JXa. tudzież wspierając łaską
twoją naszych Biskupów, naszych
wyznawców i naszych zwierzchników,

Obyś ~~...~~ coraz obficiej
rozlewał twoje błogosławień-
stwa na naszych: rodziców, krew-
nych, dobroczyńców, przyjacioł,
wrogów, i na tych co się polecili
naszym modlitwom,

Abyś oświecić raczył wszystkich
siedzących w cieniu śmierci,

Abyś wszystek lud chrześcijański
spokojem i zgodą opatrzyć
raczył,

Abyś dać raczył światłość wie-
kuistą i odpoczynek błogi du-
szom wiernych zmarłych, a szczeg-
gólniej ....

My dzieci i bracia przysposobieni
Krwią Przenajśw. Bogu-Człowiekowi,

Baranku Boży, co gładzisz grzechy
świata, przepuść nam Panie.

Baranku Boży, co gładzisz grzechy
świata, wysłuchaj nas Panie.

Baranku Boży, co gładzisz grze-
chy świata, zmiłuj się nad
nami Panie.

Cie-bie pro-simy, wysłuchaj nas Panie!

℣. Que Dieu nous bénisse; il est notre Dieu: que Dieu nous bénisse!

℟. Et qu'on révère son saint nom jusque aux extrémités de la terre!

Oby Bóg nasz chrześcjański: Ojciec, Syn i Duch S^ty^ błogosławił nam; oby s. Imię J.X^sa^ czczono wszędy! od bieguna do bieguna, i od zachodu do wschodu słońca, czyli od jednego końca równika do drugiego!

Módlmy się.

Zupełnie dobry i wszech-mocny Boże nasz J.X^ste^ błagaliśmy wielkiego miłosierdzia twojego przez Najświętsze Serce twoje, oraz nieoszacowane Serca: Matki twojej Marji i opiekuna twego Józefa, oraz przez modlitwy twoich świętych Aniołów, tudzież naszych ś.ś. patronów; racz-że nam udzielić o co Cię prosimy za ich wstawiennictwem, abyśmy, służąc Ci najwierniej w ziemi wygnania, mogliśmy, jak oni, błogo-sławić Cię nazawsze w wiecznej ojczyźnie. Amen.

Loués, bénis, aimés et servis soient à jamais les très-saints Cœurs: de Jésus, Marie et Joseph!!!

Oby najświętsze Serca: Jezusa, Marji i Józefa, chwalono, błogo-sławiono, kochano i nabożeństwem czczono wszędy i zawsze.!!! Amen.

Pieśń Magnificat. u św. Łuki roz. 1.

Najświętszej Marji Panny, Niepokalanej to jest: w łonie swej matki Anny bez grzechu pierwo-rodnego poczętej, Boga-Rodzicy.

Wielbi dusza moja Pana: i rozradował się duch mój w Bogu Zbawicielu moim. (w Jezusie Chrystusie.)-

Iż wejrzał na pokorę służebnicy swojej-: Odtąd już mię zwać będą wszystkie narody błogo-sławioną-

Albowiem Ten co jest wszech-mocnym i co Imię jego jest świętem: dla mnie uczynił wielkie rzeczy- (to jest: przeznaczył mię na Matkę. Bogu-Człowiekowi.)-

Miłosierdzie jego od pokolenia do pokolenia: ale bojącym się go.

Pokazał moc w ramieniu swojem: pysznych myślą serca swego rozproszył; mocarzy złożył ze stolic ich; a podwyższył pokornych.

Łaknące (ludy) napełnił dobrami: a bogaczów odprawił z próżnemi rękami. Wspomniał na miłosierdzie swoje: i przyjął lud swój (Izrael oznacza: lud trzymający z Bogiem) za sługę swego. Jak mówił do Ojców naszych: Abrahama i potomków jego na wieki. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu i t. d. To szczytne uwielbienie Trójcy chrześcijańskiej ułożył wielki myśliciel S. Hieronym doktor kościoła, a polecił je przydawać do każdego psalmu S. Damazy I Papież.

Pieśń ta Magnificat wspaniale musi brzmieć w języku hebrajskim, w którym wygłosiła ją Najśw. Panna- szkoda że nie mam. textu hebrajskiego, bobym go tu umieścił-

Wykład tej pieśni obfituje w najbogatsze nauki-

Antyfony do Najśw. Panny Marji Boga-Rodzicy.

Cna

1. Pod czas Adwentu.

Cna Panno[1] Matko Odkupiciela: Ty jesteś wstępną bramą do nieba, i gwiazdą morską[2].
Racz podźwignąć naród grzeszny, usiłujący powstać.
Ty! coś porodziła z podziwem natury Twego świętego Stwórcę: Panno przed i po narodzeniu.
Ty, coś przyjęła Zwiastowanie od archanioła Gabryela!

Zmiłuj się nad grzesznikami!

V. Anioł pański zwiastował Marji Pannie.
R. I poczęła Jezusa z Ducha Śgo.

Módlmy się.

Łaskę twoją prosimy Cię Boże Ojcze, racz wlać w serca nasze: abyśmy, poznawszy przez zwiastowanie Anielskie, Wcztowieczenie się Syna twojego JXsa, przez Jego mękę i krzyż do chwały zmartwych-wstania byli doprowadzeni: Przez tegoż Chrystusa Pana naszego. Amen.

Od pierwszych zaś Nieszpór Bożego Narodzenia i dalej: aż do 2. Lut.
V. Po narodzeniu, nienaruszonąś Panną została.
R. Boga-Rodzico! przyczyń się za nami.

Módlmy się.

Boże, któryś zapładniając Panieństwo błogosławionej Marji, zgotował rodzajowi ludzkiemu zbawienie wieczne: daj nam uczuć, prosimy, Cię, o ile potężne jest pośrednictwo Tej, przez którą otrzymaliśmy dawcę zbawienia, Pana naszego JXsa Syna twojego. Amen.

1. Alma jest wyraz hebrajski, znaczy: Pannę nietkniętą, zobacz proroctwo Izaiasza roz. VII w. 14.
2 gwiazdą polarną, przyświecającą na morzu, na oceanie tego życia.

Oczyszczenia od
II. Od Offiarowania, czyli drugich nieszporów dnia 2 Lutego,
aż do Wieczerzy Pańskiej przed Zmartwych-wstaniem.

Witaj Królowo niebiańska, – Witaj Pani Anielska:
Pozdrawiam Cię szczepie; pozdrawiam świątynio,
Ponieważ z Ciebie ludom Światłość (JX^tus) zajaśniała:
Ciesz się! Panno chwalebna – (1)
Nad wszystkie córy Adamowe śliczniejsza:
Bądź zdrowa, żegnam Cię: Ozdobo nieba i ziemi,
Ale proszę Cię ubłagać nam Syna!
V. Racz mi dać łaskę, Panno Najświętsza, godnie Cię wysławiać,
R. Uzbrój mię męztwem przeciw wrogom twoim.

Módlmy się.

Boże pełen miłosierdzia, wspomóż łaską twoją naszą ułomność: abyśmy, cząc z uszanowaniem pamięć Świętej Boga-Rodzicy, wsparci Jej pośrednictwem, mogli powstać z naszych niegodziwości: przez tegoż JX^ta Pana naszego. Amen.

III. Od Zmartwych-wstania Pańskiego, aż do Zstąpienia Ducha S^go

Królowo Nieba, wesel się, alleluja – (wyraz hebraj: znaczy: wielką radość)
Bo Ponież: Ten któregoś ze krwi swej i ciała wydała na świat, alleluja,
Już zmartwych-wstał, jako przepowiedział, alleluja;
Błagaj za nami Boga alleluja –
V. Ciesz się i raduj się, Panno Maryo, alleluja.
R. Ponieważ rzeczywiście zmartwych-wstał Pan, alleluja.
Módlmy się. Boże, Tyś zmartwych-wstaniem Syna twojego, Pana naszego Jezusa Chrystusa raczył uweselić narody: spraw, prosimy Cię oto, abyśmy przez jego Świętą Rodzicielkę Pannę Maryą z dobyli radości życia wiekuistego; przez tegoż Jezusa Chrystusa Pana naszego. Amen.

1. Chwalebna Gloriosa znakomite wyrażenie dogmatyczne: że Sta Panna równie jak jej syn JX^tus godna jest Glorji = Chwały – Czci Cultus – przez Nią i jej Syna człowieczeństwo zostało zjednoczone z Bóstwem –

IV. Od SSS. Trójcy aż do Adwentu.

Witaj Królowo, Matko litości: witaj nadziejo, życie i słodkości:
Do Ciebie wołamy, przeklęte dzieci Hewy,
Do Ciebie z jękiem i płaczem wzdychamy na tej łez dolinie.
Nuż! Orędowniczko nasza, racz owe litosne Oczy twoje ku nam zwrócić.
A Jezusa, błogi Owoc Łona twego, pokaż nam po tem wygnaniu:
o łaskawa, o święta (pia), o tkliwa Panno Marjo!
V. Módl się za nami święta Boga-Rodzico.
R. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusa Pana.
Módlmy się. Wszech-mocny i wieczny Boże, któryś działaniem Ducha Świętego przygotował chwalebnej Panny Matki Maryi ciało i duszę na godne mieszkanie Synowi twojemu; uwolnij nas od nieszczęść obecnych i od śmierci wiecznej, pośrednictwem Tej co jej pamięć z radością święcimy; prosimy Cię oto przez tegoż JX-a Pana naszego. Amen.
V. Pomoc Bozka i błogosławieństwo N. Marji Panny Niepokalanej niech zawsze trwają z nami. R. Amen.

Spis przedmiotów zawartych w tém dziełku.

139